EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 20.7.2021.
COM(2021) 421 final

2021/0240 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2021) 190, 191} - {SEC(2021) 391}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un terorisma finansēšana (NILL/TF) nopietni apdraud ES ekonomikas un finanšu sistēmas integritāti un tās iedzīvotāju drošību. Eiropols ir aplēsis, ka aptuveni 1 % no ES gada iekšzemes kopprodukta ir konstatēts kā tāds, kas ir "iesaistīts aizdomīgā finansiālā darbībā"[1]. 2019. gada jūlijā pēc vairākiem vērā ņemamiem gadījumiem saistībā ar iespējamu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju ES kredītiestādēs Komisija pieņēma dokumentu kopumu[2], kurā analizēta tolaik spēkā esošā ES nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas (NILL/TFN) režīma lietderība un efektivitāte un secināts, ka ir vajadzīgas reformas, arī tādās jomās kā uzraudzība un sadarbība starp finanšu ziņu vākšanas vienībām (*FIU*). Šajā sakarā ES Drošības savienības stratēģijā 2020.–2025. gadam[3] ir uzsvērts, cik svarīgi ir uzlabot ES regulējumu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai, lai aizsargātu Eiropas iedzīvotājus no terorisma un organizētās noziedzības.

2020. gada 7. maijā Komisija nāca klajā ar rīcības plānu attiecībā uz visaptverošu Savienības politiku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanai[4]. Šajā rīcības plānā Komisija apņēmās veikt pasākumus, lai stiprinātu ES noteikumus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas apkarošanu, un noteica sešas prioritātes jeb pīlārus:

1) nodrošināt, ka tiek efektīvi īstenots spēkā esošais ES NILL/TFN regulējums;
2) izveidot vienotu ES noteikumu kopumu par NILL/TFN;
3) ieviest ES līmeņa uzraudzību NILL/TFN jomā;
4) izveidot atbalsta un sadarbības mehānismu, kas paredzēts finanšu ziņu vākšanas vienībām;
5) nodrošināt krimināltiesību noteikumu izpildi un uzlabot informācijas apmaiņu ES līmenī, kā arī
6) stiprināt starptautisko dimensiju ES NILL/TFN regulējumā.

Šā tiesību akta priekšlikuma mērķis ir īstenot minētā rīcības plāna 3. un 4. darbību, savukārt divu pievienoto tiesību aktu priekšlikumu mērķis ir īstenot 2. darbību un veicināt 6. darbības īstenošanu. 1. un 5. darbības īstenošanai leģislatīvie akti nav nepieciešami.

Eiropas Parlaments un Padome atbalsta ES līmeņa uzraudzības ieviešanu NILL/TFN jomā, kā arī atbalsta un koordinācijas mehānisma izveidi finanšu ziņu vākšanas vienībām.

---

1 Eiropols, *From suspicion to action: Converting financial intelligence into greater operational impact*, 2017. gads.

2 Komisijas paziņojums "Ceļā uz ES tiesiskā regulējuma nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā labāku īstenošanu" (COM/2019/360 final), Komisijas ziņojums par tādu neseno iespējamas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas gadījumu novērtēšanu, kuros iesaistītas ES kredītiestādes (COM/2019/373 final) un citi ziņojumi.

3 COM(2020) 605 final.

4 Komisijas Paziņojums par Rīcības plānu attiecībā uz visaptverošu Savienības politiku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanai 2020/C 164/06; C/2020/2800; OV C 164, 13.5.2020., 21.–33. lpp.: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX:52020XC0513(03).

Eiropas Parlaments 2020. gada 10. jūlija rezolūcijā par visaptverošu Savienības politiku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanai[5] atzinīgi novērtēja Komisijas rīcības plānu un nodomu izveidot ES līmeņa NILL/TFN uzraudzītāju un ES koordinācijas un atbalsta mehānismu finanšu ziņu vākšanas vienībām. Turklāt Eiropas Parlaments aicināja Komisiju apsvērt iespēju izveidot ES koordinācijas un atbalsta mehānismu ES *FIU* veidā un nodrošināt to, ka NILL/TFN uzraudzītāja pienākumi attiecas uz finanšu un nefinanšu atbildīgajiem subjektiem un tam ir tiešas uzraudzības pilnvaras pār konkrētiem atbildīgajiem subjektiem atkarībā no to lieluma vai radītā riska, kā arī pilnvaras uzraudzīt to, kā valstu uzraudzītāji piemēro ES noteikumus, un prasa skaidri nodalīt ES un valstu uzraudzītāju attiecīgās pilnvaras, kā arī nodrošināt budžeta un darbības neatkarību ES līmeņa NILL/TFN uzraudzītājam un ES *FIU*. Šajā saistībā Eiropas Parlaments novēroja, ka ierosinātie budžeta līdzekļi un cilvēkresursi nav pietiekami, lai sniegtu pilnīgu atbalstu ar NILL novēršanu saistītajai izmeklēšanai un pašreizējiem koordinācijas mehānismiem, un secināja, ka cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju būtu jāpiešķir vairāk cilvēkresursu un finanšu resursu.

Padome vienlīdz lielā mērā pauž atbalstu Komisijas rīcības plānam 2020. gada 5. novembra secinājumos par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu[6]. Cita starpā Padome aicināja Komisiju par prioritāti noteikt ES līmeņa NILL/TFN uzraudzības un finanšu ziņu vākšanas vienību koordinācijas un atbalsta mehānisma izveidi. ES NILL/TFN uzraudzītājam būtu jāpiešķir kompetences, kas noteiktas, pamatojoties tikai uz riska pakāpi[7]. Iestādei būtu jādod iespēja palīdzēt valstu iestādēm un veicināt uzraudzības konverģenci, arī nefinanšu sektorā. Lai veiktu tiešas uzraudzības pienākumu, iestādei būtu jāizveido kopējās uzraudzības komandas, jāveic vispārējas pārbaudes un jānosaka uzraudzības pasākumi un administratīvas sankcijas, vienlaikus ievērojot valstu sistēmu īpatnības un izpildes panākšanas struktūru. Jaunajam uzraudzītājam būtu vajadzīga neatkarīga un autonoma pārvaldības struktūra, un tam būtu jāsadarbojas ar citām attiecīgajām ES un valstu iestādēm. Lai izveidotu *FIU* koordinācijas un atbalsta mehānismu, Padome ierosina piešķirt jaunajai iestādei būtisku lomu finanšu ziņu vākšanas vienību kopīgās analīzes stiprināšanā un atvieglošanā, to veikto analīžu atbalstīšanā, kā arī apmaiņas un spēju veidošanas veicināšanā starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un arī ar citām kompetentām iestādēm. Koordinācijas un atbalsta mehānisma pamatā vajadzētu būt pārvaldībai, kas pilnībā iesaista finanšu ziņu vākšanas vienības un ievēro to galvenos uzdevumus un pienākumus attiecībā uz darbības neatkarību un autonomiju, kā arī finanšu izlūkošanas drošību un konfidencialitāti.

Ar šo priekšlikumu izveido **Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai (“*AMLA*” jeb “iestāde”).** Šai jaunajai Eiropas iestādei ir būtiska

---

5 Eiropas Parlamenta 2020. gada 10. jūlija rezolūcija par visaptverošu Savienības politiku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanai — Komisijas Rīcības plāns un nesenā notikumu attīstība (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204; https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0204_LV.html.

6 https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12608-2020-INIT/lv/pdf.

7 Šajā posmā būtu jākoncentrējas uz šādu ES NILL/TFN uzraudzītāja uzraudzības jomu: kredītiestādes, maksājumu iestādes, valūtas maiņas punkti, elektroniskās naudas iestādes, virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēji, uz kuriem citu starpā attiecas Finanšu darījumu darba grupas ieteikumi, ar iespēju apsvērt nākotnē uzraudzību attiecināt arī uz citiem riskantiem atbildīgajiem subjektiem, bet arī ņemot vērā lielāko finanšu sektora viendabīgumu un augsto saskaņošanas līmeni attiecībā uz prudenciālajām prasībām, salīdzinot ar nefinanšu sektoru. Veicot uz risku balstītu ES uzraudzību, būtu jāņem vērā šāds parametrs: risks, kas izriet no atbildīgā subjekta darījumdarbības veida, jo īpaši no tā klientu bāzes, produktiem, piegādes kanāliem, ģeogrāfiskās ietekmes, un ņemot vērā pārrobežu aspektus; jauni riski, kas saistīti ar izplatīšanas metožu attīstību, jo īpaši problēmas, ko nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai rada finanšu pakalpojumu digitalizācija, kā arī sekas, ja šie riski īstenojas.

nozīme, lai novērstu pašreizējos NILL/TFN uzraudzības trūkumus Savienībā: NILL/TFN uzraudzība Eiropas Savienībā pašlaik ir dalībvalstu pārziņā. Tās kvalitāte un efektivitāte ir nevienmērīga, jo resursi un prakse dalībvalstīs būtiski atšķiras[8]. Kā liecina nesenie iespējamas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas gadījumi, kuros iesaistītas ES kredītiestādes, pieeja pārrobežu situācijām nav konsekventa. Eiropas Banku iestādes (EBI) ziņojumā par kompetento iestāžu pieejām NILL/TFN uzraudzībai[9] tika apstiprināts, ka, neraugoties uz progresu, ne visas kompetentās iestādes spēj efektīvi sadarboties ar vietējām un starptautiskām ieinteresētajām personām. Atšķiras arī metodes risku noteikšanai un uz risku balstītas uzraudzības pieejas piemērošanai. Lai gan daži riski joprojām attiecas uz konkrētu valsti, citi ir horizontāli vai var ietekmēt visu Savienības finanšu sistēmu. Atbildot uz īpašo anketu, ko Komisija izplatīja sabiedriskajā apspriešanā, kura tika uzsākta, pieņemot rīcības plānu 2020. gada 7. maijā[10], dalībvalstis uzsvēra, ka ir vajadzīga vienota un konsekventa risku novērtēšanas un noteikšanas metodika. Papildus jau aprakstītajām atšķirībām uzraudzības pilnvarās EBI arī norādīja, ka valstu NILL/TFN uzraudzītāji ne vienmēr varētu būt gatavi izmantot visas pieejamās pilnvaras. Tas nozīmē ne tikai nepietiekamu uzraudzību valsts līmenī, bet arī nepietiekamu to profesionāļu uzraudzību, kuri sniedz pakalpojumus pāri robežām, un tas rada risku visam vienotajam tirgum. Šie konstatējumi tika plaši apstiprināti arī jaunākajā Eiropas Revīzijas palātas ziņojumā[11].

Lai novērstu šos trūkumus, iestāde kļūs par **centrālo elementu integrētā NILL/TFN uzraudzības sistēmā**, ko veidos pati iestāde un valstu iestādes ar NILL/TFN uzraudzības pilnvarām (turpmāk "uzraudzības iestādes"). Tieši uzraugot un pieņemot lēmumus attiecībā uz dažiem riskantākajiem pārrobežu finanšu sektora atbildīgajiem subjektiem, iestāde tieši palīdzēs novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu Savienībā. Pēdējos gados ir publiski apspriesti vairāki gadījumi, kad uzņēmumi nav pienācīgi īstenojuši pasākumus un/vai uzraudzītāji nav veikuši atbilstošus pretpasākumus. Tiešas Eiropas uzraudzības izveide attiecībā uz subjektiem, kuriem ir augsts NILL/TF risks, novērsīs šīs nepilnības, jo īpaši saistībā ar pārrobežu uzraudzību. Vienlaikus tā koordinēs valstu uzraudzības iestādes un palīdzēs tām palielināt efektivitāti, panākot vienotā noteikumu kopuma īstenošanu un nodrošinot viendabīgus augstas kvalitātes uzraudzības standartus, pieejas un riska novērtēšanas metodes.

Visiem nesenajiem lielākajiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas gadījumiem, par kuriem ziņots ES, ir bijusi pārrobežu dimensija. Tomēr šo finanšu plūsmu atklāšana ir atstāta valstu finanšu ziņu vākšanas vienību un to savstarpējās sadarbības ziņā. Lai gan tas atspoguļo finanšu ziņu vākšanas vienību darbības neatkarību un autonomiju, kopējas struktūras trūkums šīs sadarbības pamatā rada situācijas, kad kopīgu instrumentu vai resursu trūkuma dēļ netiek veiktas kopīgas analīzes. Šīs atšķirības kavē pārrobežu sadarbību un tādējādi samazina spēju savlaicīgi un efektīvi atklāt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas gadījumus. Tas rada sadrumstalotu pieeju, kas ir pakļauta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas ļaunprātīgai izmantošanai un nevar savlaicīgi apzināt tendences un tipoloģijas Savienības līmenī[12].

Jaunajai iestādei būtu arī jāuzņemas svarīga loma informācijas apmaiņas un sadarbības uzlabošanā starp finanšu ziņu vākšanas vienībām. Iestāde darbosies kā atbalsta un

---

8 Sīkāku informāciju skatīt pievienotajā ietekmes novērtējumā [*PB*: ievietot saiti uz SWD(2021) 190].

9 EBA/Rep/2020/06, pieejams: https://eba.europa.eu/file/744071/download?token=Tf9XDqWX.

10 Nav publiski pieejams.

11 Eiropas Revīzijas palātas īpašais ziņojums "ES centieni apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju banku sektorā ir sadrumstaloti, un to īstenošana ir nepietiekama": https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR21_13/SR_AML_LV.pdf.

12 Sīkāku informāciju skatīt pievienotajā ietekmes novērtējumā [*PB*: ievietot saiti uz SWD(2021) 190].

koordinācijas centrs, kas cita starpā tām palīdzēs veikt tādu ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem un aizdomīgām darbībām kopīgas analīzes, kuriem ir ievērojama pārrobežu dimensija, un nodrošinās platformas *FIU.net* stabilu mitināšanu. Turklāt iestāde palīdzēs izstrādāt kopējas ziņošanas veidnes un standartus, kas jāizmanto ES finanšu ziņu vākšanas vienībām.

Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi ir tas, ka iestāde būs pilnvarota savu uzdevumu ietvaros izstrādāt regulatīvus un īstenošanas tehniskos standartus, pamatnostādnes un ieteikumus, kā arī sniegt konsultācijas un ieguldījumu Komisijai un likumdevējiem par daudziem NILL/TFN politikas aspektiem, tostarp par riskiem, kas saistīti ar jurisdikcijām ārpus Savienības.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Savienībā spēkā esošais tiesiskais regulējums NILL/TFN jomā ietver NILL/TFN direktīvu[13] un Līdzekļu pārvedumu regulu[14]. Šim priekšlikumam ir pievienoti trīs citi priekšlikumi, lai grozītu piemērojamos ES tiesību aktus NILL/TFN jomā:

i) jauna regula, ar ko izveido vienotu noteikumu kopumu par NILL/TFN;

ii) jauna NILL/TFN direktīva, ar ko papildina regulu, un

iii) Regulas (ES) 2015/847 par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju pārstrādāta redakcija.

Šie četri tiesību aktu priekšlikumi tiek uzskatīti par vienu saskaņotu kopumu, īstenojot Komisijas 2020. gada 7. maija rīcības plānu NILL/TFN jomā, ar ko izveido jaunu un stingrāku NILL/TFN noteikumu izpildes panākšanas sistēmu Savienībā.

Regulā iekļaujot tieši piemērojamus NILL/TFN noteikumus, kas būs detalizētāki nekā spēkā esošajā NILL/TFN direktīvā, tiks veicināta ne tikai uzraudzības un izpildes panākšanas prakses konverģence dalībvalstīs, bet arī paredzēti noteikumi, lai iestāde pati sevi varētu nozīmēt par noteiktu atlasītu atbildīgo subjektu tiešo uzraudzītāju. Netiešas uzraudzības, kā arī finanšu ziņu vākšanas vienību koordinācijas un atbalsta jomā šim priekšlikumam pievienotajos priekšlikumos ir ietverti noteikumi, kas pilnvaro iestādi sagatavot dažādus regulatīvus un īstenošanas tehniskos standartus un pieņemt pamatnostādnes un ieteikumus, tādējādi nosakot iestādes konkrēto lomu un funkcijas. Iestādes atbalsts uzraudzības iestādēm un finanšu ziņu vākšanas vienībām riska novērtējumu un analīžu veikšanā arī būs svarīga funkcija jaunajā NILL/TFN izpildes panākšanas struktūrā. Iestāde atbalstīs arī Savienības politiku attiecībā uz trešām valstīm saistībā ar NILL/TF draudiem no valstīm ārpus Savienības. Šajā sakarā Iestāde sadarbosies ar attiecīgajiem Komisijas dienestiem, Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), ES struktūrām un aģentūrām.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Lai gan iestādes kompetence attieksies tikai uz ES NILL/TFN tiesību aktu darbības jomu, šie tiesību akti paši mijiedarbojas un ir saskaņoti ar citiem tiesību aktiem finanšu pakalpojumu un krimināltiesību jomā. To vidū ir ES tiesību akti par maksājumiem un līdzekļu pārvedumiem (piemēram, Maksājumu pakalpojumu direktīva, Maksājumu kontu direktīva un Elektroniskās

[13] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, ko groza ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/843 (OV L 156, 19.6.2018., 43.–74. lpp.).

[14] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/847 (2015. gada 20. maijs) par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006 (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 141, 5.6.2015., 1.–18. lpp.).

naudas direktīva[15]). Attiecībā uz finanšu ziņu vākšanas vienībām ir ņemta vērā arī direktīva, ar ko atvieglo finanšu informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem[16]. Iestādes kompetences virtuālo aktīvu jomā atbilst digitālās finanšu darbības paketei, ko Komisija publicēja 2020. gada 24. septembrī.

Šajā nolūkā regulas projekta noteikumos ir paredzēta laba sadarbība starp iestādi un citām attiecīgajām ES decentralizētajām aģentūrām, kā arī citām ES un valstu struktūrām. To vidū ir Eiropas Savienības Aģentūra tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropols), Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), Eiropas Prokuratūra (*EPPO*), vienotais uzraudzības mehānisms (VUM) Savienības līmenī un dažādas valstu iestādes, ieskaitot finanšu iestāžu prudenciālos uzraudzītājus. Lai uzlabotu uzraudzību un tiesībaizsardzību visās nozarēs, iestādei būtu jānodrošina efektīva informācijas apmaiņa starp minētajām iestādēm un jārada sinerģijas ar šīm iestādēm, ja tādējādi varētu uzlabot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas sekmīgu apkarošanu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Priekšlikuma pamatā ir LESD 114. pants — tas pats juridiskais pamats kā pašreizējam NILL/TFN tiesiskajam regulējumam. Ir atzīts, ka 114. pants ir piemērots NILL/TFN tiesību aktiem, ņemot vērā, ka, no vienas puses, atšķirīgu valstu tiesību aktu izstrāde varētu traucēt iekšējā tirgus pienācīgu darbību, un, no otras puses, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas darbību veicēji varētu mēģināt izmantot kapitāla brīvu apriti un finanšu pakalpojumu sniegšanas brīvību, tādējādi radot ekonomiskus zaudējumus, vienotā tirgus darbības traucējumus un reputācijas graušanu Savienības līmenī.

Saskaņā ar iedibināto judikatūru ES likumdošanas iestāde, rīkojoties saskaņā ar LESD 114. pantu, var uzskatīt par nepieciešamu paredzēt tādas Savienības struktūras izveidi, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa īstenošanā[17].

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Komisijas 2019. gada NILL/TFN dokumentu kopumā[18], ko veido paziņojums un četri ziņojumi, tika uzsvērts, kā noziedznieki izmantoja atšķirības Eiropas NILL/TFN režīma īstenošanā dalībvalstīs. Ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas pārrobežu raksturu, šo noziegumu novēršanā būtiska nozīme ir labai sadarbībai starp valstu uzraudzītājiem un finanšu ziņu vākšanas vienībām. Daudzi subjekti, uz kuriem attiecas NILL/TFN pienākumi, veic pārrobežu darbības, un uzraudzības iestāžu un finanšu ziņu vākšanas vienību atšķirīgās pieejas traucē attiecīgajiem subjektiem piemērot optimālu NILL/TFN praksi grupas līmenī. Lai risinātu šos pārrobežu jautājumus un maksimāli palielinātu ES finanšu sistēmas spēju novērst un atklāt NILL/TF, ir vajadzīga lielāka koordinācija Savienības līmenī, tostarp tieša ES uzraudzība attiecībā uz dažiem riskantākajiem subjektiem.

---

15 Direktīvas (ES) 2015/2366, (ES) 2014/92 un (ES) 2009/110.

16 Direktīva (ES) 2019/1153.

17 Lieta C-217/04 *Apvienotā Karaliste / Parlaments un Padome* EU:C:2006:279, 44. punkts, un lieta C-270/12 *Apvienotā Karaliste / Parlaments un Padome* EU:C:2014:18, 104. punkts.

18 https://ec.europa.eu/info/publications/190724-anti-money-laundering-terrorism-financing-communication_lv.

- **Proporcionalitāte**

Ņemot vērā NILL/TF pārrobežu raksturu, ir vajadzīga pastiprināta rīcība Savienības līmenī, lai panāktu ciešāku sadarbību starp uzraudzītājiem un finanšu ziņu vākšanas vienībām. Tomēr, kā aprakstīts šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā, iespējas visas lielās vai pārrobežu finanšu iestādes pakļaut ES līmeņa NILL/TFN uzraudzībai un izveidot *FIU* ES līmenī tika noraidītas kā nesamērīgas.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Jaunas ES aģentūras izveidei vajadzīgais juridiskais instruments ir Eiropas Parlamenta un Padomes regula.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Spēkā esošo tiesību aktu *ex post* izvērtējumi / atbilstības pārbaudes**

Ņemot vērā vairākas nesenās likumdošanas norises, pilnīgs *ex post* izvērtējums par pašreizējo ES NILL/TFN režīmu un par to, kā Eiropas Banku iestāde īsteno NILL/TFN kompetences, ko tā uzņēmās 2020. gada sākumā[19], vēl nav veikts. Ceturtā NILLN direktīva tika pieņemta 2015. gada 20. maijā, un transponēšanas termiņš dalībvalstīm bija 2017. gada 26. jūnijs. Piektā NILLN direktīva[20] tika pieņemta 2018. gada 30. maijā, un transponēšanas termiņš bija 2020. gada 10. janvāris. Transponēšanas kontrole vēl aizvien turpinās. Tomēr Komisijas 2019. gada jūlija paziņojumu un tam pievienotos ziņojumus, kas minēti iepriekš, var izmantot kā tolaik spēkā esošā ES NILL/TFN režīma efektivitātes izvērtējumu.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisijas NILL/TFN rīcības plāna apspriešanas stratēģija ietver vairākus komponentus:

— apspriešanos par ceļvedi, kurā paziņots par Komisijas rīcības plānu. Apspriešanās Komisijas portālā "Izsakiet viedokli" notika no 2020. gada 11. februāra līdz 12. martam, un tās laikā tika saņemti 42 komentāri no dažādām ieinteresētajām personām,

— rīcības plānā paredzēto darbību sabiedrisko apspriešanu, kurā varēja piedalīties plaša sabiedrība un visas ieinteresēto personu grupas un kura notika no 2020. gada 7. maija līdz 26. augustam. Tas laikā tika saņemti 202 oficiāli komentāri,

— mērķorientētu apspriešanos ar dalībvalstīm un kompetentajām NILL/TFN iestādēm. Dalībvalstīm bija iespēja paust viedokli dažādās sanāksmēs, ko organizēja Ekspertu grupa nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā, un ES finanšu ziņu vākšanas vienības sniedza ieguldījumu *FIU* platformas sanāksmēs un rakstiski, iesniedzot dokumentus,

— 2020. gada martā veikto konsultācijas pieprasījumu Eiropas Banku iestādei. EBI sniedza atzinumu 2020. gada 10. septembrī,

[19] Piešķirtas EBI ar Regulu (ES) 2019/2175 (EUI pārskatīšanas regula).

[20] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/843 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

— Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs 2020. gada 23. jūlijā sniedza atzinumu par Komisijas rīcības plānu,

— Komisija 2020. gada 30. septembrī rīkoja augsta līmeņa konferenci, kurā piedalījās valstu un ES iestāžu pārstāvji, EP deputāti, kā arī privātā sektora, pilsoniskās sabiedrības un akadēmisko aprindu pārstāvji.

Ieinteresēto personu atsauksmes par rīcības plānu kopumā bija ļoti pozitīvas, un vairākums atbalstīja ES uzraudzītāju, kura kompetences jomā būtu visi atbildīgie subjekti — gan finanšu, gan nefinanšu — un kuram būtu tiešas uzraudzības pilnvaras pār vismaz dažiem finanšu sektora atbildīgajiem subjektiem.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Šā priekšlikuma sagatavošanā Komisija izmantoja kvalitatīvus un kvantitatīvus pierādījumus, kas iegūti no atzītiem avotiem, to vidū Eiropas Banku iestādes sniegtajām tehniskajām konsultācijām. Informācija par NILL novēršanas noteikumu izpildes panākšanu tika iegūta arī no dalībvalstīm, izmantojot anketas un sanāksmes, ko organizēja Ekspertu grupa nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā.

- **Ietekmes novērtējums**

Šim priekšlikumam ir pievienots ietekmes novērtējums[21], kas 2020. gada 6. novembrī tika iesniegts Regulējuma kontroles padomei (RKP) un 2020. gada 4. decembrī tika apstiprināts. Tas pats ietekmes novērtējums ir pievienots arī abiem pārējiem tiesību aktu priekšlikumiem, kas iesniegti kopā ar šo priekšlikumu: NILL/TFN regulas projektam un Direktīvas (ES) 2015/849 par NILL/TFN pārstrādātajai versijai. RKP savā pozitīvajā atzinumā ierosināja dažādus ietekmes novērtējuma noformējuma uzlabojumus; tie ir veikti.

Ietekmes novērtējumā Komisija atsevišķi izskatīja politikas risinājumus attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas uzraudzības efektivitātes un konsekvences uzlabošanu un sadarbības un informācijas apmaiņas līmeņa paaugstināšanu starp finanšu ziņu vākšanas vienībām.

Attiecībā uz uzraudzību tika izskatīti šādi risinājumi:

1) nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas uzraudzība turpinās valstu līmenī, un Eiropas Banku iestāde ir atbildīga par šīs uzraudzības pārraudzību finanšu sektorā (pamatscenārijs);

2) netiešas pārraudzības noteikšana pār visiem atbildīgajiem subjektiem;

3) tiešas uzraudzības pilnvaras attiecībā uz tādiem atlasītiem riskantiem atbildīgajiem subjektiem finanšu sektorā, uz kuriem attiecas NILL/TFN prasības, un netieša pārraudzība pār visiem pārējiem subjektiem;

[21] Komisijas dienestu darba dokuments SWD(2021) 190 — Ietekmes novērtējuma ziņojums, kas pievienots Komisijas tiesību aktu priekšlikumu kopumam attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanu (NILL/TFN) un tiesībaizsardzību, to vidū: NILL/TFN regulas projektam, ar ko arī groza spēkā esošo Līdzekļu pārvedumu regulu (Regula (ES) 2015/847); NILL/TFN Direktīvas (ES) 2015/849 grozījumu projektam; regulas projektam, ar ko izveido ES NILL/TFN iestādi kā regulatīvu aģentūru; grozījumu projektam Direktīvā (ES) 2019/1153, ar ko atvieglo finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem.

4) tieša ES līmeņa uzraudzība nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas jomā attiecībā uz visiem atbildīgajiem subjektiem.

Pamatojoties uz ietekmes novērtējuma rezultātiem, vēlamais ir 3. risinājums — tiešas un netiešas uzraudzības pilnvaru apvienojums ES līmeņa uzraudzības struktūrā decentralizētas aģentūras veidā.

Attiecībā uz sadarbību un informācijas apmaiņu starp finanšu ziņu vākšanas vienībām tika izskatīti šādi risinājumi:

1) finanšu ziņu vākšanas vienības turpina sadarboties ES *FIU* platformā, kas tiek klasificēta kā tīkls (pamatscenārijs);

2) ES *FIU* platformu pārveido par komitoloģijas komiteju, pilnvarojot Komisiju pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka *FIU* standartus;

3) ES *FIU* platforma kļūst par ES mehānismu, kas ir pilnvarots izdot pamatnostādnes un tehniskos standartus, organizēt kopīgas analīzes un apmācību, kā arī veikt tendenču un risku analīzi;

4) ES *FIU* platforma kļūst par ES līmeņa *FIU*, kas aizstāj valstu *FIU*.

Vēlamais ir 3. risinājums — ES līmeņa koordinācijas un atbalsta mehānisms finanšu ziņu vākšanas vienībām kā Eiropas Savienības struktūras daļa.

Visu šo uzdevumu apvienošana jaunā iestādē ir būtisks pasākums, kas jāveic, lai nodrošinātu jaunās struktūras pienācīgu darbību, tai sadarbojoties ar dažādām ieinteresētajām personām no finanšu un nefinanšu sektora un koordinējot uzraudzības un finanšu ziņu vākšanas atšķirīgās funkcijas. Pēc rūpīgas analīzes[22] risinājums, kas paredz jauno uzdevumu uzticēšanu jau esošajām struktūrām (piemēram, Eiropas Banku iestādei), tika noraidīts vairāku iemeslu dēļ. EBI pārvaldības modeļa specifikas dēļ ir radušās grūtības īstenot dažas no EBI pašreizējām pilnvarām, jo īpaši tās, kas saistītas ar izpildes panākšanu. Eiropas Banku iestādei būtu vajadzīgs divkāršs lēmumu pieņemšanas modelis — viens attiecībā uz pašreizējām funkcijām, kas nav NILL novēršana, un otrs tikai NILL novēršanas uzdevumiem. Turklāt sinerģijas efekts būtu ļoti ierobežots, jo Eiropas Banku iestādei nav pieredzes subjektu tiešas uzraudzības jomā un tai būtu jāuzkrāj attiecīgās speciālās zināšanas ne tikai finanšu, bet arī nefinanšu sektorā. Tas atbilst arī sabiedriskās apspriešanas konstatējumiem, saskaņā ar kuriem atbalsts tam, ka Eiropas Banku iestāde kļūtu par ES NILL/TFN uzraudzītāju, ir mazs. Lai gan trešdaļa respondentu neizteica nekādu viedokli, no pārējiem Eiropas Banku iestādi atbalstīja tikai 19 %.

Turklāt, ņemot vērā *FIU* atbalsta un koordinācijas mehānisma jaunos uzdevumus un to, ka nevienai no pašreizējām Savienības struktūrām nav atbilstošu juridisku pilnvaru šādu uzdevumu veikšanai, *FIU* atbalsta un koordinācijas mehānismam, visticamāk, būs vajadzīga jauna īpaša aģentūra[23]. Abu funkciju (uzraudzības un *FIU* koordinācijas) apvienošanai jaunā iestādē būtu jārada izmaksu ietaupījumi salīdzinājumā ar divām aģentūrām, un šajā gadījumā var paredzēt sinerģiju. Viena NILL novēršanas iestāde (*AMLA*) Savienības līmenī, kas vienā institucionālā struktūrā apvieno dažādus posmus un elementus efektīvai cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu, šķiet vienīgais politikas risinājums, kas saskan ar aicinājumu īstenot visaptverošu ES politiku NILL/TFN jomā.

---

22 Skatīt pievienoto ietekmes novērtējumu [PB: ievietot saiti uz SWD(2021) 190].

23 Citus apsvērumus par *FIU* atbalsta un koordinācijas mehānismu skatīt pievienotajā ietekmes novērtējumā [PB: ievietot saiti uz SWD(2021) 190].

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šis priekšlikums ir jaunas ES aģentūras izveides iniciatīva, un ar to netiek atcelti vai vienkāršoti spēkā esošie tiesību akti. Tika pārbaudīts, vai esošās ES aģentūras spēs uzņemties visus jaunajai NILL novēršanas iestādei (*AMLA*) ierosinātos uzdevumus, un secināts, ka juridisku un citu iemeslu dēļ tā nav. Attiecībā uz vienkāršošanu var norādīt, ka tiem augsta riska pārrobežu finanšu sektora subjektiem, kurus tieši uzraudzīs ES *AMLA,* vairs nebūs jāsadarbojas ar vairākiem NILL novēršanas uzraudzītājiem dažādās dalībvalstīs, tādējādi NILL novēršanas uzraudzība attiecībā uz šiem subjektiem tiks vienkāršota. Tāpat *FIU* koordinācijas mehānisma izveide vienkāršos un atvieglos sadarbību starp finanšu ziņu vākšanas vienībām.

- **Pamattiesības**

ES ir apņēmusies nodrošināt augstus standartus pamattiesību aizsardzības jomā. Ciktāl iestāde var apstrādāt jebkādus personas datus, tai kā Savienības struktūrai tiks piemērota attiecīgā datu aizsardzības regula[24].

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Iestāde būs jaunizveidota decentralizēta Savienības aģentūra, ko daļēji finansēs no ES budžeta un daļēji no maksām, kas tiks iekasētas no atbildīgajiem subjektiem, kurus iestāde tieši vai netieši uzraudzīs. Metodika to subjektu atlasei, kuriem piemēros maksas, un pašu maksu noteikšanai tiks paredzēta Komisijas deleģētajā aktā.

Vajadzīgos iestādes cilvēkresursus un budžeta līdzekļus nosaka tās uzdevumi. Papildus centrālās administrācijas un pārvaldības uzdevumiem tie iedalāmi trīs galvenajās kategorijās:

i) noteiktu atlasītu finanšu sektora atbildīgo subjektu tieša uzraudzība;

ii) finanšu un nefinanšu sektora atbildīgo subjektu netieša uzraudzība, pārraugot uzraudzītājus vai pašregulējuma struktūras, un

iii) koordinācijas un atbalsta mehānisms ES finanšu ziņu vākšanas vienībām.

Lai iestāde pilnībā darbotos, ir paredzēts, ka visu kategoriju darbinieku kopējais skaits būs 250.

Iestāde pārņems arī divu esošo infrastruktūras objektu pārvaldību: i) NILL/TFN datubāzi, ko pašlaik pārvalda Eiropas Banku iestāde[25], un ii) finanšu ziņu vākšanas vienību drošo komunikācijas tīklu *FIU.net*[26]. Šie abi infrastruktūras objekti jau tiek finansēti no ES budžeta. Tāpēc to vispārējai ietekmei uz ES budžetu vajadzētu mainīties tikai tiktāl, ciktāl tiek izstrādātas papildu funkcijas un veikti citi uzlabojumi.

Aprēķināts, ka iestādes kopējie gada izdevumi, darbojoties pilnībā, sasniegs 45,6 miljonus EUR, no kuriem aptuveni trīs ceturtdaļas paredzēts finansēt no atbildīgajiem subjektiem piemērotajām maksām. Iestāde tiks izveidota 2023. gada sākumā, un tieša uzraudzība tiks

[24] Regula (ES) 2018/1725 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti.

[25] Šī datubāze tika izveidota ar Regulu (ES) 2019/2175 (EUI pārskatīšanas regula), ar ko vienlaikus tika paplašināta EBI kompetence NILL/TFN jomā.

[26] Platformu *FIU.net* kopš 2016. gada mitina Eiropols, bet līdz 2021. gada septembrim tā īslaicīgi tiks nodota Komisijai, līdz tiks izveidota iestāde. Tas izriet no Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja 2019. gada decembra lēmuma, saskaņā ar kuru *FIU.net* mitināšana, ko veic Eiropols, pārsniedz Eiropola pilnvaras attiecībā uz personas datu apstrādi.

sākta no 2026. gada, tāpēc pilnu resursu nodrošinājumu iestāde sasniegs 2025. gada beigās. 2026. gads būs pirmais gads, kurā iestādei būs pilnībā nodrošināti resursi visam kalendārajam gadam.

Priekšlikuma finansiālā ietekme un ietekme uz budžetu ir sīkāk izskaidrota šim priekšlikumam pievienotajā tiesību akta finanšu pārskatā.

5. CITI ELEMENTI

• Īstenošanas plāni un pārraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība

Iestāde būs jaunizveidota decentralizēta Savienības aģentūra, ko daļēji finansēs no ES budžeta un daļēji no maksām, kas tiks iekasētas no atbildīgajiem subjektiem, kurus iestāde tieši vai netieši uzraudzīs. Metodika to subjektu atlasei, kuriem piemēros maksas, un pašu maksu noteikšanai tiks paredzēta Komisijas deleģētajā aktā.

Vajadzīgos iestādes cilvēkresursus un budžeta līdzekļus nosaka tās uzdevumi. Papildus centrālās administrācijas un pārvaldības uzdevumiem tie iedalāmi trīs galvenajās kategorijās:

noteiktu atlasītu finanšu sektora atbildīgo subjektu tieša uzraudzība;

finanšu un nefinanšu sektora atbildīgo subjektu netieša uzraudzība, pārraugot uzraudzītājus vai pašregulējuma struktūras, un

koordinācijas un atbalsta mehānisms ES finanšu ziņu vākšanas vienībām.

Lai iestāde pilnībā darbotos, ir paredzēts, ka visu kategoriju darbinieku kopējais skaits būs 250.

Iestāde pārņems arī divu esošo infrastruktūras objektu pārvaldību: i) NILL/TFN datubāzi, ko pašlaik pārvalda Eiropas Banku iestāde[27], un ii) finanšu ziņu vākšanas vienību drošo komunikācijas tīklu *FIU.net*[28]. Šie abi infrastruktūras objekti jau tiek finansēti no ES budžeta. Tāpēc to vispārējai ietekmei uz ES budžetu vajadzētu mainīties tikai tiktāl, ciktāl tiek izstrādātas papildu funkcijas un veikti citi uzlabojumi.

Aprēķināts, ka iestādes kopējie gada izdevumi, darbojoties pilnībā, sasniegs 45,6 miljonus EUR, no kuriem aptuveni trīs ceturtdaļas paredzēts finansēt no atbildīgajiem subjektiem piemērotajām maksām. Iestāde tiks izveidota 2023. gada sākumā, un tieša uzraudzība tiks sākta no 2026. gada, tāpēc pilnu resursu nodrošinājumu iestāde sasniegs 2025. gada beigās. 2026. gads būs pirmais gads, kurā iestādei būs pilnībā nodrošināti resursi visam kalendārajam gadam.

Priekšlikuma finansiālā ietekme un ietekme uz budžetu ir sīkāk izskaidrota šim priekšlikumam pievienotajā tiesību akta finanšu pārskatā.

• Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums

Iestāde būs decentralizēta ES aģentūra ar juridiskas personas statusu. Tā darbosies saskaņā ar ES tiesību aktiem NILL/TFN jomā, ieskaitot jaunu NILL/TFN regulu, ko Komisija ierosina

[27] Šī datubāze tika izveidota ar Regulu (ES) 2019/2175 (EUI pārskatīšanas regula), ar ko vienlaikus tika paplašināta EBI kompetence NILL/TFN jomā.

[28] Platformu *FIU.net* kopš 2016. gada mitina Eiropols, bet līdz 2021. gada septembrim tā īslaicīgi tiks nodota Komisijai, līdz tiks izveidota iestāde. Tas izriet no Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja 2019. gada decembra lēmuma, saskaņā ar kuru *FIU.net* mitināšana, ko veic Eiropols, pārsniedz Eiropola pilnvaras attiecībā uz personas datu apstrādi.

kopā ar šo priekšlikumu, grozījumiem spēkā esošajā Direktīvā (ES) 2015/849 un grozījumiem Regulā (ES) 2015/847. Iestādes mērķis ir novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu Savienībā, veicinot pastiprinātu uzraudzību un uzlabotu sadarbību starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un uzraudzības iestādēm. Lēmums par iestādes mītnes vietu būtu jāpieņem saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Eiropas Parlamenta, ES Padomes un Eiropas Komisijas Vienotajā pieejā par decentralizētām aģentūrām[29].

- **Iestādes uzdevumi un pilnvaras (5.–44. pants)**

Iestādes uzdevumus var iedalīt piecās jomās:

i) attiecībā uz atlasītiem atbildīgajiem subjektiem iestāde nodrošina grupas mēroga atbilstību prasībām, kuras noteiktas NILLN direktīvā/regulā un visos citos juridiski saistošajos Savienības aktos, kas finanšu iestādēm uzliek ar NILL/TFN saistītus pienākumus. Tā veic uzraudzības pārbaudes un novērtējumus atsevišķu subjektu un grupas mērogā, piedalās grupas mēroga uzraudzībā, kā arī izstrādā un regulāri atjaunina sistēmu atlasīto atbildīgo subjektu risku un apdraudējumu novērtēšanai;

ii) attiecībā uz finanšu subjektu uzraudzītājiem iestāde veic periodiskas pārbaudes, lai nodrošinātu, ka visiem finanšu subjektu uzraudzītājiem ir pietiekami resursi un pilnvaras, kas vajadzīgas tiem noteikto uzdevumu izpildei. Iestāde sekmē kolēģiju darbību un veicina uzraudzības prakses konverģenci un augstus uzraudzības standartus. Tā koordinē personāla un informācijas apmaiņu starp finanšu subjektu uzraudzītājiem Savienībā un sniedz palīdzību uzraudzītājiem;

iii) attiecībā uz nefinanšu subjektu uzraudzītājiem, arī pašregulējuma struktūrām (attiecīgā gadījumā), iestāde koordinē uzraudzības standartu un prakses salīdzinošo izvērtēšanu un pieprasa nefinanšu subjektu uzraudzītājiem izmeklēt iespējamos atbildīgajiem subjektiem piemērojamo prasību pārkāpumus un apsvērt sankciju vai korektīvu pasākumu piemērošanu šādu pārkāpumu gadījumā. Tā veic periodiskas pārbaudes un sniedz palīdzību uzraudzītājiem. Ja konkrētu nozaru uzraudzība valsts līmenī ir deleģēta pašregulējuma struktūrām, iestāde veic pirmajā daļā izklāstītos uzdevumus attiecībā uz publiskā sektora struktūrām, kas pārrauga šādu pašregulējuma struktūru darbību;

iv) attiecībā uz finanšu ziņu vākšanas vienībām dalībvalstīs iestādei ir svarīga loma *FIU* kopīgo analīžu veikšanā, t. i., nosakot attiecīgos gadījumus un izstrādājot piemērotas metodes pārrobežu lietu kopīgajām analīzēm. Turklāt tā finanšu ziņu vākšanas vienībām dara pieejamus IT un mākslīgā intelekta pakalpojumus un rīkus drošai informācijas apmaiņai, arī mitinot platformu *FIU.net*. Iestāde veicina eksperta līmeņa zināšanas par aizdomīgu darījumu atklāšanas, analīzes un izplatīšanas metodēm, nodrošina specializētu apmācību un palīdzību finanšu ziņu vākšanas vienībām, kā arī sagatavo un koordinē draudu novērtējumus;

v) iestādes vispārīgās pilnvaras, kas attiecas uz visiem iepriekš minētajiem uzdevumiem, ietvers pilnvaras pieņemt regulatīvus tehniskos standartus un īstenošanas tehniskos standartus, ja tas ir paredzēts piemērojamajos NILL/TFN tiesību aktos, kā arī plašas pilnvaras pieņemt pamatnostādnes vai ieteikumus,

[29] https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_lv.pdf.

kas adresēti atbildīgajiem subjektiem, NILL/TFN uzraudzītājiem vai finanšu ziņu vākšanas vienībām. Veicot tiešu uzraudzību, iestādei ir pilnvaras pieņemt saistošus lēmumus, administratīvus pasākumus un finansiālas sankcijas attiecībā pret tieši uzraudzītiem atbildīgajiem subjektiem. Veicot netiešu uzraudzību, iestādei cita starpā ir pilnvaras izdot finanšu un nefinanšu subjektu uzraudzītājiem pieprasījumus rīkoties, kā arī norādījumus, kas saistīti ar pašas iestādes uzraudzības pilnvaru īstenošanu.

- **Atlasītu finanšu sektora atbildīgo subjektu tieša uzraudzība (12.–27. pants)**

Iestāde uzraudzīs ierobežotu skaitu riskantāko pārrobežu finanšu sektora atbildīgo subjektu ("atlasīti atbildīgie subjekti"). Turklāt pastāv procedūra, lai ārkārtas apstākļos iestāde no valsts uzraudzības iestādes pārņemtu jebkura finanšu sektora atbildīgā subjekta uzraudzību, ja ir pazīmes, kas liecina par NILL/TFN tiesību aktu pārkāpumiem, kurus uzraudzības iestāde nav efektīvi un pienācīgi risinājusi. Tiešas uzraudzības subjektu periodiska atlase tiks veikta ik pēc trim gadiem, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem. Lai subjekti tiktu atlasīti, tiem jāveic darbības minimāli noteiktajā skaitā dalībvalstu, un vismaz noteiktā skaitā no šīm dalībvalstīm tiem jābūt iekļautiem visaugstākā riska kategorijā, ko, pamatojoties uz saskaņotu riska novērtēšanas metodiku, veic uzraudzības iestāde.

Iestāde var pārņemt atsevišķa finanšu sektora atbildīgā subjekta uzraudzību, ja ir bijušas problēmas saistībā ar atbilstību piemērojamajām prasībām subjekta līmenī un ja attiecīgā uzraudzības iestāde nav veikusi piemērotus pasākumus, lai laikus novērstu neatbilstību. Pārņemšana var notikt tikai saskaņā ar procedūru, kuras beigās Komisija pieņem lēmumu, ar kuru apstiprina pārņemšanu. Pirms tam iestāde būtu prasījusi uzraudzības iestādei veikt konkrētus pasākumus, lai novērstu konstatētos trūkumus atbildīgā subjekta līmenī, valsts iestāde noteiktajā termiņā nebūtu veikusi šādus pasākumus, un iestāde būtu vērsusies Komisijā ar lūgumu pieņemt lēmumu par uzraudzības kompetences nodošanu. Tieši uzraudzītu atlasītu atbildīgo subjektu uzraudzību veiks iestādes vadītas kopējās uzraudzības komandas, kurās darbosies arī valstu uzraudzības iestāžu personāls. Uzraudzība ietvers arī apmeklējumus uz vietas. Iestāde būs pilnvarota adresēt saistošus lēmumus šādiem atlasītiem atbildīgajiem subjektiem un piemērot administratīvas sankcijas juridiskām personām, nepārsniedzot 10 % no apgrozījuma vai 10 miljonus EUR atkarībā no tā, kura summa ir lielāka.

- **Neatlasītu atbildīgo subjektu netieša uzraudzība (25.–27. pants) un nefinanšu sektora atbildīgo subjektu netieša uzraudzība (28. un 29. pants)**

Iestādes netiešas uzraudzības loma ietvers valstu NILL/TFN uzraudzītāju, arī pašregulējuma struktūru, koordinācija un pārraudzību dažās dalībvalstīs attiecībā uz noteiktiem nefinanšu sektora atbildīgajiem subjektiem. Salīdzinošie izvērtējumi un tematiskie pārskati būs svarīgi instrumenti labas un ne tik labas prakses apzināšanai un augstu uzraudzības standartu nodrošināšanai visā Savienībā. Iestāde būs pilnvarota adresēt pamatnostādnes, atzinumus un ieteikumus valstu uzraudzītājiem un pašregulējuma struktūrām.

- **Koordinācijas un atbalsta mehānisms finanšu ziņu vākšanas vienībām (33.–37. pants)**

Iestāde būs pilnvarota, izmantojot īstenošanas tehniskos standartus, pieņemt saistošas veidnes un modeļus, lai finanšu ziņu vākšanas vienībām ziņotu par atbildīgo subjektu aizdomīgiem darījumiem un aizdomīgām darbībām, tādējādi veicinot ātrāku un efektīvāku sadarbību un informācijas apmaiņu starp finanšu ziņu vākšanas vienībām. Iestāde veicinās noteiktu aizdomīgu pārrobežu darījumu un darbību kopīgas analīzes un piedalīsies to organizēšanā. Tā veiks šādu kopīgu analīžu izpildes, metožu un procedūru pārbaudes, lai pastāvīgi uzlabotu to

efektivitāti. Visbeidzot, tā mitinās un pārvaldīs finanšu ziņu vākšanas vienību drošo komunikācijas tīklu *FIU.net*.

- **Iestādes organizācija un pārvaldība (45.–63. pants)**

Iestādi veidos divas koleģiālas pārvaldības struktūras, proti, Izpildvalde, kurā būs pieci neatkarīgi uz pilnu slodzi nodarbināti locekļi un iestādes priekšsēdētājs, un Valde, kurā darbosies dalībvalstu pārstāvji. Lai veiktu dažādus iestādei uzticētos uzdevumus, Valdei būs divi alternatīvi sastāvi — uzraudzības sastāvs, kurā darbosies par NILL novēršanas uzraudzību atbildīgo publisko iestāžu vadītāji, un *FIU* sastāvs, ko veidos finanšu ziņu vākšanas vienību vadītāji dalībvalstīs. Abus Valdes sastāvus vadīs iestādes priekšsēdētājs.

Valde attiecīgajā sastāvā atkarībā no priekšmeta pieņems visus regulatīvos instrumentus, regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektus, pamatnostādnes un ieteikumus. Valde uzraudzības sastāvā var arī sniegt atzinumu par jebkuru lēmumu attiecībā uz tieši uzraudzītiem atlasītiem atbildīgajiem subjektiem, ko sagatavojusi kopējā uzraudzības komanda, pirms Izpildvalde pieņem galīgo lēmumu.

Izpildvalde būs iestādes pārvaldības struktūra. Tā pieņems visus lēmumus par atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem vai atsevišķām uzraudzības iestādēm gadījumos, kad iestāde darbojas kā atlasītu atbildīgo subjektu tiešais uzraudzītājs vai kā neatlasītu atbildīgo subjektu vai nefinanšu sektora atbildīgo subjektu netiešais uzraudzītājs, kuram ir īpašas pārraudzības pilnvaras attiecībā uz šo subjektu uzraudzības iestādēm. Izpildvalde arī pieņems lēmumus par budžeta projektu un citiem jautājumiem, kas saistīti ar iestādes administrāciju, darbībām un funkciju izpildi. Attiecībā uz šiem konkrētajiem lēmumiem Komisijas pārstāvim ir balsstiesības.

Iestādei būs priekšsēdētājs un izpilddirektors. Priekšsēdētājs pārstāvēs iestādi un būs atbildīgs par Valdes un Izpildvaldes darba sagatavošanu. Izpilddirektors nodrošinās iestādes ikdienas pārvaldību un būs administratīvi atbildīgs par iestādes budžeta izpildi, resursiem, personālu un iepirkumu. Iestādes priekšsēdētājs un izpilddirektors tiks izvēlēts saskaņā ar to individuālajām atlases procedūrām.

Apelācijas sūdzības par iestādes saistošiem lēmumiem, kas adresēti tās tiešā uzraudzībā esošiem atbildīgajiem subjektiem, izskatīs Administratīvā pārskatīšanas padome; tās lēmumus varēs pārsūdzēt Eiropas Savienības Tiesā. Administratīvo pārskatīšanas padomi veidos personas ar labu reputāciju, kuru uzdevums būs uzklausīt atlasīto atbildīgo subjektu administratīvās apelācijas sūdzības par saistošiem lēmumiem, ko tiem adresējusi iestāde. Administratīvā pārskatīšanas padome var ierosināt grozīt vai aizstāt Izpildvaldes sākotnējo lēmumu, par ko iesniegta administratīvā apelācijas sūdzība. Izpildvalde ņem vērā Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinumu, bet tas nav tai saistošs.

- **Finanšu noteikumi (64.–72. pants)**

Iestāde izstrādās gada budžetu, kam jābūt līdzsvarotam, lai to pieņemtu budžeta lēmējinstitūcija. Tā pieņems iekšējos finanšu noteikumus un krāpšanas apkarošanas pasākumus. Revīzijas palāta sniegs komentārus par budžeta projektu un būs kompetenta veikt iestādes revīziju. Eiropas Parlaments sniegs budžeta izpildes apstiprinājumu tāpat kā citām decentralizētajām aģentūrām.

Iestāde gūs ieņēmumus gan no ES budžeta, gan maksām, kas tiks iekasētas no noteiktiem finanšu sektora atlasītiem un neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem. Maksas, kas tiks iekasētas no atlasītiem un neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem, atbildīs izmaksām, kas iestādei radīsies saistībā ar finanšu sektora atbildīgo subjektu tiešu un netiešu uzraudzību. Komisijas deleģētajā aktā tiks norādīta to atbildīgo subjektu apakšgrupa, kuriem piemēros maksas, un noteikta metodika katra atbildīgā subjekta maksu aprēķināšanai.

- **Civildienesta noteikumi (73.–76. pants) un sadarbība (77.–81. pants)**

Iestāde piemēros Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, arī attiecībā uz dienesta noslēpumu, privilēģijām un imunitāti. Noteikumi par datu aizsardzību un piekļuvi dokumentiem paredzēs pienākumu cieši sadarboties ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju un kolēģiju.

Iestādei ir godprātīgi jāsadarbojas ar attiecīgajām ārējām struktūrām, to vidū ES struktūrām (Eiropolu, Eiropas uzraudzības iestādēm, vienoto uzraudzības mehānismu un Eiropas Prokuratūru), citām attiecīgām valstu kompetentajām iestādēm, piemēram, prudenciālās uzraudzības, noregulējuma un NGS iestādēm, un attiecīgā gadījumā trešo valstu iestādēm.

- **Nobeiguma noteikumi (82.–93. pants)**

Eiropas Banku iestādes kompetences NILL/TFN jomā tiek atceltas un nodotas iestādei.

Iestāde tiks izveidota 2023. gada sākumā, un tiešas uzraudzības darbība sāksies 2026. gada sākumā. Izvērtēšana tiks veikta līdz 2029. gada decembrim.

2021/0240 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[1],

ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumu[2],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Pieredze ar pašreizējo nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas (NILL/TFN) regulējumu, kas lielā mērā ir atkarīgs no NILL/TFN pasākumu īstenošanas valsts līmenī, ir atklājusi nepilnības ne tikai attiecībā uz NILL/TFN regulējuma efektīvu darbību Savienībā, bet arī saistībā ar starptautisku ieteikumu integrēšanu. Šo nepilnību dēļ iekšējā tirgus pienācīgu darbību kavē jauni šķēršļi, ko rada gan iekšējā tirgus riski, gan ārējie draudi, ar kuriem saskaras iekšējais tirgus.

(2) Noziedzības un noziedzīgi iegūtu līdzekļu pārrobežu raksturs apdraud Savienības finanšu sistēmas centienus novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu. Šis jautājums ir jārisina Savienības līmenī, izveidojot iestādi, kas būtu atbildīga par saskaņotu noteikumu īstenošanas veicināšanu. Turklāt šai iestādei būtu jāīsteno saskaņota pieeja, lai stiprinātu Savienības pašreizējo NILL/TFN preventīvo regulējumu un jo īpaši NILL novēršanas uzraudzību un sadarbību starp finanšu ziņu vākšanas vienībām. Šai pieejai būtu jāmazina atšķirības valstu tiesību aktos un uzraudzības praksē un jāievieš struktūras, kas noteiktā veidā veicina iekšējā tirgus netraucētu darbību, un tādēļ tai būtu jābalstās uz LESD 114. pantu.

(3) Tāpēc būtu jāizveido Eiropas iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai — Iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanai (“iestāde”). Šīs jaunās iestādes izveide ir ļoti svarīga, lai efektīvi un pienācīgi uzraudzītu atbildīgos subjektus, kuriem ir augsts ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu (NILL/TF) saistītais objektīvais risks,

[1] OV C , , . lpp.

[2] [pievienot atsauci] OV C , , . lpp.

stiprinot kopēju uzraudzības pieeju attiecībā uz neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem un veicinot kopīgas analīzes un sadarbību starp finanšu ziņu vākšanas vienībām (*FIU*).

(4) Šis jaunais instruments ir daļa no visaptveroša dokumentu kopuma, kura mērķis ir stiprināt Savienības NILL/TFN regulējumu. Šis instruments, Direktīva [ievietot atsauci: priekšlikums 6. direktīvai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanu], Regula [ievietot atsauci: priekšlikums Regulas (ES) 2015/847 pārstrādātajai redakcijai] un Regula [ievietot atsauci: priekšlikums nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas regulai] kopā veidos tiesisko regulējumu, kas reglamentēs NILL/TFN prasības, kuras jāievēro atbildīgajiem subjektiem, un būs pamatā Savienības NILL/TFN iestāžu sistēmai.

(5) Lai nodrošinātu efektīvu un vienotu NILL/TFN uzraudzību visā Savienībā, iestādei ir jāpiešķir šādas pilnvaras: noteikta skaita atlasītu finanšu sektora atbildīgo subjektu tieša uzraudzība; ar tādiem NILL/TFN riskiem saistītās informācijas pārraudzība, analīze un apmaiņa, kas ietekmē iekšējo tirgu; NILL/TFN uzraudzītāju koordinēšana un pārraudzība finanšu sektorā; NILL/TFN uzraudzītāju koordinēšana un pārraudzība nefinanšu sektorā, ietverot pašregulējuma struktūras un finanšu ziņu vākšanas vienību koordināciju un atbalstu.

(6) Gan tiešas, gan netiešas atbildīgo subjektu uzraudzības kompetenču apvienošana, kā arī *FIU* atbalsta un sadarbības mehānisma darbība ir vispiemērotākais veids, kā nodrošināt uzraudzību un *FIU* sadarbību Savienības līmenī. Tas būtu jāpanāk, izveidojot iestādi, kurā būtu jāapvieno neatkarība un augsta līmeņa tehniskā kompetence un kura būtu jāizveido saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas Kopīgo paziņojumu un Vienoto pieeju par decentralizētām aģentūrām[3].

(7) Starp iestādi un uzņēmēju dalībvalsti būtu jānoslēdz mītnes nolīgums, kurā būtu paredzēti mītnes vietas izveides nosacījumi, kā arī priekšrocības, ko dalībvalsts piešķir iestādei un tās personālam.

(8) Iestādes pilnvarām būtu jāļauj tai dažādos veidos uzlabot NILL/TFN uzraudzību Savienībā. Attiecībā uz atlasītiem atbildīgajiem subjektiem iestādei būtu jānodrošina grupas mēroga atbilstība prasībām, kuras noteiktas NILL/TFN regulējumā un visos citos juridiski saistošajos Savienības aktos, kas finanšu iestādēm uzliek ar NILL/TFN saistītus pienākumus. Turklāt iestādei būtu jāveic periodiskas pārbaudes, lai nodrošinātu, ka visiem finanšu subjektu uzraudzītājiem ir pietiekami resursi un pilnvaras, kas vajadzīgas tiem noteikto uzdevumu izpildei. Iestādei būtu jāsekmē NILL novēršanas uzraudzības kolēģiju darbība un jāveicina uzraudzības prakses konverģence un augsti uzraudzības standarti. Attiecībā uz nefinanšu subjektu uzraudzītājiem, tostarp pašregulējuma struktūrām (attiecīgā gadījumā), iestādei būtu jākoordinē uzraudzības standartu un prakses salīdzinošā izvērtēšana un jāpieprasa nefinanšu subjektu uzraudzītājiem izmeklēt iespējamos NILL/TFN prasību pārkāpumus. Turklāt iestādei būtu jākoordinē *FIU* kopīgo analīžu veikšana un finanšu ziņu vākšanas vienībām jādara pieejami IT un mākslīgā intelekta pakalpojumi un rīki drošai informācijas apmaiņai, arī mitinot platformu *FIU.net*.

(9) Lai stiprinātu un padarītu skaidrākus NILL/TFN noteikumus Savienības līmenī, vienlaikus nodrošinot atbilstību starptautiskiem standartiem un citiem tiesību aktiem, ir jāparedz iestādes koordinējošā loma Savienības līmenī attiecībā uz visu veidu

[3] https://europa.eu/european-union/sites/default/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_lv.pdf.

atbildīgajiem subjektiem, tādējādi sniedzot atbalstu valstu uzraudzītājiem un veicinot uzraudzības konverģenci, lai paaugstinātu NILL/TFN pasākumu īstenošanas efektivitāti, arī nefinanšu sektorā. Tādēļ iestāde būtu jāpilnvaro sagatavot regulatīvus tehniskos standartus, pieņemt pamatnostādnes, ieteikumus un atzinumus, lai gadījumos, kad uzraudzība paliek valsts līmenī, visiem līdzīgā statusā esošiem subjektiem principā tiktu piemērota vienāda uzraudzības prakse un standarti. Ņemot vērā iestādes ļoti specifiskās zināšanas, tai būtu jāuztic uzraudzības metodikas izstrāde atbilstoši uz risku balstītai pieejai. Daži metodikas aspekti, kas var ietvert saskaņotus kvantitatīvos kritērijus, piemēram, pieejas atbildīgo subjektu objektīvā riska profila klasificēšanai, būtu sīki jāizklāsta tieši piemērojamos saistošos regulatīvajos pasākumos — regulatīvos vai īstenošanas tehniskajos standartos. Uz citiem aspektiem, kas prasa plašāku uzraudzības rīcības brīvību, piemēram, uz pieejām atlikušā riska profila un iekšējās kontroles novērtēšanai atbildīgajos subjektos, būtu jāattiecina nesaistošas pamatnostādnes, ieteikumi un atzinumi, ko sniegusi iestāde. Saskaņotajā uzraudzības metodikā būtu pienācīgi jāņem vērā un attiecīgā gadījumā jāizmanto esošās uzraudzības metodes, kas saistītas ar citiem finanšu sektora atbildīgo subjektu uzraudzības aspektiem, jo īpaši, ja pastāv mijiedarbība starp NILL/TFN uzraudzību un prudenciālo uzraudzību. Konkrētāk, uzraudzības metodikai, ko izstrādās iestāde, būtu jāpapildina Eiropas Banku iestādes izstrādātās pamatnostādnes un citi instrumenti, kuros sīki izklāstītas prudenciālās uzraudzības iestāžu pieejas attiecībā uz NILL/TF risku ņemšanu vērā prudenciālajā uzraudzībā, lai nodrošinātu efektīvu mijiedarbību starp prudenciālo uzraudzību un NILL/TFN uzraudzību.

(10) Iestādei vajadzētu būt pilnvarotai izstrādāt regulatīvus tehniskos standartus, lai pabeigtu saskaņoto noteikumu kopumu, kas paredzēts [ievietot atsauces: priekšlikums 6. direktīvai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas regulai un Regulas (ES) 2015/847 pārstrādātajai redakcijai]. Komisijai būtu jāapstiprina regulatīvu tehnisko standartu projekts, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu tiem saistošu juridisku spēku. Šajos standartos vajadzētu izdarīt grozījumus tikai ļoti ierobežotos ārkārtas apstākļos, jo iestāde ir tā, kam ir ciešs kontakts ar NILL/TFN regulējumu un kas to pārzina vislabāk. Lai nodrošinātu šo standartu optimālu un savlaicīgu pieņemšanu, būtu jānosaka termiņš Komisijas lēmuma pieņemšanai par regulatīvu tehnisko standartu projektu apstiprināšanu.

(11) Komisijai vajadzētu būt arī pilnvarotai pieņemt īstenošanas tehniskos standartus, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu.

(12) Tā kā nav pietiekami efektīvu pasākumu, lai risinātu NILL/TFN incidentus, kas saistīti ar pārrobežu aspektiem, Savienības līmenī ir jāievieš integrēta NILL/TFN uzraudzības sistēma, kas nodrošinātu NILL/TFN uzraudzības metodikas konsekventu un kvalitatīvu piemērošanu un veicinātu efektīvu sadarbību starp visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Šo iemeslu dēļ iestādei un valstu NILL/TFN uzraudzības iestādēm (“uzraudzības iestādes”) būtu jāveido NILL/TFN uzraudzības sistēma. Tas dotu labumu arī uzraudzības iestādēm, kad tās saskaras ar konkrētām problēmām, piemēram, paaugstinātu NILL/TFN risku vai resursu trūkumu, jo šajā sistēmā savstarpējai palīdzībai vajadzētu būt pieejamai pēc pieprasījuma. Tas varētu ietvert personāla apmaiņu un norīkošanu, apmācības pasākumus un paraugprakses apmaiņu. Turklāt Komisija varētu sniegt tehnisku atbalstu dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas

Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/240, lai veicinātu reformas, kuru mērķis ir pastiprināt cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju[4].

(13) Ņemot vērā tematisko pārskatu svarīgo lomu NILL/TFN uzraudzībā visā Savienībā, jo tie sniedz iespēju noteikt un salīdzināt pakļautību riskam un tendences saistībā ar uzraudzītajiem atbildīgajiem subjektiem, un to, ka pašlaik uzraudzītāji dažādās dalībvalstīs negūst labumu no šiem pārskatiem, iestādei ir jānosaka valstu tematiskie pārskati, kuriem ir līdzīga darbības joma un grafiks un kuri nodrošina to koordināciju Savienības līmenī. Lai izvairītos no situācijām, kad saziņa ar uzraudzītajiem subjektiem varētu būt pretrunīga, iestādes koordinējošā loma būtu jāierobežo līdz mijiedarbībai ar attiecīgajām uzraudzības iestādēm, un tai nebūtu jāietver nekāda tieša mijiedarbība ar neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem. Tā paša iemesla dēļ iestādei būtu jāizpēta iespēja saskaņot vai sinhronizēt valstu tematisko pārskatu grafikus un atvieglot visas darbības, ko attiecīgās uzraudzības iestādes varētu vēlēties veikt kopīgi vai līdzīgi.

(14) Efektīva datu izmantošana nodrošina uzņēmumu labāku pārraudzību un atbilstību. Tāpēc gan tiešai, gan netiešai uzraudzībai, ko veic iestāde un uzraudzības iestādes attiecībā uz visiem atbildīgajiem subjektiem visā sistēmā, būtu jābalstās uz ātru piekļuvi attiecīgajiem datiem un informācijai par pašiem atbildīgajiem subjektiem, kā arī uzraudzības darbībām un pasākumiem, kas veikti attiecībā uz tiem. Šajā nolūkā iestādei būtu jāizveido centrāla NILL/TFN datubāze ar informāciju, kas savākta no visām uzraudzības iestādēm, un šāda informācija būtu selektīvi jādara pieejama jebkurai uzraudzības iestādei sistēmā. Šiem datiem būtu jāaptver arī atļauju piešķiršanas procedūru atsaukšana, kā arī atsevišķu atbildīgo subjektu akcionāru un dalībnieku atbilstības un piemērotības novērtējumi, jo tādējādi attiecīgās iestādes varēs pienācīgi ņemt vērā konkrētu subjektu un personu iespējamos trūkumus, kas varētu būt radušies citās dalībvalstīs. Datubāzē būtu jāiekļauj arī statistikas informācija par uzraudzības un citām publiskām iestādēm, kas iesaistītas NILL/TFN uzraudzībā. Šāda informācija ļautu iestādei efektīvi pārraudzīt NILL/TFN uzraudzības sistēmas pienācīgu darbību un efektivitāti. Datubāzē pieejamā informācija ļautu iestādei savlaicīgi reaģēt uz iespējamām nepilnībām un neatbilstības gadījumiem, ko pieļāvuši neatlasīti atbildīgie subjekti. Saskaņā ar Padomes Regulas (ES) 2017/1939[5] 24. pantu iestāde bez liekas kavēšanās *EPPO* ziņo par jebkādu noziedzīgu rīcību, kas varētu būt tās kompetencē saskaņā ar minētās regulas 22. pantu un 25. panta 2. un 3. punktu. Saskaņā ar Regulas 883/2013[6] 8. pantu iestāde nekavējoties nodod *OLAF* visu informāciju, kas attiecas uz iespējamiem krāpšanas, korupcijas vai jebkādas citas nelikumīgas darbības gadījumiem, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

(15) Lai nodrošinātu efektīvāku un mazāk sadrumstalotu Savienības finanšu shēmas aizsardzību, iestādei būtu tieši jāuzrauga ierobežots skaits riskantāko atbildīgo subjektu. Tā kā NILL/TF riski nav proporcionāli uzraudzīto subjektu lielumam, riskantāko subjektu noteikšanai būtu jāpiemēro citi kritēriji. Jo īpaši būtu jāņem vērā divas kategorijas: augsta riska pārrobežu kredītiestādes un finanšu iestādes, kas darbojas daudzās dalībvalstīs un tiek atlasītas periodiski, un — izņēmuma

---

4 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/240 (2021. gada 10. februāris), ar ko izveido tehniskā atbalsta instrumentu (OV L 57, 18.2.2021., 1. lpp.).

5 Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) izveidei (OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.).

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1073/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

gadījumos — jebkurš subjekts, kura būtiskos piemērojamo prasību pārkāpumus nav pietiekami vai savlaicīgi risinājis attiecīgais valsts uzraudzītājs. Šie subjekti ietilpst kategorijā "atlasīti atbildīgie subjekti".

(16) Pirmās kategorijas kredītiestādes un finanšu iestādes vai šādu iestāžu grupas būtu jānovērtē ik pēc trim gadiem, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas saistīti ar to pārrobežu klātbūtni un darbību, kā arī kritērijiem, kas saistīti ar to NILL/TF objektīvā riska profilu. Atlases procesā būtu jāiekļauj tikai lielas un kompleksas finanšu grupas, kas darbojas vairākās dalībvalstīs un kuru uzraudzība varētu būt efektīvāka Savienības līmenī. Attiecībā uz kredītiestādēm minimāli nepieciešamā pārrobežu klātbūtne iekļaušanai atlases procesā būtu jābalsta uz meitasuzņēmumu un filiāļu skaitu dažādās dalībvalstīs, jo, lai veiktu riskantas liela apjoma banku darbības, ir vajadzīga vietēja klātbūtne iedibinājuma veidā. Savukārt citi finanšu sektora subjekti var veikt darbības, kas no NILL/TF viedokļa var būt pietiekami riskantas, tieši sniedzot pakalpojumus, piemēram, izmantojot aģentu tīklu, bet tie var nebūt iedibinājuši meitasuzņēmumus vai filiāles lielā skaitā dalībvalstu. Tāpēc, piemērojot vienus un tos pašus pārrobežu kritērijus, t. i., tos, kas saistīti ar brīvību veikt uzņēmējdarbību, netiktu aptverti lieli finanšu sektora subjekti, kuriem vairākās dalībvalstīs var būt nozīmīga riska profils, ja šajās valstīs tie neveic uzņēmējdarbību. Tā kā darbību apjoms, izmantojot tiešu pakalpojumu sniegšanu, parasti ir mazāks nekā darbību apjoms, ko veic filiālē vai meitasuzņēmumā, ir lietderīgi ņemt vērā tikai grupas, kas veic uzņēmējdarbību vismaz divās dalībvalstīs, bet sniedz pakalpojumus tieši vai ar aģentu tīkla starpniecību vēl vismaz astoņās dalībvalstīs.

(17) Lai nodrošinātu, ka tikai riskantākie atbildīgie subjekti no tiem, kas veic nozīmīgas pārrobežu darbības, tiek tieši uzraudzīti Savienības līmenī, būtu jāsaskaņo to objektīvā riska novērtējums. Pašlaik pastāv dažādas valstu pieejas, un uzraudzības iestādes izmanto atšķirīgus kritērijus, lai novērtētu un klasificētu atbildīgo subjektu NILL/TF objektīvo risku. Izmantojot šīs valstu metodes, lai atlasītu tiešas uzraudzības subjektus Savienības līmenī, tiem varētu tikt radīti atšķirīgi konkurences apstākļi. Tāpēc iestādei vajadzētu būt pilnvarotai izstrādāt regulatīvus tehniskos standartus, nosakot saskaņotu metodiku un kritērijus, lai NILL/TF objektīvo risku klasificētu kā zemu, vidēju, būtisku vai augstu. Metodika būtu jāpielāgo konkrētiem risku veidiem, un tāpēc tai būtu jāatbilst dažādām atbildīgo subjektu kategorijām, kas ir finanšu iestādes saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai [PB: ievietot COM(2021) 420 nākamo numuru]. Minētajai metodikai vajadzētu būt pietiekami detalizētai, un tajā būtu jānosaka konkrēti kvantitatīvi un kvalitatīvi kritēriji, ņemot vērā vismaz tos riska faktorus, kas saistīti ar apkalpoto klientu veidiem, piedāvātajiem produktiem un pakalpojumiem un ģeogrāfiskajiem apgabaliem, ieskaitot trešo valstu jurisdikcijas, kurās atbildīgie subjekti darbojas vai ir ar tām saistīti. Proti, katra novērtētā atbildīgā subjekta objektīvā riska profils tiktu klasificēts katrā dalībvalstī, kurā tas darbojas, atbilstīgi jebkura cita atbildīgā subjekta klasifikācijai Savienībā. Kvantitatīvo un kvalitatīvo kritēriju dēļ šāda klasifikācija būtu objektīva, nevis atkarīga no kādas konkrētas uzraudzības iestādes rīcības brīvības dalībvalstī vai iestādes rīcības brīvības.

(18) Galīgās atlases kritērijam būtu jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi tieši uzraudzītiem atbildīgajiem subjektiem, un šajā nolūkā nevajadzētu atstāt nekādu rīcības brīvību iestādei vai uzraudzības iestādēm, lemjot par to atbildīgo subjektu sarakstu, kuri būtu jāpakļauj tiešai uzraudzībai. Tāpēc, ja kāds konkrēts novērtētais atbildīgais subjekts veic pārrobežu darbību un atbilstīgi saskaņotajai metodikai atbilst

augsta riska kategorijai minimāli noteiktajā skaitā dalībvalstu, tas būtu jāuzskata par atlasītu atbildīgo subjektu. Kredītiestāžu gadījumā pārrobežu aspekts būtu jārisina, iekļaujot tās kredītiestādes, kas vismaz četrās dalībvalstīs ir klasificētas kā augsta riska kredītiestādes, un ja vismaz vienā no šīm četrām dalībvalstīm šis subjekts ir ticis uzraudzīts vai ir veikta cita publiska izmeklēšana saistībā ar būtiskiem NILL/TFN prasību pārkāpumiem. Citu finanšu iestāžu gadījumā pārrobežu aspekts būtu jārisina, iekļaujot tās finanšu iestādes, kas ir klasificētas kā augsta riska finanšu iestādes vismaz vienā dalībvalstī, kurā tās veic uzņēmējdarbību, un vismaz piecās citās dalībvalstīs, kurās tās darbojas, tieši sniedzot pakalpojumus.

(19) Lai attiecīgajām iestādēm nodrošinātu pārredzamību un skaidrību, iestādei viena mēneša laikā pēc atlases kārtas sākuma un pēc tam, kad ir pārbaudīta finanšu subjektu uzraudzītāju sniegtās informācijas atbilstība pārrobežu darbības kritērijiem un objektīvā riska metodikai, būtu jāpublicē atlasīto atbildīgo subjektu saraksts. Tāpēc ir svarīgi, lai katra atlases perioda sākumā attiecīgie finanšu subjektu uzraudzītāji sniegtu iestādei atjauninātu statistikas informāciju un tādējādi varētu noteikt to finanšu iestāžu sarakstu, kurām var veikt novērtēšanu saskaņā ar novērtēšanas piekļuves kritērijiem, kas attiecas uz to pārrobežu darbībām. Šajā saistībā finanšu subjektu uzraudzītājiem būtu jāinformē iestāde par to, kurā objektīvā riska kategorijā ir iekļauta finanšu iestāde tās jurisdikcijā saskaņā ar regulatīvos tehniskajos standartos noteikto metodiku. Pēc tam piecus mēnešus pēc saraksta publicēšanas iestādei būtu jāuzņemas ar tiešu uzraudzību saistītie uzdevumi. Šis laiks ir vajadzīgs, lai pienācīgi sagatavotos uzraudzības uzdevumu nodošanai no valsts līmeņa uz Savienības līmeni, arī izveidojot kopējo uzraudzības komandu un pieņemot visas vajadzīgās sadarbības vienošanās ar attiecīgajiem finanšu subjektu uzraudzītājiem.

(20) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem atlasītajiem subjektiem, ikvienam atlasītajam subjektam būtu jāpaliek iestādes tiešā uzraudzībā vismaz trīs gadus pat tad, ja kopš atlases brīža un trīs gadu laikā tas vairs neatbilst kādam pārrobežu darbības vai ar risku saistītam kritērijam, piemēram, iespējamās apvienošanas, paplašināšanas vai darbības pārcelšanas dēļ saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību. Iestādei būtu arī jānodrošina, ka atbildīgajiem subjektiem un to uzraudzības iestādēm tiek atvēlēts pietiekams laiks, lai sagatavotos uzraudzības nodošanai no valsts līmeņa uz Savienības līmeni. Tāpēc katrai turpmākai atlasei būtu jāsākas sešus mēnešus pirms iepriekš atlasītu subjektu trīs gadu uzraudzības perioda beigām.

(21) Attiecīgajiem dalībniekiem, kas iesaistīti NILL/TFN regulējuma piemērošanā, būtu savstarpēji jāsadarbojas saskaņā ar Līgumos noteikto lojālas sadarbības pienākumu. Lai nodrošinātu, ka NILL novēršanas uzraudzības sistēma, ko veido iestāde un uzraudzības iestādes, darbojas kā integrēts mehānisms un tiek pienācīgi ņemti vērā un pareizi izmantoti konkrētās jurisdikcijas riski un vietējo uzraudzības ekspertu zināšanas, atlasītu atbildīgo subjektu tieša uzraudzība būtu jāveic kopējās uzraudzības komandās. Šīs komandas būtu jāvada iestādes darbiniekam, kas koordinētu visas uzraudzības darbības komandā. Lai nodrošinātu pienācīgu izpratni par iespējamām valsts īpatnībām, komandas vadītājam (“KUK koordinators”) būtu jāuzturas dalībvalstī, kurā atrodas atlasīta subjekta galvenā mītne. Iestādei būtu jāuzņemas atbildība par kopējās uzraudzības komandas izveidi un sastāvu, un vietējiem uzraudzītājiem būtu jānodrošina, ka komandā darbojas pietiekams skaits šo iestāžu darbinieku, ņemot vērā to jurisdikcijā esošā atlasītā subjekta riska profilu.

(22) Lai nodrošinātu, ka iestāde var efektīvi pildīt savus uzraudzības pienākumus attiecībā uz atlasītiem atbildīgajiem subjektiem, iestādei vajadzētu iespējai iegūt visus iekšējos

dokumentus un informāciju, kas vajadzīga tās uzdevumu izpildei, un šajā nolūkā būtu jānodrošina, ka tai ir vispārējas izmeklēšanas pilnvaras, kas saskaņā ar valsts administratīvajiem tiesību aktiem tiek piešķirtas visām uzraudzības iestādēm.

(23) Iestādei vajadzētu būt pilnvarotai pieprasīt atbildīgajam subjektam veikt tādas iekšējās darbības, kas uzlabotu tā atbilstību NILL/TFN regulējumam, arī pastiprināt iekšējās procedūras un veikt izmaiņas pārvaldības struktūrā līdz pat vadības struktūras locekļu atbrīvošanai, neskarot tā paša atlasītā subjekta citu attiecīgo uzraudzības iestāžu pilnvaras. Ņemot vērā attiecīgos konstatējumus, kas saistīti ar atbildīgā subjekta neatbilstību vai daļēju atbilstību piemērojamajām prasībām, iestādei būtu jāspēj noteikt īpašus pasākumus vai procedūras konkrētiem klientiem vai klientu kategorijām, kas rada augstu risku. Šādai uzraudzībai būtu jāietver regulāras pārbaudes uz vietas. Ja konkrēta veida pārbaudei uz vietas ir vajadzīga valsts tiesu iestādes atļauja, iestādei šāda atļauja būtu jāpieprasa.

(24) Lai nodrošinātu atbilstību piemērojamajām prasībām, iestādei vajadzētu būt visām uzraudzības pilnvarām attiecībā uz tieši uzraudzītiem subjektiem. Šīs pilnvaras būtu jāpiemēro gadījumos, kad atlasītais subjekts neatbilst attiecīgajām prasībām, gadījumos, kad noteiktas prasības, visticamāk, netiks izpildītas, kā arī gadījumos, kad iekšējais process un kontrole nav piemērota, lai nodrošinātu atlasīta atbildīgā subjekta NILL/TF risku pareizu pārvaldību. Šīs pilnvaras varētu īstenot, pieņemot saistošus lēmumus, kas adresēti atsevišķiem atlasītiem atbildīgajiem subjektiem.

(25) Papildus uzraudzības pilnvarām un lai nodrošinātu atbilstību, iestādei būtu jāspēj tieši piemērojamu prasību būtisku pārkāpumu gadījumā atlasītajiem atbildīgajiem subjektiem piemērot administratīvus naudas sodus. Šādiem sodiem vajadzētu būt samērīgiem un atturošiem, tiem vajadzētu būt gan sodošiem, gan preventīviem, un tiem būtu jāatbilst *ne bis in idem* principam. Naudas sodu maksimālajām summām būtu jāatbilst tām, kas noteiktas [ievietot atsauci: 6. direktīva par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanu], un tām vajadzētu būt pieejamām visām uzraudzības iestādēm visā Savienībā. Šo sodu pamatsummas būtu jānosaka atbilstoši NILL/TFN regulējumā noteiktajiem ierobežojumiem, ņemot vērā pārkāpto prasību raksturu. Lai iestāde varētu pienācīgi ņemt vērā atbildību pastiprinošus vai mīkstinošus apstākļus, vajadzētu būt iespējai attiecīgo pamatsummu koriģēt. Lai laikus mainītu kaitējošo darījumdarbības praksi, iestādes Izpildvaldei vajadzētu būt pilnvarotai piemērot periodiskus soda maksājumus, lai piespiestu konkrēto juridisko vai fizisko personu pārtraukt attiecīgo rīcību. Lai paaugstinātu visu atbildīgo subjektu informētību, mudinot tos pieņemt NILL/TFN regulējumam atbilstošu darījumdarbības praksi, informācija par sankcijām un naudas sodiem būtu jāpublisko. Tiesas jurisdikcijā vajadzētu būt iestādes, Padomes un Komisijas pieņemto lēmumu likumības jautājumu izskatīšanai saskaņā ar LESD 263. pantu, kā arī to ārpuslīgumiskās atbildības noteikšanai.

(26) Lai iestāde un finanšu subjektu uzraudzītāji varētu ātri un efektīvi sazināties NILL/TFN uzraudzības sistēmā un lai nodrošinātu saskaņotākus lēmumu pieņemšanas procesus, šajā sistēmā ir jānosaka īpaša saziņas kārtība.

(27) Attiecībā uz neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem NILL/TFN uzraudzībai jāpaliek galvenokārt valsts līmenī, valstu kompetentajām iestādēm saglabājot pilnu atbildību un pārskatatbildību par tiešu uzraudzību. Iestādei būtu jāpiešķir atbilstīgas netiešas uzraudzības pilnvaras, lai nodrošinātu, ka uzraudzības darbības valsts līmenī ir konsekventas un kvalitatīvas visā Savienībā. Tādēļ tai būtu jāveic uzraudzības konverģences stāvokļa novērtējumi un jāpublicē ziņojumi ar saviem konstatējumiem.

Iestādei vajadzētu būt pilnvarotai izdot pamatnostādnes un ieteikumus, kas adresēti gan atbildīgajiem subjektiem, gan uzraudzības iestādēm, lai nodrošinātu saskaņotu augsta līmeņa uzraudzības praksi visā Savienībā.

(28) Dažiem finanšu sektora atbildīgajiem subjektiem, kas neatbilst regulāras atlases prasībām, no nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas viedokļa joprojām varētu būt augsts objektīvā riska profils, vai arī tie varētu uzsākt, mainīt vai paplašināt darbības, kas saistītas ar augstu risku, kurš netiek mazināts ar samērīga līmeņa iekšējās kontroles pasākumiem, tādējādi radot būtiskus NILL/TFN prasību pārkāpumus. Ja ir pazīmes par piemērojamo NILL/TFN prasību iespējamiem būtiskiem pārkāpumiem, tas var liecināt par rupju neuzmanību no atbildīgā subjekta puses. Uzraudzības iestādei vairumā gadījumu vajadzētu spēt pienācīgi reaģēt uz jebkādiem iespējamiem pārkāpumiem un novērst tādu risku materializēšanos, kas var izraisīt rupju neuzmanību, pildot NILL/TFN prasības. Tomēr dažos gadījumos valsts līmeņa reakcija var nebūt pietiekama vai savlaicīga, jo īpaši, ja ir pazīmes, ka būtiski pārkāpumi subjekta līmenī jau ir notikuši. Šādos gadījumos iestādei būtu jāspēj pieprasīt vietējam uzraudzītājam veikt konkrētus pasākumus, lai situāciju labotu, arī pieprasīt piemērot naudas sodus. Lai neļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas riskiem materializēties, valsts līmenī veicamo pasākumu termiņam vajadzētu būt pietiekami īsam.

(29) Iestādei vajadzētu būt iespējai pēc savas iniciatīvas pieprasīt uzraudzības uzdevumu un pilnvaru nodošanu saistībā ar konkrētu atbildīgo subjektu, ja noteiktajā termiņā nav veiktas nekādas darbības vai nav ievēroti tās norādījumi. Tā kā iestādei būtu jāpieņem diskrecionārs lēmums, lai bez īpaša pieprasījuma finanšu subjektu uzraudzītājam tai tiktu nodoti uzdevumi un pilnvaras saistībā ar atbildīgo subjektu, iestādei šajā nolūkā būtu jāiesniedz īpašs pieprasījums Komisijai. Lai Komisija varētu pieņemt lēmumu saskaņā ar uzdevumiem, kas iestādei uzticēti atbilstīgi NILL/TFN regulējumam, iestādes pieprasījumā būtu jāiekļauj attiecīgs pamatojums un precīzi jānorāda laika periods, uz kādu iestādei tiek piešķirti uzdevumi un pilnvaras. Pilnvaru piešķiršanas periodam būtu jāatbilst laikam, kas iestādei vajadzīgs, lai novērstu riskus subjekta līmenī, un tam nebūtu jāpārsniedz trīs gadi. Komisijai būtu jāpieņem lēmums par subjekta uzraudzības pilnvaru un uzdevumu nodošanu iestādei ātri un jebkurā gadījumā viena mēneša laikā.

(30) Lai uzlabotu uzraudzības praksi nefinanšu sektorā, iestādei būtu jāveic nefinanšu sektora uzraudzības iestāžu, to vidū publisko iestāžu, kas pārrauga pašregulējuma struktūras, salīdzinošā izvērtēšana un jāpublicē ziņojumi ar saviem konstatējumiem; tos varētu papildināt ar pamatnostādnēm vai ieteikumiem, kas adresēti attiecīgajām publiskajām iestādēm, tostarp publiskajām iestādēm, kas pārrauga pašregulējuma struktūras. Ja pašregulējuma struktūras ir paudušas vēlmi piedalīties salīdzinošajā izvērtēšanā, tām būtu jāsniedz šāda iespēja, katru gadījumu izskatot atsevišķi.

(31) Lai paaugstinātu NILL/TFN pasākumu īstenošanas efektivitāti arī nefinanšu sektorā, iestādei būtu jāspēj izmeklēt arī iespējamus Savienības tiesību aktu pārkāpumus vai nepareizu piemērošanu, ko veic šā sektora uzraudzības iestādes, to vidū publiskās iestādes, kas pārrauga pašregulējuma struktūras.

(32) Lai analizētu aizdomīgas darbības, kas skar vairākas jurisdikcijas, attiecīgajām *FIU*, kas saņēmušas saistītus ziņojumus, vajadzētu spēt efektīvi veikt vispārējas intereses lietu kopīgas analīzes. Šajā nolūkā iestādei būtu jāspēj ar visiem atbilstīgajiem līdzekļiem ierosināt, koordinēt un atbalstīt aizdomīgu pārrobežu darījumu vai darbību kopīgas analīzes. Kopīgas analīzes būtu jāierosina, ja saskaņā ar attiecīgajiem

Savienības tiesību aktu noteikumiem ir jāveic tikai šādas kopīgas analīzes. Ar kopīgajās analīzēs iesaistīto *FIU* nepārprotamu piekrišanu iestādes darbiniekiem, kas palīdz veikt kopīgas analīzes, vajadzētu būt iespējai saņemt un apstrādāt visus vajadzīgos datus un informāciju, ieskaitot datus un informāciju, kas attiecas uz analizētajiem gadījumiem.

(33) Lai uzlabotu kopīgo analīžu efektivitāti, iestādei būtu jāspēj ierosināt kopīgo analīžu metožu, procedūru un izpildes pārbaudes ar mērķi noteikt gūto pieredzi, kā arī uzlabot un veicināt šīs analīzes. Pamatojoties uz atsauksmēm par kopīgo analīzi, iestādei būtu jāspēj sniegt secinājumus un ieteikumus, kas galu galā ļautu regulāri pilnveidot un uzlabot kopīgu analīžu veikšanas metodes un procedūras.

(34) Lai veicinātu un uzlabotu sadarbību starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un iestādi, arī kopīgu analīžu veikšanas nolūkā, katrai *FIU* būtu jāspēj brīvprātīgi deleģēt vienu darbinieku iestādei. Valstu *FIU* delegātiem būtu jāpalīdz iestādes darbiniekiem pildīt visus ar *FIU* saistītos uzdevumus, arī veicot kopīgas analīzes un sagatavojot draudu novērtējumus un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas draudu, risku un metožu stratēģiskās analīzes. Papildus kopīgajām analīzēm iestādei būtu jāatbalsta un jāsekmē dažādu veidu savstarpējā palīdzība starp *FIU,* ieskaitot apmācību un personāla apmaiņu, lai uzlabotu spēju veidošanu un veicinātu zināšanu un labas prakses apmaiņu starp *FIU*.

(35) Iestādei būtu jāpārvalda, jāmitina un jāuztur specializētā IT sistēma *FIU.net*, kurā finanšu ziņu vākšanas vienības var savstarpēji sadarboties un apmainīties ar informāciju un attiecīgā gadījumā ar kolēģiem no trešām valstīm un trešām personām. Iestādei sadarbībā ar dalībvalstīm šī sistēma būtu pastāvīgi jāatjaunina. Šajā nolūkā iestādei būtu jānodrošina, ka *FIU.net* izstrādē vienmēr tiek izmantotas visjaunākās pieejamās tehnoloģijas, pamatojoties uz izmaksu un ieguvumu analīzi.

(36) Lai ieviestu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības un ar *FIU* darbībām saistītu praksi un nodrošinātu vispārēju, vienveidīgu un konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu, iestādei būtu jāspēj izdot pamatnostādnes un ieteikumus, kas adresēti visiem atbildīgajiem subjektiem vai kādai to kategorijai un visām uzraudzības iestādēm un *FIU* vai kādai to kategorijai. Pamatnostādnes un ieteikumus varētu izdot saskaņā ar īpašu pilnvarojumu piemērojamajos Savienības aktos vai pēc iestādes iniciatīvas, ja ir nepieciešams stiprināt NILL/TFN regulējumu Savienības līmenī.

(37) Lai nodrošinātu iestādei uzticēto uzdevumu faktisku izpildi un efektīvu un objektīvu lēmumu pieņemšanas procesu, iestādē ir jāizveido stabila pārvaldības struktūra. Ņemot vērā iestādei uzticēto uzdevumu sarežģītību un daudzveidību gan uzraudzības, gan *FIU* jomā, lēmumus nevar pieņemt viena pārvaldības struktūra, kā tas bieži notiek decentralizēto aģentūru gadījumā. Noteiktu veidu lēmumi, piemēram, lēmumi par kopēju instrumentu pieņemšanu, ir jāpieņem attiecīgo iestāžu vai *FIU* pārstāvjiem, ievērojot LESD paredzētos balsošanas noteikumus, savukārt dažiem citiem lēmumiem, piemēram, lēmumiem attiecībā uz atsevišķiem atlasītiem atbildīgajiem subjektiem vai atsevišķām iestādēm, ir vajadzīga mazāka lēmumu pieņemšanas struktūra, kuras locekļiem būtu jāievēro atbilstīga pārskatatbildības kārtība. Tādēļ iestādes sastāvā vajadzētu būt Valdei un Izpildvaldei, ko veido pieci neatkarīgi, uz pilnu slodzi strādājoši locekļi un iestādes priekšsēdētājs.

(38) Lai nodrošinātu attiecīgās speciālās zināšanas, Valdei vajadzētu būt diviem sastāviem. Attiecībā uz visiem lēmumiem par tādu vispārēji piemērojamu aktu pieņemšanu kā regulatīvi un īstenošanas tehniskie standarti, pamatnostādnes, ieteikumi un atzinumi, kas attiecas uz *FIU*, tā būtu jāveido dalībvalstu *FIU* vadītājiem (“Valde *FIU* sastāvā”).

Attiecībā uz tāda paša veida aktiem, kas saistīti ar finanšu un nefinanšu sektora atbildīgo subjektu tiešu vai netiešu uzraudzību, Valde būtu jāveido publisko NILL/TFN uzraudzītāju vadītājiem ("Valde uzraudzības sastāvā"). Visām Valdē pārstāvētajām pusēm būtu jācenšas ierobežot savu pārstāvju mainību, lai nodrošinātu Valdes darba nepārtrauktību. Visām pusēm būtu jātiecas panākt vīriešu un sieviešu līdzsvarotu pārstāvību Valdē.

(39) Lai lēmumu pieņemšanas process noritētu raiti, uzdevumi būtu skaidri jāsadala: Valdei *FIU* sastāvā būtu jālemj par attiecīgajiem pasākumiem finanšu ziņu vākšanas vienībām, savukārt Valdei uzraudzības sastāvā būtu jālemj par deleģētajiem aktiem, pamatnostādnēm un līdzīgiem pasākumiem attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem. Valdei uzraudzības sastāvā būtu arī jāspēj sniegt atzinumu vai ieteikumu Izpildvaldei par visiem kopējo uzraudzības komandu ierosinātajiem lēmumu projektiem attiecībā uz atsevišķiem atlasītiem atbildīgajiem subjektiem. Ja šāds atzinums vai ieteikums nav sniegts, lēmumi būtu jāpieņem Izpildvaldei. Ja Izpildvalde, pieņemot galīgo lēmumu, atkāpjas no ieteikuma, ko sniegusi Valde uzraudzības sastāvā, tai būtu rakstiski jāpaskaidro šādas rīcības iemesli.

(40) Lai balsotu un pieņemtu lēmumus, katrai dalībvalstij vajadzētu būt vienam balsstiesīgam pārstāvim. Tāpēc publisko iestāžu vadītājiem būtu jāieceļ pastāvīgs pārstāvis kā Valdes uzraudzības sastāva balsstiesīgs loceklis. Alternatīvā veidā atkarībā no attiecīgās Valdes sanāksmes lēmuma vai darba kārtības dalībvalsts publiskās iestādes var lemt par *ad hoc* pārstāvi. Praktiskā kārtība saistībā ar Valdes locekļu lēmumu pieņemšanu un balsošanu uzraudzības sastāvā būtu jānosaka Valdes reglamentā, kas jāizstrādā iestādei.

(41) Valdes sanāksmes būtu jāvada iestādes priekšsēdētājam, kuram ir balsstiesības, ja lēmumus pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu. Komisijai vajadzētu būt Valdes loceklim bez balsstiesībām. Lai izveidotu labu sadarbību ar citām attiecīgajām iestādēm, Valdei vajadzētu būt iespējai uzņemt arī citus novērotājus bez balsstiesībām, piemēram, pārstāvi no vienotā uzraudzības mehānisma un katras no trim Eiropas uzraudzības iestādēm (EBI, EAAPI un EVTI) uzraudzības sastāvā un Eiropolu, *EPPO* un *Eurojust* Valdes *FIU* sastāvā, ja tiek apspriesti vai pieņemti lēmumi par jautājumiem, kas ietilpst to attiecīgajās pilnvarās. Lai nodrošinātu raitu lēmumu pieņemšanas procesu, Valdes lēmumi būtu jāpieņem ar vienkāršu balsu vairākumu, izņemot lēmumus par regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem, kas būtu jāpieņem ar dalībvalstu pārstāvju kvalificētu balsu vairākumu saskaņā ar LESD paredzētajiem balsošanas noteikumiem.

(42) Iestādes pārvaldības struktūrai vajadzētu būt Izpildvaldei, ko veido iestādes priekšsēdētājs un pieci uz pilnu slodzi strādājoši locekļi, kurus, pamatojoties uz Komisijas izveidotu kandidātu sarakstu, ieceļ Valde. Lai nodrošinātu ātru un efektīvu lēmumu pieņemšanas procesu, Izpildvaldei vajadzētu būt atbildīgai par visu iestādes uzdevumu plānošanu un izpildi, izņemot gadījumus, kad konkrēti lēmumi ir skaidri uzticēti Valdei. Lai nodrošinātu objektivitāti un lēmumu pieņemšanas procesa pienācīgu ātrumu atlasīto atbildīgo subjektu tiešas uzraudzības jomā, Izpildvaldei būtu jāpieņem visi saistošie lēmumi, kas adresēti atlasītiem atbildīgajiem subjektiem. Turklāt Izpildvaldei kopā ar Komisijas pārstāvi vajadzētu būt kolektīvi atbildīgai par iestādes administratīvajiem un budžeta lēmumiem. Komisijas piekrišana būtu jāsaņem, ja Izpildvalde pieņem lēmumus saistībā ar iestādes budžeta pārvaldību, iepirkumu, pieņemšanu darbā un revīziju, ņemot vērā, ka daļa no iestādes finansējuma tiks nodrošināta no Savienības budžeta.

(43) Lai varētu ātri pieņemt lēmumus, visi Izpildvaldes lēmumi, ieskaitot lēmumus, kuros Komisijai ir balsstiesības, būtu jāpieņem ar vienkāršu balsu vairākumu, un vienāda balsu sadalījuma gadījumā izšķirošā balss ir priekšsēdētājam. Lai nodrošinātu iestādes pareizu finanšu pārvaldību, attiecībā uz lēmumiem, kas saistīti ar budžetu, administrāciju un pieņemšanu darbā, būtu jāsaņem Komisijas piekrišana. Izpildvaldes balsstiesīgie locekļi, izņemot priekšsēdētāju, būtu jāizraugās Valdei, pamatojoties uz Komisijas izveidotu kandidātu sarakstu.

(44) Lai nodrošinātu iestādes neatkarīgu darbību, visiem pieciem Izpildvaldes locekļiem un iestādes priekšsēdētājam būtu jārīkojas neatkarīgi un visas Savienības interesēs. Gan pilnvaru termiņa laikā, gan pēc tā viņiem būtu jāizturas godprātīgi un diskrēti attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu. Lai neradītu iespaidu, ka Izpildvaldes loceklis varētu izmantot savu iestādes Izpildvaldes locekļa statusu ar nolūku pēc pilnvaru termiņa beigām ieņemt augsta ranga amatu privātajā sektorā, un novērstu jebkādus interešu konfliktus pēc nodarbinātības publiskajā sektorā, būtu jāievieš nogaidīšanas periods attiecībā uz visiem pieciem Izpildvaldes locekļiem, kā arī iestādes priekšsēdētāju.

(45) Iestādes priekšsēdētājs būtu jāieceļ Padomei, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un pēc Eiropas Parlamenta apstiprinājuma saņemšanas. Viņam vai viņai būtu jāpārstāv iestāde ārēji un jāziņo par iestādes uzdevumu izpildi.

(46) Iestādes izpilddirektors būtu jāieceļ Izpildvaldei, pamatojoties uz Komisijas izveidotu kandidātu sarakstu. Iestādes izpilddirektoram vajadzētu būt iestādes augstākajai administratīvajai amatpersonai, kas nodrošina iestādes ikdienas pārvaldību un atbild par budžeta pārvaldību, iepirkumu, pieņemšanu darbā un personāla komplektēšanu.

(47) Lai efektīvi aizsargātu iesaistīto pušu tiesības procesuālās ekonomijas un Eiropas Savienības Tiesas sloga samazināšanas nolūkā, iestādei būtu jānodrošina fiziskām un juridiskām personām iespēja pieprasīt pārskatīt lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar pilnvarām, kuras saistītas ar tiešu uzraudzību un iestādei piešķirtas ar šo regulu, un ir adresēti tām, vai kas tās skar tieši un individuāli. Administratīvās pārskatīšanas padomes pieņemto lēmumu neatkarība un objektivitāte cita starpā būtu jānodrošina, tās sastāvā iekļaujot piecas neatkarīgas un atbilstoši kvalificētas personas. Savukārt Administratīvās pārskatīšanas padomes lēmumiem vajadzētu būt pārsūdzamiem Eiropas Savienības Tiesā.

(48) Lai garantētu iestādes pienācīgu darbību, finansējums būtu jānodrošina, apvienojot maksas, kas tiek iekasētas no noteiktiem atbildīgajiem subjektiem, un ieguldījumu no Savienības budžeta atkarībā no uzdevumiem un funkcijām. Iestādes budžetam vajadzētu būt daļai no Savienības budžeta, ko, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, apstiprina budžeta lēmējinstitūcija. Iestādei būtu jāiesniedz Komisijai apstiprināšanai budžeta projekts un iekšējie finanšu noteikumi.

(49) Lai nodrošinātu, ka iestāde var pildīt arī atbildīgo subjektu tiešas un netiešas uzraudzības uzdevumus, būtu jāievieš atbilstošs maksu noteikšanas un iekasēšanas mehānisms. Attiecībā uz maksām, kas tiek iekasētas no atlasītiem atbildīgajiem subjektiem un noteiktiem neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem, to aprēķināšanas metodika un maksu iekasēšanas process būtu jāizstrādā ar Komisijas deleģēto aktu. Metodikai vajadzētu būt balstītai uz tieši un netieši uzraudzīto subjektu risku, kā arī to apgrozījumu vai ieņēmumiem.

(50) Noteikumiem par iestādes budžeta izveidi un izpildi, kā arī iestādes gada pārskatu iesniegšanu būtu jāatbilst Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/715[7] noteikumiem attiecībā uz sadarbību ar Eiropas Prokuratūru un uz Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai veikto izmeklēšanu efektivitāti.

(51) Lai novērstu un efektīvi apkarotu iekšējo krāpšanu, korupciju vai jebkādu citu nelikumīgu darbību iestādē, tai būtu jāpiemēro Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 attiecībā uz sadarbību ar Eiropas Prokuratūru un uz Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai veikto izmeklēšanu efektivitāti. Iestādei būtu jāpievienojas iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic *OLAF*, kuram vajadzētu spēt veikt pārbaudes uz vietas tā kompetences jomā.

(52) Kā norādīts Eiropas Savienības kiberdrošības stratēģijā[8], ir būtiski nodrošināt augstu kibernoturības līmeni visās ES iestādēs, struktūrās un aģentūrās arvien naidīgākas apdraudējuma vides dēļ. Tāpēc izpilddirektoram ir jānodrošina pienācīga IT riska pārvaldība, stingra iekšējā IT pārvaldība un pietiekams IT drošības finansējums. Iestāde cieši sadarbojas ar Eiropas Savienības iestāžu, struktūru un aģentūru datorapdraudējumu reaģēšanas vienību un 24 stundu laikā ziņo par būtiskiem incidentiem šai vienībai un Komisijai.

(53) Iestādei vajadzētu būt pārskatatbildīgai gan Eiropas Parlamenta, gan Padomes priekšā par tās uzdevumu izpildi un šīs regulas īstenošanu. Iestādes priekšsēdētājam reizi gadā būtu jāiesniedz attiecīgs ziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

(54) Iestādes darbinieku sastāvā vajadzētu būt pagaidu darbiniekiem, līgumdarbiniekiem un norīkotiem valstu ekspertiem, kā arī valstu delegātiem, kurus Savienības finanšu ziņu vākšanas vienības nodod iestādes rīcībā. Iestādei, vienojoties ar Komisiju, būtu jāpieņem attiecīgie īstenošanas pasākumi saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantā paredzēto kārtību[9].

(55) Lai nodrošinātu konfidenciālas informācijas atbilstošu izmantošanu, visiem iestādes pārvaldības struktūru locekļiem, visiem iestādes darbiniekiem, ieskaitot norīkoto personālu un personālu, kas nodots iestādes rīcībā, kā arī personām, kas uz līguma pamata veic iestādes uzdevumus, būtu jāpiemēro dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, kā arī konfidencialitātes ierobežojumi un pienākumi, kas izriet no attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem un ir saistīti ar iestādes konkrētajiem uzdevumiem. Tomēr konfidencialitātes un dienesta noslēpuma ievērošanas pienākumam nebūtu jākavē iestādes sadarbība vai informācijas apmaiņa ar citām attiecīgām valstu vai Savienības iestādēm vai struktūrām vai informācijas izpaušana tām, ja tas ir vajadzīgs attiecīgo uzdevumu izpildei un ja šāda sadarbība un informācijas apmaiņa ir paredzēta Savienības tiesību aktos.

(56) Neskarot konfidencialitātes pienākumus, kas saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem attiecas uz iestādes personālu un pārstāvjiem, iestādei būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001[10]. Saskaņā ar

---

7 Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/715 (2018. gada 18. decembris) par finanšu pamatregulu struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar LESD un Euratom līgumu un minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 70. pantā (OV L 122, 10.5.2019., 1. lpp.).

8 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX%3A52013JC0001.

9 Regula Nr. 31 (EEK), 11 (EAEK), ar kuru nosaka Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas Civildienesta noteikumus un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV P 045, 14.6.1962., 1385. lpp.).

10 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

konfidencialitātes un dienesta noslēpuma ierobežojumiem, kas saistīti ar iestādes uzraudzības un *FIU* atbalsta un koordinācijas uzdevumiem, šāda piekļuve nebūtu jāattiecina arī uz konfidenciālo informāciju, ko izmanto iestādes darbinieki. Jo īpaši par konfidenciāliem būtu jāuzskata visi iestādes un ES finanšu ziņu vākšanas vienību darbības dati vai ar šādiem darbības datiem saistītā informācija, kas ir iestādes rīcībā, veicot uzdevumus un darbības saistībā ar *FIU* atbalstu un koordināciju. Attiecībā uz uzraudzības uzdevumiem arī iestādes, finanšu subjektu uzraudzītāju vai atbildīgo subjektu informācija vai dati, kas iegūti ar tiešu uzraudzību saistīto uzdevumus un darbību veikšanas procesā, principā būtu jāuzskata par konfidenciāliem, un tos nedrīkst izpaust. Tomēr norādīto konfidenciālo informāciju, kas attiecas uz kādu uzraudzības procedūru, var pilnībā vai daļēji izpaust atbildīgajiem subjektiem, kuri ir šīs uzraudzības procedūras puses, ievērojot juridisko un fizisko personu (kas nav attiecīgā puse) likumīgās intereses attiecībā uz to komercnoslēpumu aizsardzību.

(57) Neskarot nekādu īpašu valodu lietojumu, ko varētu pieņemt NILL novēršanas uzraudzības sistēmā un ar atlasītiem atbildīgajiem subjektiem, iestādei būtu jāpiemēro Padomes Regula Nr. 1[11], un Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centram būtu jānodrošina visi tulkošanas pakalpojumi, kas var būt nepieciešami iestādes darbībai.

(58) Neskarot dalībvalstu un to iestāžu pienākumus, personas datu apstrāde, pamatojoties uz šo regulu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas nolūkā būtu jāuzskata par nepieciešamu, lai pildītu uzdevumu, ko iestāde veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālās pilnvaras, kas iestādei piešķirtas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725[12] 5. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas 2016/679[13] 6. pantu. Izstrādājot jebkādus instrumentus vai pieņemot lēmumus, kuriem var būt būtiska ietekme uz personas datu aizsardzību, iestādei attiecīgā gadījumā būtu cieši jāsadarbojas ar Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, kas izveidota ar Regulu (ES) 2016/679, un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas izveidots ar Regulu (ES) 2018/1725, lai izvairītos no dublēšanās.

(59) Iestādei būtu jāizveido sadarbības attiecības ar attiecīgajām Savienības aģentūrām un struktūrām, ieskaitot Eiropolu, *Eurojust*, *EPPO* un Eiropas uzraudzības iestādes, proti, Eiropas Banku iestādi, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi. Lai uzlabotu starpnozaru uzraudzību un nodrošinātu labāku sadarbību starp prudenciālās uzraudzības un NILL/TFN uzraudzītājiem, iestādei būtu arī jāizveido sadarbības attiecības ar iestādēm, kas ir kompetentas finanšu sektora atbildīgo subjektu prudenciālās uzraudzības, to vidū ar Eiropas Centrālo banku attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar uzdevumiem, kuri tai uzticēti ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013[14], kā arī ar noregulējuma iestādēm, kā definēts Eiropas

---

11 Padomes Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.).

12 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

13 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

14 Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp).

Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2014/59/ES[15] 3. pantā, un noguldījumu garantiju sistēmu norīkotajām iestādēm, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/49/ES[16] 2. panta 1. punkta 18. apakšpunktā. Šajā nolūkā iestādei būtu jāspēj noslēgt nolīgumus vai saprašanās memorandus ar šādām struktūrām, arī attiecībā uz jebkādu informācijas apmaiņu, kas nepieciešama iestādes un šo struktūru attiecīgo uzdevumu izpildei. Iestādei būtu jādara viss iespējamais, lai pēc šādu struktūru pieprasījuma ar tām dalītos informācijā, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti juridiskos dokumentos, arī datu aizsardzības tiesību aktos. Turklāt iestādei būtu jānodrošina efektīva informācijas apmaiņa starp visiem finanšu subjektu uzraudzītājiem NILL/TFN uzraudzības sistēmā un iepriekš minētajām iestādēm, un šādai sadarbībai un informācijas apmaiņai būtu jānotiek strukturētā un efektīvā veidā.

(60) Publiskā un privātā sektora partnerības (PPP) dažās dalībvalstīs ir kļuvušas par arvien nozīmīgākiem sadarbības un informācijas apmaiņas forumiem starp finanšu ziņu vākšanas vienībām, dažādām valstu uzraudzības un tiesībaizsardzības iestādēm un atbildīgajiem subjektiem. Ja iestāde darbojas kā tādu atlasītu atbildīgo subjektu tiešā uzraudzītāja, kas ir iesaistīti publiskā un privātā sektora partnerībā jebkurā dalībvalstī, būtu lietderīgi, ja šajā PPP piedalītos arī iestāde saskaņā ar nosacījumiem, ko noteikusi attiecīgā valsts iestāde vai iestādes, kuras izveidoja šādu PPP, un ar to skaidru piekrišanu.

(61) Ņemot vērā, ka sadarbībai starp uzraudzības, administratīvajām un tiesībaizsardzības iestādēm ir izšķiroša nozīme, lai sekmīgi apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu, un dažām Savienības iestādēm un struktūrām šajā jomā ir konkrēti uzdevumi vai pilnvaras, iestādei būtu jānodrošina, ka tā spēj sadarboties ar šādām iestādēm un struktūrām, jo īpaši ar *OLAF,* Eiropolu, *Eurojust* un *EPPO*. Ja ir nepieciešams izveidot īpašas sadarbības vienošanās vai noslēgt saprašanās memorandus starp iestādi un šīm struktūrām un iestādēm, iestādei vajadzētu būt iespējai tā rīkoties. Šiem pasākumiem vajadzētu būt stratēģiskiem un tehniskiem, tiem nevajadzētu ietvert nekādas iestādes rīcībā esošas konfidenciālas vai darbības informācijas apmaiņu, un tajos būtu jāņem vērā uzdevumi, ko attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanu un apkarošanu jau veikušas citas Savienības iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras.

(62) Tā kā gan predikatīviem nodarījumiem, gan noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas noziegumiem bieži vien ir globāls raksturs un ņemot vērā, ka Savienības atbildīgie subjekti darbojas arī ar trešām valstīm un tajās, efektīva sadarbība ar visām attiecīgajām trešo valstu iestādēm uzraudzības un *FIU* darbības jomā ir būtisks priekšnoteikums, lai stiprinātu Savienības NILL/TFN regulējumu. Ņemot vērā iestādes unikālo tiešas un netiešas uzraudzības un ar *FIU* sadarbību saistīto uzdevumu un pilnvaru kombināciju, tai būtu jāspēj aktīvi piedalīties šādos ārējās sadarbības pasākumos. Proti, iestādei vajadzētu būt pilnvarotai veidot kontaktus un slēgt administratīvas vienošanās ar trešo valstu iestādēm, kurām ir regulatīva, uzraudzības un ar *FIU* saistīta kompetence. Iestādes loma varētu būt īpaši noderīga gadījumos, kad vairāku Savienības publisko iestāžu un finanšu ziņu vākšanas vienību mijiedarbība ar

---

15 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

16 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

trešo valstu iestādēm attiecas uz jautājumiem, kas ir iestādes uzdevumu jomā. Šādos gadījumos iestādei būtu jāuzņemas vadošā loma šīs mijiedarbības veicināšanā.

(63) Tā kā iestādei būs visas pilnvaras un uzdevumi attiecībā uz visu atbildīgo subjektu tiešu un netiešu uzraudzību un pārraudzību, ir svarīgi, lai šīs pilnvaras paliktu konsolidētas vienā Savienības struktūrā un neradītu konfliktu ar citu Savienības struktūru kompetencēm. Tāpēc Eiropas Banku iestādes uzdevumi un pilnvaras saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanu nebūtu jāsaglabā un attiecīgie Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010[17] panti būtu jāsvītro. Resursi, kas Eiropas Banku iestādei piešķirti minēto uzdevumu izpildei, būtu jānodod iestādei. Ņemot vērā, ka visas trīs Eiropas uzraudzības iestādes (EBI, EVTI un EAAPI) sadarbosies ar iestādi un varēs piedalīties Valdes uzraudzības sastāva sanāksmēs kā novērotāji, tāda pati iespēja būtu jādod arī iestādei attiecībā uz Eiropas uzraudzības iestāžu uzraudzības padomju sanāksmēm. Gadījumos, kad attiecīgās uzraudzības padomes apspriež jautājumus, kas attiecas uz iestādes uzdevumu izpildi un pilnvarām, vai lemj par tiem, iestādei vajadzētu būt iespējai piedalīties to sanāksmēs kā novērotājai. Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza panti par uzraudzības padomes sastāvu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1094/2010[18] un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1095/2010[19].

(64) Iestādei būtu pilnībā jādarbojas no 2024. gada sākuma. Tādējādi tai tiktu dots pietiekams laiks, lai izveidotu galveno mītni šajā regulā noteiktajā dalībvalstī.

(65) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2018/1725 42. pantu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, [kas ... sniedza atzinumu],

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IZVEIDE, JURIDISKAIS STATUSS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Izveide un darbības joma

1. Iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai (“iestāde”) ir izveidota no 2023. gada 1. janvāra.

2. Iestāde rīkojas saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar šo regulu, jo īpaši tām, kas noteiktas 6. pantā, un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES)

[17] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

[18] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

[19] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

2015/847[20], Direktīvu par mehānismiem, kas dalībvalstīm jāievieš, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko atceļ Direktīvu (ES) 2015/849 [PB: ievietot COM(2021) 423 nākamo numuru], un Regulu par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai [PB: ievietot COM(2021) 422 nākamo numuru], to vidū visām direktīvām, regulām un lēmumiem, kas pamatojas uz minētajiem aktiem, visiem turpmākajiem juridiski saistošajiem Savienības aktiem, ar kuriem nosaka iestādes uzdevumus, kā arī valstu tiesību aktus, ar kuriem īsteno Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas direktīvu [PB: ievietot COM(2021) 423 nākamo numuru] vai citas direktīvas, ar kurām nosaka uzraudzības iestāžu uzdevumus.

3. Iestādes mērķis ir aizsargāt sabiedrības intereses, Savienības finanšu sistēmas stabilitāti un labu iekšējā tirgus darbību:

a) nepieļaujot Savienības finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai;

b) palīdzot apzināt un novērtēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas riskus visā iekšējā tirgū, kā arī riskus un apdraudējumus, kuru izcelsme ir ārpus Savienības un kuri ietekmē vai var ietekmēt iekšējo tirgu;

c) nodrošinot kvalitatīvu uzraudzību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas (NILL/TFN) jomā visā iekšējā tirgū;

d) veicinot uzraudzības konverģenci nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā visā iekšējā tirgū;

e) veicinot finanšu ziņu vākšanas vienību (*FIU*) prakses saskaņošanu aizdomīgu pārrobežu naudas plūsmu vai darbību atklāšanā;

f) atbalstot un koordinējot informācijas apmaiņu starp *FIU* un starp *FIU* un citām kompetentām iestādēm.

Šīs regulas noteikumi neskar Komisijas pilnvaras, jo īpaši LESD 258. pantā noteiktās pilnvaras nodrošināt atbilstību Savienības tiesību aktiem.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā papildus definīcijām, kas noteiktas [PB: ievietot atsauci uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas regulu COM(2021) 420] 2. pantā un [PB: ievietot atsauci uz 6. direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanu COM(2021) 423] 2. pantā piemēro šādas definīcijas:

1) "atlasīts atbildīgais subjekts" ir kredītiestāde, finanšu iestāde vai kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupa, kas darbojas augstākajā konsolidācijas līmenī Savienībā un ko saskaņā ar 13. pantu tieši uzrauga iestāde;

[20] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/847 (2015. gada 20. maijs) par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 141, 5.6.2015., 1. lpp.).

2) “neatlasīts atbildīgais subjekts” ir kredītiestāde, finanšu iestāde vai kredītiestāžu vai finanšu iestāžu grupa, kas darbojas augstākajā konsolidācijas līmenī Savienībā, bet kas nav atlasīts atbildīgais subjekts;

3) “NILL/TFN uzraudzības sistēma” ir iestāde un uzraudzības iestādes dalībvalstīs;

4) “nefinanšu subjektu uzraudzītājs” ir uzraudzītājs, kas atbild par [NILLN regulas] 3. pantā uzskaitītajiem atbildīgajiem subjektiem, kuri nav kredītiestādes un finanšu iestādes;

5) “iestāde, kas nav NILL/TFN iestāde” ir:

   a) kompetentā iestāde, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 40. apakšpunktā[21];

   b) Eiropas Centrālā banka, kad tā veic uzdevumus, kas tai uzticēti ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013;

   c) noregulējuma iestāde, kas norīkota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES 3. pantu;

   d) noguldījumu garantiju sistēmas (NGS) norīkotā iestāde, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 18. apakšpunktā.

3. pants

Juridiskais statuss

1. Iestāde ir Savienības iestāde ar juridiskas personas statusu.

2. Visās dalībvalstīs iestādei ir visplašākā tiesībspēja, ko dalībvalstu tiesību akti piešķir juridiskām personām. Proti, tā var iegādāties vai pārdot kustamu un nekustamu īpašumu un būt puse tiesas procesā.

3. Iestādi pārstāv tās priekšsēdētājs.

4. pants

Atrašanās vieta

Iestādes atrašanās vieta ir […].

[21] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

II NODAĻA

IESTĀDES UZDEVUMI UN PILNVARAS

1. IEDAĻA

UZDEVUMI UN PILNVARAS

5. pants

Uzdevumi

1. Attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas (NILL/TF) riskiem, ar kuriem saskaras iekšējais tirgus, iestādei ir šādi uzdevumi:

   a) pārraudzīt norises iekšējā tirgū un novērtēt apdraudējumus, vājās vietas un riskus saistībā ar NILL/TF;

   b) pārraudzīt norises trešās valstīs un novērtēt apdraudējumus, vājās vietas un riskus saistībā ar to NILL/TFN sistēmām;

   c) apkopot informāciju no savām, uzraudzītāju un uzraudzības iestāžu uzraudzības darbībām par trūkumiem, kas konstatēti, atbildīgajiem subjektiem piemērojot NILL/TFN noteikumus, par to pakļautību riskam, kā arī piemērotajām sankcijām un korektīvajiem pasākumiem;

   d) izveidot centrālu NILL/TFN datubāzi ar informāciju, kas savākta no uzraudzītājiem un uzraudzības iestādēm, un to regulāri atjaunināt;

   e) analizēt centrālajā datubāzē savākto informāciju un apmainīties ar šo analīžu rezultātiem ar uzraudzītājiem un uzraudzības iestādēm, pamatojoties uz vajadzību pēc informācijas un ievērojot konfidencialitāti;

   f) pārraudzīt un atbalstīt aktīvu iesaldēšanu saskaņā ar Savienības ierobežojošajiem pasākumiem iekšējā tirgū;

   g) atbalstīt, veicināt un stiprināt sadarbību un informācijas apmaiņu starp atbildīgajiem subjektiem un publiskajām iestādēm, lai veidotu vienotu izpratni par NILL/TF riskiem un apdraudējumiem, ar ko saskaras iekšējais tirgus;

   h) veikt jebkurus šajā regulā vai citos leģislatīvajos aktos noteiktos īpašos uzdevumus.

2. Attiecībā uz atlasītiem atbildīgajiem subjektiem iestādei ir šādi uzdevumi:

   a) nodrošināt grupas mēroga atbilstību prasībām, kas piemērojamas atlasītajiem atbildīgajiem subjektiem saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem leģislatīvajiem aktiem un visiem citiem juridiski saistošiem Savienības aktiem, kas finanšu iestādēm uzliek ar NILL/TFN saistītus pienākumus;

   b) veikt uzraudzības pārbaudes un novērtējumus atsevišķu subjektu un grupas līmenī, lai noteiktu, vai atlasīto atbildīgo subjektu ieviestie pasākumi, stratēģijas, procesi un mehānismi ir piemēroti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu saistīto risku mazināšanai, un, pamatojoties uz minētajām uzraudzības pārbaudēm, noteikt īpašas prasības,

uzraudzības pasākumus un administratīvus naudas sodus saskaņā ar 20., 21. un 22. pantu;

c) piedalīties grupas mēroga uzraudzībā, jo īpaši uzraudzītāju kolēģijās, arī gadījumos, kad atlasīts atbildīgais subjekts ir daļa no grupas, kuras galvenā mītne, meitasuzņēmumi vai filiāles atrodas ārpus Savienības;

d) izstrādāt un atjaunināt sistēmu atlasīto atbildīgo subjektu risku un apdraudējumu novērtēšanai, lai informētu par iestādes un uzraudzības iestāžu uzraudzības darbībām, arī vācot datus no šiem subjektiem.

3. Attiecībā uz finanšu subjektu uzraudzītājiem iestādei ir šādi uzdevumi:

a) uzturēt atjauninātu sarakstu ar finanšu subjektu uzraudzītājiem Savienībā;

b) veikt periodiskas pārbaudes, lai nodrošinātu, ka visiem finanšu subjektu uzraudzītājiem ir pietiekami resursi un pilnvaras, kas vajadzīgas tiem noteikto uzdevumu izpildei NILL/TFN jomā;

c) veikt finanšu subjektu uzraudzītāju stratēģiju, spēju un resursu novērtējumus NILL/TFN jomā un šādu novērtējumu rezultātus darīt pieejamus visiem finanšu subjektu uzraudzītājiem;

d) sekmēt finanšu subjektu uzraudzītāju kolēģiju darbību NILL/TFN jomā;

e) veicināt uzraudzības prakses konverģenci un augstus uzraudzības standartus NILL/TFN jomā;

f) koordinēt personāla un informācijas apmaiņu starp finanšu subjektu uzraudzītājiem Savienībā;

g) sniegt palīdzību finanšu subjektu uzraudzītājiem pēc to īpaša pieprasījuma, arī pieprasījuma izšķirt domstarpības par pasākumiem, kas jāveic attiecībā uz atbildīgo subjektu.

4. Attiecībā uz nefinanšu subjektu uzraudzītājiem iestādei ir šādi uzdevumi:

a) uzturēt atjauninātu sarakstu ar nefinanšu subjektu uzraudzītājiem Savienībā;

b) koordinēt uzraudzības standartu un prakses salīdzinošo izvērtēšanu NILL/TFN jomā;

c) pieprasīt nefinanšu subjektu uzraudzītājiem izmeklēt iespējamos atbildīgajiem subjektiem piemērojamo prasību pārkāpumus un apsvērt sankciju vai korektīvu pasākumu piemērošanu šādu pārkāpumu gadījumā;

d) veikt periodiskas pārbaudes, lai nodrošinātu, ka visiem nefinanšu subjektu uzraudzītājiem ir pietiekami resursi un pilnvaras, kas vajadzīgas tiem noteikto uzdevumu izpildei NILL/TFN jomā;

e) veicināt uzraudzības prakses konverģenci un augstus uzraudzības standartus NILL/TFN jomā;

f) sniegt palīdzību nefinanšu subjektu uzraudzītājiem pēc to īpaša pieprasījuma, arī pieprasījuma izšķirt domstarpības par pasākumiem, kas jāveic attiecībā uz atbildīgo subjektu.

Ja konkrētu nozaru uzraudzība valsts līmenī ir deleģēta pašregulējuma struktūrām, iestāde veic pirmajā daļā izklāstītos uzdevumus attiecībā uz uzraudzības iestādēm, kas pārrauga pašregulējuma struktūru darbību.

5. Attiecībā uz finanšu ziņu vākšanas vienībām un to darbību dalībvalstīs iestādei ir šādi uzdevumi:

a) atbalstīt un koordinēt *FIU* darbu un veicināt uzlabotu sadarbību starp *FIU*;

b) palīdzēt noteikt un atlasīt attiecīgos gadījumus, par kuriem *FIU* veiks kopīgas analīzes;

c) izstrādāt piemērotas metodes un procedūras pārrobežu lietu kopīgu analīžu veikšanai;

d) izveidot, koordinēt, organizēt un veicināt *FIU* veikto kopīgo analīžu procesu;

e) finanšu ziņu vākšanas vienībām darīt pieejamus IT un mākslīgā intelekta pakalpojumus un rīkus drošai informācijas apmaiņai, arī mitinot platformu *FIU.net*;

f) paplašināt, izplatīt un veicināt eksperta līmeņa zināšanas par aizdomīgu darījumu atklāšanas, analīzes un izplatīšanas metodēm;

g) atbilstoši tās mērķiem un saskaņā ar tās rīcībā esošajiem personāla un budžeta resursiem nodrošināt specializētu apmācību un palīdzību finanšu ziņu vākšanas vienībām, arī sniedzot finansiālu atbalstu;

h) atbalstīt *FIU* mijiedarbību ar atbildīgajiem subjektiem, nodrošinot specializētu apmācību atbildīgajiem subjektiem, kā arī uzlabojot to informētību un procedūras, lai atklātu aizdomīgas darbības un finanšu operācijas, un ziņošanu par tām finanšu ziņu vākšanas vienībām;

i) sagatavot un koordinēt draudu novērtējumus un stratēģiskas analīzes par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas draudiem, riskiem un metodēm, ko noteikušas *FIU*.

6. Lai veiktu ar šo regulu uzticētos uzdevumus, iestāde piemēro visus attiecīgos Savienības tiesību aktus, bet gadījumos, kad Savienības tiesību akti ir direktīvas, — valsts tiesību aktus, ar kuriem transponē šīs direktīvas. Ja attiecīgie Savienības tiesību akti ir regulas un ja ar šīm regulām šobrīd tiek skaidri piešķirtas iespējas dalībvalstīm, iestāde piemēro arī tos valsts tiesību aktus, ar kuriem minētās iespējas īsteno.

6. pants

Iestādes pilnvaras

1. Attiecībā uz atlasītajiem atbildīgajiem subjektiem iestādei ir uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kā noteikts 16.–20. pantā, un pilnvaras piemērot administratīvus naudas sodus un periodiskus soda maksājumus, kā noteikts 21. un 22. pantā.

Lai īstenotu minētās pilnvaras, iestāde var izdot saistošus lēmumus, kas adresēti atsevišķiem atlasītiem subjektiem. Iestādei ir pilnvaras piemērot administratīvus naudas sodus par tādu lēmumu neievērošanu, kas pieņemti, īstenojot 20. pantā noteiktās pilnvaras saskaņā ar 21. pantu.

2. Attiecībā uz uzraudzītājiem un uzraudzības iestādēm iestādei ir šādas pilnvaras:

a) pieprasīt iesniegt jebkādu informāciju vai dokumentu, ieskaitot rakstiskus vai mutiskus paskaidrojumus, kas vajadzīgi tās funkciju izpildei, kā arī statistikas informāciju un informāciju par valstu iestāžu iekšējiem procesiem vai kārtību;

b) izdot pamatnostādnes un ieteikumus;

c) izdot pieprasījumus rīkoties un norādījumus par pasākumiem, kas būtu jāveic attiecībā uz neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem saskaņā ar II nodaļas 4. iedaļu.

3. Attiecībā uz finanšu ziņu vākšanas vienībām dalībvalstīs iestādei ir šādas pilnvaras:

a) pieprasīt no finanšu ziņu vākšanas vienībām datus un analīzes, kas attiecas uz apdraudējumu, vājo vietu un risku novērtējumu iekšējā tirgū saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu;

b) vākt informāciju un statistikas datus par *FIU* uzdevumiem un darbībām;

c) iegūt un apstrādāt informāciju un datus, kas vajadzīgi kopīgu analīžu koordinēšanai, kā noteikts 33. pantā;

d) izdot pamatnostādnes un ieteikumus.

4. Lai veiktu 5. panta 1. punktā noteiktos uzdevumus, iestādei ir šādas pilnvaras:

a) izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu 38. pantā noteiktos īpašos gadījumos;

b) izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu 42. pantā noteiktos īpašos gadījumos;

c) izdot pamatnostādnes un ieteikumus, kā noteikts 43. pantā;

d) sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei vai Komisijai, kā noteikts 44. pantā.

2. IEDAĻA

NILL/TFN UZRAUDZĪBAS SISTĒMA

7. pants

Sadarbība NILL/TFN uzraudzības sistēmā

1. Iestāde atbild par NILL/TFN uzraudzības sistēmas efektīvu un saskaņotu darbību.

2. Iestāde un uzraudzības iestādes ievēro godprātīgas sadarbības un informācijas apmaiņas pienākumu.

8. pants

NILL/TFN uzraudzības metodika

1. Iestāde izstrādā un uztur atjauninātu un saskaņotu NILL novēršanas uzraudzības metodiku, kurā sīki izklāstīta uz risku balstītā pieeja atbildīgo subjektu uzraudzībai Savienībā. Metodika attiecīgā gadījumā ietver pamatnostādnes, ieteikumus un citus pasākumus un instrumentus, jo īpaši ieskaitot regulatīvu un īstenošanas tehnisko

standartu projektus, pamatojoties uz pilnvarām, kas noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos aktos.

2. Izstrādājot uzraudzības metodiku, iestāde nošķir atbildīgos subjektus atkarībā no nozarēm, kurās tie darbojas. Uzraudzības metodikā iekļauj vismaz šādus elementus:

   a) kritērijus un metodiku atbildīgo subjektu klasificēšanai riska kategorijās, pamatojoties uz to atlikušā riska profilu, atsevišķi katrai atbildīgo subjektu kategorijai;

   b) pieejas atbildīgo subjektu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas riska pašnovērtējumu uzraudzības pārbaudei;

   c) pieejas atbildīgo subjektu iekšējās politikas un procedūru, to vidū klientu uzticamības pārbaudes politikas, uzraudzības pārbaudei;

   d) pieejas tādu riska faktoru uzraudzības izvērtēšanai, kas ir raksturīgi vai saistīti ar atbildīgo subjektu klientiem, darījuma attiecībām, darījumiem un piegādes kanāliem, kā arī pieejas ģeogrāfisko riska faktoru uzraudzības izvērtēšanai.

3. Metodika atspoguļo augstus uzraudzības standartus Savienības līmenī, un tās pamatā ir attiecīgie starptautiskie standarti un norādījumi. Iestāde periodiski pārskata un atjaunina uzraudzības metodiku, ņemot vērā to risku attīstību, kas ietekmē iekšējo tirgu.

9. pants

Tematiskie pārskati

1. Uzraudzības iestādes katru gadu līdz 31. oktobrim iesniedz iestādei gada darba programmas nākamajam gadam. Ja minētajās darba programmās ir iekļautas tematiskās uzraudzības pārbaudes, kuru mērķis ir novērtēt NILL/TF riskus vai konkrētu aspektu šādiem riskiem, kuriem vienlaikus pakļauti vairāki atbildīgie subjekti, uzraudzības iestādes sniedz šādu informāciju:

   a) katra plānotā tematiskā pārskata tvērums attiecībā uz iekļauto atbildīgo subjektu kategoriju un skaitu, kā arī pārskata priekšmetu(-iem);

   b) katra plānotā tematiskā pārskata grafiks;

   c) to uzraudzības darbību plānotais veids, raksturs un biežums, kas jāveic saistībā ar katru tematisko pārskatu, arī attiecīgā gadījumā jebkādām pārbaudēm uz vietas vai cita veida tiešu mijiedarbību ar atbildīgajiem subjektiem.

2. Līdz katra gada beigām iestādes priekšsēdētājs iesniedz 46. panta 2. punktā minētajai Valdei uzraudzības sastāvā konsolidētu plānojumu tematiskajai pārskatīšanai, ko uzraudzības iestādes plāno veikt nākamajā gadā.

3. Ja tematisko pārskatu tvērums un nozīmīgums Savienības mērogā attaisno koordināciju Savienības līmenī, tos kopīgi sagatavo attiecīgās uzraudzības iestādes un koordinē iestāde. Valde uzraudzības sastāvā izveido kopīgu tematisko pārskatu sarakstu. Valde uzraudzības sastāvā sagatavo ziņojumu par katra kopīgā tematiskā pārskata izveidi, priekšmetu un rezultātiem. Iestāde šo ziņojumu publicē savā tīmekļa vietnē.

4. Iestāde koordinē uzraudzības iestāžu darbības un veicina 3. punktā minēto atlasīto kopīgo tematisko pārskatu plānošanu un izveidi. Jebkāda tieša mijiedarbība ar

neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem saistībā ar jebkuru tematisko pārskatu paliek vienīgi tās uzraudzības iestādes atbildībā, kura ir atbildīga par neatlasīto atbildīgo subjektu uzraudzību, un to neinterpretē kā uzdevumu un pilnvaru nodošanu saistībā ar minētajiem subjektiem NILL/TFN uzraudzības sistēmā.

5. Ja plānotajai tematiskajai pārskatīšanai valsts līmenī nepiemēro koordinētu pieeju Savienības līmenī, iestāde kopā ar uzraudzības iestādēm izskata minēto tematisko pārskatu nepieciešamību un iespēju saskaņot vai sinhronizēt to grafiku un veicina informācijas apmaiņu un savstarpēju palīdzību starp uzraudzības iestādēm, kas veic šo tematisko pārskatīšanu. Iestāde arī veicina visas darbības, ko attiecīgās uzraudzības iestādes varētu vēlēties veikt kopīgi vai līdzīgā veidā saistībā ar to attiecīgajiem tematiskajiem pārskatiem.

6. Iestāde nodrošina, ka visām uzraudzības iestādēm ir pieejami to tematisko pārskatu rezultāti un secinājumi, kurus valsts līmenī sagatavojušas vairākas uzraudzības iestādes, izņemot konfidenciālu informāciju, kas attiecas uz atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem. Pieejamā informācija ietver visus kopējos secinājumus, kas izriet no informācijas apmaiņas vai jebkādām kopīgām vai saskaņotām darbībām starp vairākām uzraudzības iestādēm.

10. pants

Savstarpēja palīdzība NILL/TFN uzraudzības sistēmā

1. Iestāde attiecīgā gadījumā var izstrādāt:

   a) jaunus praktiskus un konverģences instrumentus, lai veicinātu kopējas uzraudzības pieejas un paraugpraksi;

   b) praktiskus savstarpējās palīdzības instrumentus un metodes, pamatojoties uz:

      i) īpašiem uzraudzības iestāžu pieprasījumiem;

      ii) pieprasījumu izšķirt domstarpības starp uzraudzības iestādēm par pasākumiem, kas vairākām uzraudzības iestādēm kopīgi jāveic attiecībā uz atbildīgo subjektu.

2. Iestāde veicina un atbalsta vismaz šādas darbības:

   a) nozares un starpnozaru mācību programmas, arī attiecībā uz tehnoloģisko inovāciju;

   b) personāla apmaiņu un norīkojumu shēmu izmantošanu, mērķsadarbību un īstermiņa apmeklējumus;

   c) uzraudzības prakses apmaiņu starp uzraudzības iestādēm, ja viena iestāde ir uzkrājusi specifiskas zināšanas kādā noteiktā NILL/TFN uzraudzības prakses jomā.

3. Katra uzraudzības iestāde var iesniegt iestādei savstarpējas palīdzības pieprasījumu saistībā ar tās uzraudzības uzdevumiem, norādot, kāda veida palīdzību var sniegt iestādes darbinieki, vienas vai vairāku uzraudzības iestāžu darbinieki vai to kombinācija. Ja pieprasījums attiecas uz darbībām, kas saistītas ar konkrētu atbildīgo subjektu uzraudzību, uzraudzības iestāde, kas iesniegusi pieprasījumu, nodrošina, ka var piešķirt piekļuvi jebkurai informācijai un datiem, kas vajadzīgi palīdzības sniegšanai. Iestāde glabā un regulāri atjaunina informāciju par konkrētām kompetences jomām un uzraudzības iestāžu spēju sniegt savstarpēju palīdzību.

4. Ja iestādei tiek lūgts sniegt palīdzību īpašu uzraudzības uzdevumu izpildē valsts līmenī attiecībā uz neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem, uzraudzības iestāde, kas iesniegusi pieprasījumu, savā pieprasījumā sīki izklāsta uzdevumus, kuru veikšanai tiek lūgts atbalsts. Šī palīdzība nav uzskatāma par neatlasīto atbildīgo subjektu uzraudzības uzdevumu, pilnvaru vai pārskatatbildības nodošanu iestādei no uzraudzības iestādes, kas iesniegusi pieprasījumu.

5. Iestāde dara visu iespējamo, lai sniegtu pieprasīto palīdzību, arī mobilizējot savus cilvēkresursus, kā arī nodrošinot resursu brīvprātīgu mobilizāciju uzraudzības iestādēs.

6. Iestādes priekšsēdētājs līdz katra gada beigām informē Valdi uzraudzības sastāvā par resursiem, ko iestāde piešķirs šādas palīdzības sniegšanai.

7. Jebkāda mijiedarbība starp iestādes personālu un atbildīgo subjektu paliek vienīgi tās uzraudzības iestādes atbildībā, kura ir atbildīga par minētā subjekta uzraudzību, un to neinterpretē kā uzdevumu un pilnvaru nodošanu saistībā ar atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem NILL/TFN uzraudzības sistēmā.

11. pants

Centrālā NILL/TFN datubāze

1. Iestāde izveido un regulāri atjaunina centrālu datubāzi ar informāciju, kas savākta saskaņā ar 2. punktu. Iestāde analizē saņemto informāciju un nodrošina, ka tā ir pieejama uzraudzības iestādēm, pamatojoties uz vajadzību pēc informācijas un ievērojot konfidencialitāti. Analīzes rezultātus iestāde pēc savas iniciatīvas var darīt zināmus uzraudzības iestādēm, lai veicinātu to uzraudzības darbības.

2. Uzraudzības iestādes nosūta iestādei vismaz šādu informāciju, ieskaitot datus, kas attiecas uz atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem:

   a) sarakstu ar visām uzraudzības iestādēm un pašregulējuma struktūrām, kurām uzticēta atbildīgo subjektu uzraudzība, ieskaitot informāciju par to uzdevumiem un pilnvarām;

   b) statistikas informāciju par uzraudzīto atbildīgo subjektu veidu un skaitu katrā dalībvalstī un pamatinformāciju par riska profilu;

   c) saistošus pasākumus un sankcijas, ko piemēro atsevišķu atbildīgo subjektu uzraudzībā;

   d) visas konsultācijas, kas sniegtas citām valsts iestādēm saistībā ar atļauju piešķiršanas procedūrām, atļauju piešķiršanas procedūru atsaukšanu un atsevišķu atbildīgo subjektu akcionāru vai vadības struktūras locekļu atbilstības un piemērotības novērtējumiem;

   e) ziņojumus par uzraudzības darbību rezultātiem;

   f) to dokumentu uzraudzības pārbaužu rezultātus, kas attiecas uz politiski redzamām personām, to ģimenes locekļiem un ar viņiem saistītām personām;

   g) statistikas informāciju par iepriekšējā kalendārajā gadā veiktajām uzraudzības darbībām, ieskaitot attālināti un uz vietas veikto pārbaužu skaitu;

   h) statistikas informāciju par publisko iestāžu personālu un citiem resursiem.

3. Iestāde var pieprasīt uzraudzības iestādēm sniegt citu informāciju papildus 2. punktā minētajai. Uzraudzības iestādes atjaunina visu sniegto informāciju.

4. Jebkura uzraudzības iestāde vai jebkura iestāde, kas nav NILL novēršanas iestāde, var iesniegt iestādei pamatotu pieprasījumu sniegt informāciju, kas savākta saskaņā ar 2. punktu un attiecas uz tās uzraudzības darbībām. Iestāde novērtē minētos pieprasījumus un savlaicīgi sniedz informāciju, ko pieprasījušas uzraudzības iestādes vai iestādes, kas nav NILL novēršanas iestādes, pamatojoties uz vajadzību pēc informācijas un ievērojot konfidencialitāti. Iestāde paziņo iestādei, kura sākotnēji sniegusi pieprasīto informāciju, pieprasījuma iesniedzējas uzraudzības iestādes vai citas iestādes identitāti, attiecīgā atbildīgā subjekta identitāti, informācijas pieprasīšanas iemeslu, kā arī to, vai pieprasījuma iesniedzējai iestādei ir sniegta informācija.

3. IEDAĻA

ATLASĪTU ATBILDĪGO SUBJEKTU TIEŠA UZRAUDZĪBA

12. pants

Atbildīgo subjektu novērtēšana, lai tos atlasītu tiešai uzraudzībai

1. Lai veiktu 5. panta 2. punktā uzskaitītos uzdevumus, iestāde, pamatojoties uz kritērijiem un ievērojot šā panta 2.–6. punktā un 13. pantā noteikto procesu, periodiski novērtē šādus atbildīgos subjektus:

   a) kredītiestādes, kas veic uzņēmējdarbību vismaz septiņās dalībvalstīs, to vidū reģistrācijas dalībvalstī un dalībvalstīs, kurās tās darbojas ar meitasuzņēmumu vai filiāļu starpniecību;

   b) citas finanšu iestādes, kas darbojas vismaz desmit dalībvalstīs, tostarp reģistrācijas dalībvalstī, citā dalībvalstī, kurā tās darbojas ar meitasuzņēmuma vai filiāles starpniecību, un visās citās dalībvalstīs, kurās tās darbojas, tieši sniedzot pakalpojumus vai izmantojot aģentu tīklu.

2. Šā panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā minēto novērtēto atbildīgo subjektu objektīvā riska profilu katrā jurisdikcijā, kurā tie darbojas, klasificē kā zemu, vidēju, būtisku vai augstu, pamatojoties uz kritērijiem un saskaņā ar metodiku, kas izklāstīta 5. punktā minētajā regulatīvajā tehniskajā standartā.

3. Objektīvā riska profila klasifikācijas metodiku nosaka atsevišķi vismaz šādām atbildīgo subjektu kategorijām:

   a) kredītiestādes;

   b) valūtas maiņas punkti;

   c) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi un citi ieguldījumu fondi;

   d) kreditori, kas nav kredītiestādes;

   e) elektroniskās naudas iestādes;

   f) ieguldījumu sabiedrības;

   g) maksājumu pakalpojumu sniedzēji;

h) dzīvības apdrošināšanas sabiedrības;

i) dzīvības apdrošināšanas starpnieki;

j) citas finanšu iestādes.

4. Katrai 4. punktā minēto atbildīgo subjektu kategorijai novērtēšanas metodikā izmantoto kritēriju pamatā ir riska faktoru kategorijas, kas saistītas ar klientu, produktiem, pakalpojumiem, darījumiem, piegādes kanāliem un ģeogrāfiskajiem apgabaliem. Kritērijus nosaka vismaz attiecībā uz šādiem objektīvā riska rādītājiem jebkurā dalībvalstī, kurā tie darbojas:

a) attiecībā uz risku, kas saistīts ar klientu: klientu nerezidentu daļa, to klientu klātbūtne un daļa, kas identificēti kā politiski redzamas personas;

b) attiecībā uz piedāvātajiem produktiem un pakalpojumiem:

i) to produktu un pakalpojumu nozīme un tirdzniecības apjoms, kuri iekšējā tirgus līmenī pārvalstiskā riska novērtējumā vai valsts līmenī valsts riska novērtējumā ir atzīti par potenciāli visneaizsargātākajiem pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas riskiem;

ii) saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību sniegto noguldījumu un maksājumu kontu pakalpojumu apjoms;

iii) attiecībā uz bezkonta naudas pārvedumu pakalpojumu sniedzējiem — katra kādā jurisdikcijā esoša naudas pārvedumu nosūtītāja kopējās ikgadējās emisijas un pieņemšanas darbības nozīme;

c) attiecībā uz ģeogrāfiskajiem apgabaliem:

i) Savienības finanšu sektora subjektu sniegto korespondentbanku pakalpojumu gada apjoms trešās valstīs;

ii) to korespondentbanku klientu skaits un īpatsvars no trešām valstīm, kuru NILL novēršanas sistēmās globālo standartu izstrādes struktūras ir konstatējušas strukturālas nepilnības;

iii) to virtuālo aktīvu pakalpojumu sniedzēju darbības apjoms, kuri reģistrēti vai licencēti trešās valstīs un darbojas kā finanšu iestādes Savienībā.

5. Iestāde izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, kurā izklāstīta metodika un 4. punktā minētie kritēriji, lai katrā dalībvalstī, kurā darbojas jebkura pārrobežu kredītiestāde vai finanšu iestāde, tās objektīvā riska profilu klasificētu kā zemu, vidēju, būtisku vai augstu.

Iestāde iesniedz regulatīvu tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [2025. gada 1. janvārim].

Komisija ir pilnvarota pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar šīs regulas 38. pantu.

6. Iestāde pārskata kritērijus un metodiku vismaz reizi trijos gados. Ja vajadzīgi grozījumi, iestāde iesniedz Komisijai grozīto regulatīvo tehnisko standartu projektu.

13. pants

Atlasītu atbildīgo subjektu saraksta izveides process

1. Šādi atbildīgie subjekti ir kvalificējami kā atlasīti atbildīgie subjekti:

a) ikviena saskaņā ar 12. pantu novērtētā kredītiestāde, kurai vismaz četrās dalībvalstīs ir augsts objektīvā riska profils un attiecībā uz kuru vismaz vienā no šīm dalībvalstīm iepriekšējos trīs gados ir veikta uzraudzība vai cita publiska izmeklēšana par 1. panta 2. punktā minēto aktu būtiskiem pārkāpumiem;

b) ikviena saskaņā ar 12. pantu novērtētā finanšu iestāde, kurai ir augsts objektīvais risks vismaz vienā dalībvalstī, kurā tā veic uzņēmējdarbību vai darbojas ar meitasuzņēmuma vai filiāles starpniecību, un vismaz piecās citās dalībvalstīs, kurās tā darbojas, tieši sniedzot pakalpojumus vai izmantojot aģentu tīklu.

2. Iestāde pirmo atlases procesu sāk 2025. gada 1. jūlijā un atlasi pabeidz viena mēneša laikā. Atlasi veic reizi trijos gados pēc pirmās atlases sākuma un pabeidz viena mēneša laikā katrā atlases periodā. Atlasīto atbildīgo subjektu sarakstu iestāde publicē bez liekas kavēšanās pēc atlases procesa pabeigšanas. Iestāde sāk atlasīto atbildīgo subjektu tiešu uzraudzību piecus mēnešus pēc saraksta publicēšanas.

3. Iestāde turpina atlasīta atbildīgā subjekta tiešu uzraudzību, līdz tā sāk atlasītu atbildīgo subjektu tiešu uzraudzību, pamatojoties uz sarakstu, kas izveidots nākamajai atlases kārtai un kurā minētais atbildīgais subjekts vairs nav iekļauts.

14. pants

Sadarbība NILL/TFN uzraudzības sistēmā tiešas uzraudzības nolūkos

1. Neskarot iestādes pilnvaras saskaņā ar 20. panta 2. punkta g) apakšpunktu tieši saņemt informāciju, ko pastāvīgi sniedz atlasīti atbildīgie subjekti, vai tieši piekļūt tai, finanšu subjektu uzraudzītāji sniedz iestādei visu informāciju, kas vajadzīga tai uzticēto uzdevumu izpildei.

2. Attiecīgā gadījumā finanšu subjektu uzraudzītāji ir atbildīgi par to, lai palīdzētu iestādei sagatavot un īstenot visus aktus, kas saistīti ar 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem uzdevumiem, attiecībā uz visiem atlasītiem atbildīgajiem subjektiem, tostarp sniedzot palīdzību pārbaudes darbībās. Pildot minētos uzdevumus, tie ievēro iestādes norādījumus.

3. Iestāde izstrādā īstenošanas tehniskos standartus, precizējot nosacījumus, atbilstīgi kuriem finanšu subjektu uzraudzītājiem jāsniedz palīdzība iestādei saskaņā ar 2. punktu.

4. Iestāde iesniedz īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2025. gada 1. janvārim.

Komisija ir pilnvarota pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar 42. pantu.

15. pants

Kopējās uzraudzības komandas

1. Katra atlasītā atbildīgā subjekta uzraudzībai izveido kopējo uzraudzības komandu. Katru kopējo uzraudzības komandu veido iestādes un to finanšu subjektu uzraudzītāju darbinieki, kuri ir atbildīgi par atlasītā atbildīgā subjekta uzraudzību

valsts līmenī. Kopējās uzraudzības komandas dalībniekus ieceļ saskaņā ar 4. punktu, un viņi strādā iestādes norīkota darbinieka (“KUK koordinators”) vadībā.

2. KUK koordinators nodrošina darba koordināciju kopējā uzraudzības komandā. Kopējās uzraudzības komandas dalībnieki ievēro KUK koordinatora norādījumus attiecībā uz viņu uzdevumiem kopējā uzraudzības komandā. Tas neietekmē viņu uzdevumus un pienākumus attiecīgajos finanšu subjektu uzraudzītājos. Pēc vienošanās ar attiecīgajām finanšu subjektu uzraudzītājiem iestāde deleģē KUK koordinatoru finanšu subjektu uzraudzītājā dalībvalstī, kurā atrodas atlasīta atbildīgā subjekta galvenā mītne. Deleģējuma ilgums nepārsniedz laikposmu, kurā iestāde veic uzraudzības uzdevumus attiecībā uz atlasīto atbildīgo subjektu.

3. Kopējās uzraudzības komandas uzdevumi ir šādi:

   a) veikt atlasīto atbildīgo subjektu uzraudzības pārbaudes un novērtējumus izraudzītajiem;

   b) veikt un koordinēt atlasīto atbildīgo subjektu pārbaudes uz vietas un sagatavot ziņojumus, kā arī vajadzības gadījumā priekšlikumus par uzraudzības pasākumu pieņemšanu pēc šādiem ziņojumiem;

   c) ņemot vērā a) un b) apakšpunktā minētās uzraudzības pārbaudes, novērtējumus un pārbaudes uz vietas, piedalīties tādu lēmumu projektu sagatavošanā, kas piemērojami attiecīgajam atlasītajam atbildīgajam subjektam, lai tos ierosinātu Valdei un Izpildvaldei;

   d) vajadzības gadījumā sadarboties ar finanšu subjektu uzraudzītājiem, lai veiktu uzraudzības uzdevumus jebkurā dalībvalstī, kurā iedibināts atlasīts atbildīgais subjekts.

4. Iestāde ir atbildīga par kopējo uzraudzības komandu izveidi un sastāvu. Attiecīgie finanšu subjektu uzraudzītāji ieceļ vienu vai vairākus no saviem darbiniekiem par kopējās uzraudzības komandas dalībnieku vai dalībniekiem. Finanšu subjektu uzraudzītāja darbinieku var iecelt par vairāk nekā vienas kopējās uzraudzības komandas dalībnieku.

5. Iestāde un finanšu subjektu uzraudzītāji savstarpēji apspriežas un vienojas par darbinieku izmantojumu kopējās uzraudzības komandās.

16. pants

Informācijas pieprasīšana

1. Iestāde var pieprasīt atlasītiem atbildīgajiem subjektiem un tiem piederošām fiziskām vai juridiskām personām, kā arī trešām personām, ar kurām atlasītie atbildīgie subjekti ir slēguši ārpakalpojumu līgumus par operatīvajām funkcijām vai darbībām, un ar tiem saistītām fiziskām vai juridiskām personām sniegt visu informāciju, kas tai vajadzīga, lai veiktu ar šo regulu uzticētos uzdevumus.

2. Pieprasīto informāciju sniedz 1. punktā minētās personas vai to pārstāvji un — juridisko personu vai asociāciju bez juridiskas personas statusa gadījumā — personas, kam ar likumu vai statūtiem piešķirtas pilnvaras tās pārstāvēt. Juristi, kas ir attiecīgi pilnvaroti rīkoties, var sniegt informāciju savu klientu vārdā. Klienti ir pilnībā atbildīgi, ja sniegtā informācija ir nepilnīga, nepatiesa vai maldinoša.

3. Ja iestāde iegūst informāciju tieši no 1 punktā minētajām fiziskajām vai juridiskajām personām, tā dara šo informāciju pieejamu attiecīgajam finanšu subjektu uzraudzītājam.

17. pants

Vispārēja izmeklēšana

1. Lai izpildītu tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus, iestāde var veikt visu vajadzīgo izmeklēšanu attiecībā uz jebkuru atlasītu atbildīgo subjektu vai jebkuru fizisku vai juridisku personu, ko nodarbina atlasīts atbildīgais subjekts vai kas tam pieder un kas ir iedibināts vai atrodas kādā dalībvalstī.

   Šajā nolūkā iestāde var:

   a) pieprasīt iesniegt dokumentus;

   b) pārbaudīt personu uzskaites žurnālus un reģistrus un iegūt uzskaites žurnālu un reģistru kopijas vai izrakstus;

   c) iegūt piekļuvi iekšējās revīzijas ziņojumiem, pārskatu apliecinājumiem un jebkurai programmatūrai, datubāzēm, IT rīkiem vai citiem elektroniskiem informācijas reģistrēšanas līdzekļiem;

   d) saņemt rakstiskus vai mutiskus paskaidrojumus no jebkuras 16. pantā minētās personas vai tās pārstāvjiem vai darbiniekiem;

   e) iztaujāt jebkuru citu personu, kas piekrīt iztaujāšanai, lai savāktu ar izmeklēšanas priekšmetu saistītu informāciju.

2. Regulas 16. pantā minētās personas ir pakļautas izmeklēšanai, kas sākta, pamatojoties uz iestādes lēmumu. Ja persona kavē izmeklēšanas gaitu, tās dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītājs, kurā atrodas attiecīgās telpas, saskaņā ar valsts tiesību aktiem sniedz vajadzīgo palīdzību, arī atvieglojot iestādes piekļuvi 16. pantā minēto juridisko personu darījumdarbības telpām, lai varētu īstenot šā panta 1. punktā uzskaitītās tiesības.

18. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Lai izpildītu ar šo regulu uzticētos uzdevumus, iestāde, iepriekš par to informējot attiecīgo finanšu subjektu uzraudzītāju, var veikt visas vajadzīgās pārbaudes uz vietas 16. pantā minēto juridisko personu darījumdarbības telpās. Ja tas nepieciešams pārbaudes pienācīgai veikšanai un efektivitātei, iestāde var veikt pārbaudi uz vietas, par to iepriekš nepaziņojot minētajām juridiskajām personām.

2. Iestādes darbinieki un citas personas, ko iestāde pilnvarojusi veikt pārbaudi uz vietas, drīkst iekļūt to juridisko personu darījumdarbības telpās un teritorijā, uz kurām attiecas iestādes pieņemtais lēmums par izmeklēšanu, un tiem ir visas 20. pantā paredzētās pilnvaras.

3. Regulas 16. pantā minētās juridiskās personas ir pakļautas pārbaudēm uz vietas, pamatojoties uz iestādes lēmumu.

4. Darbinieki un citas pavadošās personas, kuras pilnvarojis vai iecēlis tās dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītājs, kuras teritorijā jāveic pārbaude, iestādes uzraudzībā un vadībā sniedz aktīvu palīdzību iestādes amatpersonām un citām iestādes pilnvarotām personām. Šajā nolūkā tiem piešķir 2. punktā minētās pilnvaras. Attiecīgās dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītāju darbiniekiem arī ir tiesības piedalīties uz vietas veiktajās pārbaudēs.

5. Ja iestādes darbinieki un citas iestādes pilnvarotas vai ieceltas pavadošās personas konstatē, ka kāda persona iebilst pret tādu pārbaudi uz vietas, kuras veikšana uzdota saskaņā ar šo pantu, attiecīgās dalībvalsts finanšu subjektu uzraudzītājs sniedz vajadzīgo palīdzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Ciktāl tas vajadzīgs pārbaudes veikšanai, minētā palīdzība ietver darījumdarbības telpu un uzskaites žurnālu vai reģistru aizzīmogošanu. Ja attiecīgajam finanšu subjektu uzraudzītājam šādu pilnvaru nav, tas izmanto pilnvaras lūgt vajadzīgo palīdzību citām valsts iestādēm.

19. pants

Tiesu iestādes atļauja

1. Ja 18. pantā paredzētajai pārbaudei uz vietas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir vajadzīga tiesu iestādes atļauja, iestāde iesniedz pieteikumu šādas atļaujas saņemšanai.

2. Ja tiek iesniegts pieteikums 1. punktā minētās atļaujas saņemšanai, valsts tiesu iestāde pārbauda iestādes lēmuma autentiskumu un to, vai paredzētās procesuālās sankcijas nav ne patvaļīgas, ne pārmērīgas, ņemot vērā pārbaudes priekšmetu. Pārbaudot procesuālo sankciju samērīgumu, valsts tiesu iestāde var lūgt iestādi sniegt sīkākus paskaidrojumus, jo īpaši attiecībā uz iemesliem, kas iestādei radījuši pamatu aizdomām, ka ir pārkāpti 1. panta 2. punkta pirmajā daļā minētie akti, uz iespējamā pārkāpuma smagumu un tās personas iesaistes būtību, kurai piemēro procesuālās sankcijas. Tomēr valsts tiesu iestāde nepārskata pārbaudes nepieciešamību un nepieprasa, lai tai tiktu sniegta iestādes lietas materiālos iekļautā informācija. Iestādes lēmuma likumību pārbauda tikai Eiropas Savienības Tiesa.

20. pants

Uzraudzības pilnvaras

1. Lai veiktu 5. panta 2. punktā minētos uzdevumus, iestādei ir šā panta 2. punktā noteiktās pilnvaras pieprasīt jebkuram atlasītam atbildīgajam subjektam veikt vajadzīgos pasākumus, ja:

   a) atlasītais atbildīgais subjekts neatbilst 1. panta 2. punktā minēto Savienības aktu un valsts tiesību aktu prasībām;

   b) iestādei ir pierādījumi, ka atlasītais atbildīgais objekts nākamajos 12 mēnešos, iespējams, pārkāps 1. panta 2. punktā minēto Savienības aktu un valsts tiesību aktu prasības;

   c) atlasītā atbildīgā subjekta īstenotie pasākumi, stratēģijas, procesi un mehānismi, pamatojoties uz iestādes konstatējumu, nenodrošina pareizu pārvaldību un tā risku segumu.

2. Regulas 6. panta 1. punkta nolūkā iestādei jo īpaši ir šādas pilnvaras:

a) pieprasīt pastiprināt pasākumus, procesus, mehānismus un stratēģijas;

b) pieprasīt plānu ar mērķi atjaunot atbilstību uzraudzības prasībām saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem Savienības aktiem un valsts tiesību aktiem un noteikt termiņu tā īstenošanai, ieskaitot šā plāna uzlabojumus attiecībā uz darbības jomu un termiņu;

c) pieprasīt piemērot īpašu politiku vai pieeju attiecībā pret klientiem, darījumiem vai piegādes kanāliem;

d) ierobežot vai sašaurināt atlasītā atbildīgā subjekta iestāžu darījumdarbību, operācijas vai tīklu vai pieprasīt atbrīvoties no darbībām, kuras rada pārmērīgus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas riskus;

e) pieprasīt īstenot pasākumus, lai samazinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas riskus atlasītu atbildīgo subjektu darbībās, produktos un sistēmās;

f) pieprasīt pārmaiņas pārvaldības struktūrā;

g) pieprasīt sniegt jebkādus datus vai informāciju, kas vajadzīga 5. panta 2. punktā uzskaitīto uzdevumu izpildei, pieprasīt iesniegt jebkuru dokumentu vai noteikt papildu vai biežākas ziņošanas prasības;

h) noteikt īpašas prasības attiecībā uz atsevišķiem klientiem, darījumiem vai darbībām, kas rada augstu risku;

i) ierosināt anulēt atlasīta atbildīgā subjekta licenci, to nododot iestādei, kas šādu licenci piešķīrusi.

3. Iestādei ir arī pilnvaras un pienākumi, kādi saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem ir uzraudzības iestādēm, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi. Ciktāl tas vajadzīgs tai ar šo regulu uzticēto uzdevumu izpildei, iestāde var norādījumu veidā pieprasīt, lai minētās uzraudzības iestādes izmantotu savas pilnvaras saskaņā ar valsts tiesību aktos izklāstītajiem nosacījumiem, ja ar šo regulu šādas pilnvaras iestādei nav piešķirtas, jo īpaši gadījumos, kad šādas pilnvaras izriet no [PB: ievietot NILLN direktīvas (COM(2021) 423) nākamo numuru] 41. panta 1. punkta a)–f) apakšpunkta, 2. un 3. punkta. Minētās uzraudzības iestādes pilnībā informē iestādi par šādu pilnvaru izmantošanu.

21. pants

Administratīvi naudas sodi

1. Lai veiktu tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus, gadījumā, ja atlasīts atbildīgais subjekts tīši vai nolaidības dēļ pārkāpj kādu no II pielikumā uzskaitītajām prasībām atbilstīgi 1. panta 2. punktā minētajiem tieši piemērojamiem Savienības tiesību aktiem vai nepilda saistošu lēmumu, kas minēts 6. panta 1. punktā, iestāde var piemērot administratīvus naudas sodus saskaņā ar šā panta 2.–7. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Ja iestādes Izpildvalde konstatē, ka atlasīts atbildīgais subjekts tīši vai nolaidības dēļ ir būtiski pārkāpis tieši piemērojamās prasības, kas ietvertas [PB: ievietot NILLN regulas (COM (2021) 420) nākamo numuru] vai [PB: ievietot TF regulas (COM(2021) 422) nākamo numuru], tā saskaņā ar 3. punktu pieņem lēmumu, ar kuru

piemēro administratīvus naudas sodus. Administratīvie naudas sodi atkarībā no katras konkrētās lietas apstākļiem tiek piemēroti papildus 20. panta 2. punktā minētajiem pieprasījumiem vai šo pieprasījumu vietā.

3. Šā panta 1. punktā minēto administratīvo naudas sodu pamatsummai piemēro šādus limitus:

a) par vienas vai vairāku ar klienta uzticamības pārbaudi, grupas politiku un procedūrām un/vai ziņošanas pienākumiem saistītu prasību būtiskiem pārkāpumiem, kas konstatēti divās vai vairākās dalībvalstīs, kurās darbojas atlasīts atbildīgais subjekts, naudas sods ir vismaz 1 000 000 EUR un ne vairāk kā 2 000 000 EUR vai 1 % no gada apgrozījuma atkarībā no tā, kura summa ir lielāka;

b) par vienas vai vairāku ar klienta uzticamības pārbaudi, iekšējo politiku, kontroli un procedūrām un/vai ziņošanas pienākumiem saistītu prasību būtiskiem pārkāpumiem, kas konstatēti vienā dalībvalstī, kurā darbojas atlasīts atbildīgais subjekts, naudas sods ir vismaz 500 000 EUR un ne vairāk kā 1 000 000 EUR vai 0,5 % no gada apgrozījuma atkarībā no tā, kura summa ir lielāka;

c) par visu pārējo prasību būtiskiem pārkāpumiem, kas konstatēti divās vai vairākās dalībvalstīs, kurās darbojas atlasīts atbildīgais subjekts, naudas sods ir vismaz 1 000 000 EUR un ne vairāk kā 2 000 000 EUR;

d) par visu pārējo prasību būtiskiem pārkāpumiem, kas konstatēti vienā dalībvalstī, naudas sods ir vismaz 500 000 EUR un ne vairāk kā 1 000 000 EUR;

e) par 6. panta 1. punktā minēto iestādes lēmumu būtiskiem pārkāpumiem naudas sods ir vismaz 100 000 EUR un ne vairāk kā 1 000 000 EUR.

4. Pamatsummas, kas noteiktas atbilstoši 3. punktā norādītajiem limitiem, vajadzības gadījumā koriģē, ņemot vērā atbildību pastiprinošus vai mīkstinošus apstākļus un saskaņā ar attiecīgajiem koeficientiem, kas noteikti I pielikumā. Attiecīgos koeficientus, kas saistīti ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem, pamatsummai piemēro pa vienam. Ja piemērojami vairāki ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem saistīti koeficienti, starpību starp pamatsummu un summu, kas iegūta, piemērojot katru atsevišķo ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem saistīto koeficientu, pieskaita pamatsummai. Ja var noteikt labumu, ko pārkāpuma rezultātā guvusi par pārkāpumu atbildīgā fiziskā vai juridiskā persona, vai pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, tos pieskaita naudas soda kopsummai pēc koeficientu piemērošanas.

5. Attiecīgos koeficientus, kas saistīti ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem, pamatsummai piemēro pa vienam. Ja piemērojami vairāki ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem saistīti koeficienti, starpību starp pamatsummu un summu, kas iegūta, piemērojot katru atsevišķo ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem saistīto koeficientu, atskaita no pamatsummas.

6. Maksimālais naudas soda apmērs par 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem būtiskajiem pārkāpumiem pēc 4. un 5. punktā minēto koeficientu piemērošanas nepārsniedz 10 % no atbildīgā subjekta kopējā gada apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā.

7. Maksimālais naudas soda apmērs par 2. punkta c) un d) apakšpunktā minētajiem būtiskajiem pārkāpumiem pēc 4. un 5. punktā minēto koeficientu piemērošanas

nepārsniedz 10 000 000 EUR vai — dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, — atbilstošo vērtību valsts valūtā.

8. Ja atlasītais atbildīgais subjekts ir mātesuzņēmums vai mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, kam ir jāsagatavo konsolidētais finanšu pārskats saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES[22] 22. pantu, attiecīgais kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai tam atbilstošs ienākumu veids saskaņā ar piemērojamajiem grāmatvedības standartiem, ņemot vērā jaunāko pieejamo konsolidēto pārskatu, ko apstiprinājusi galvenā mātesuzņēmuma vadības struktūra;

9. Gadījumos, kas nav paredzēti šā panta 1. punktā, ja iestādei tas vajadzīgs ar šo regulu uzticēto uzdevumu izpildei, tā var pieprasīt finanšu subjektu uzraudzītājiem uzsākt procesu ar mērķi rīkoties, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti atbilstīgi administratīvi naudas sodi saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem leģislatīvajiem aktiem un attiecīgajiem valsts tiesību aktiem, ar kuriem piešķir īpašas pilnvaras, kas pašlaik nav prasītas Savienības tiesību aktos. Finanšu subjektu uzraudzītāju piemērotie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

   Šā punkta pirmo daļu piemēro administratīviem naudas sodiem, kas piemērojami atlasītiem atbildīgajiem subjektiem par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, ar kuriem transponē [PB: ievietot NILLN direktīvas (COM(2021) 423) nākamo numuru], un jebkādiem administratīviem naudas sodiem, kas piemērojami atlasītu atbildīgo subjektu valdes locekļiem, kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgi par atbildīgā subjekta izdarītu pārkāpumu.

10. Piemērotie administratīvie naudas sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

22. pants

Periodiski soda maksājumi

1. Izpildvalde, pieņemot lēmumu, piemēro periodisku soda maksājumu, lai panāktu, ka:

   a) atlasīts atbildīgais subjekts izbeidz pārkāpumu saskaņā ar lēmumu, kas pieņemts atbilstīgi 6. panta 1. punktam;

   b) regulas 16. panta 1. punktā minētā persona iesniedz pilnīgu informāciju, kas pieprasīta ar lēmumu atbilstīgi 6. panta 1. punktam;

   c) regulas 16. panta 1. punktā minētā persona sadarbojas izmeklēšanā un jo īpaši uzrāda visus pieprasītos reģistrus, datus, procedūras vai jebkādus citus materiālus, kā arī papildina un izlabo citu informāciju, kura sniegta izmeklēšanai, kas sākta saskaņā ar 17. pantu.

2. Periodiskais soda maksājums ir iedarbīgs un samērīgs. Periodisko soda maksājumu piemēro par katru dienu, līdz atlasītais atbildīgais subjekts vai attiecīgā persona izpilda 1. punktā minēto attiecīgo lēmumu.

3. Neatkarīgi no 2. punkta noteikumiem periodiskā soda maksājuma summa ir 3 % no dienas vidējā apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā vai — attiecībā uz fiziskām

[22] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

personām — 2 % no dienas vidējiem ienākumiem iepriekšējā kalendārajā gadā. To aprēķina no dienas, kas noteikta lēmumā, ar kuru piemēro periodisko soda maksājumu.

4. Periodisku soda maksājumu var piemērot ne ilgāk kā sešus mēnešus no iestādes lēmuma paziņošanas dienas.

23. pants

Procesā iesaistīto personu uzklausīšana

1. Pirms lēmuma pieņemšanas par administratīva naudas soda vai periodiska soda maksājuma piemērošanu saskaņā ar 21. un 22. pantu Izpildvalde dod iespēju procesā iesaistītajām personām paust viedokli par iestādes konstatējumiem. Izpildvalde savus lēmumus balsta tikai uz apsvērumiem, par kuriem procesā iesaistītajām personām ir bijusi iespēja sniegt komentārus.

2. Izskatot lietu, pilnībā ievēro procesā iesaistīto personu tiesības uz aizstāvību. Šīs personas ir tiesīgas piekļūt iestādes lietas materiāliem, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz to komercnoslēpumu aizsardzību. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju un iestādes iekšējiem sagatavošanas dokumentiem.

24. pants

Informācijas publiskošana par administratīviem naudas sodiem un periodiskiem soda maksājumiem, to būtība, izpildes panākšana un iemaksāšana

1. Iestāde publisko informāciju par visiem administratīviem naudas sodiem un periodiskiem soda maksājumiem, kas piemēroti atlasītam atbildīgajam subjektam saskaņā ar 21. un 22. pantu, ja vien šādas informācijas publiskošana nerada nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām.

2. Administratīvie naudas sodi un periodiskie soda maksājumi, kas piemēroti saskaņā ar 21. un 22. pantu, ir pakļauti izpildei.

   Izpildes panākšanu regulē tās valsts civilprocesa normas, kuras teritorijā izpilde notiek. Iestāde, ko šim nolūkam norīko katras dalībvalsts valdība un dara to zināmu iestādei un Eiropas Savienības Tiesai, lēmumam pievieno izpildes panākšanas rīkojumu, neparedzot citas formalitātes kā vien lēmuma autentiskuma pārbaudi.

   Kad pēc attiecīgās puses lūguma ir izpildītas šīs formalitātes, minētā puse var sākt izpildes panākšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vēršoties tieši kompetentajā iestādē.

   Izpildes panākšanu var apturēt tikai ar Eiropas Savienības Tiesas lēmumu. Tomēr sūdzības par nepareizu izpildes panākšanu ir attiecīgās dalībvalsts tiesu jurisdikcijā.

3. Naudas sodu un periodisku soda maksājumu summas iemaksā Eiropas Savienības vispārējā budžetā.

25. pants

Uzraudzības pasākumu veikšanas un administratīvu naudas sodu piemērošanas procedūras noteikumi

1. Ja, pildot šajā regulā noteiktos pienākumus, iestāde konstatē, ka ir nopietnas pazīmes par iespējamiem faktiem, kas varētu liecināt par II pielikumā uzskaitītu pārkāpumu vai pārkāpumiem, iestāde lietas izmeklēšanai ieceļ neatkarīgu izmeklēšanas grupu, kas darbojas iestādē. Izmeklēšanas grupa nav iesaistīta un nav bijusi iesaistīta atlasītā atbildīgā subjekta tiešā uzraudzībā un savas funkcijas veic neatkarīgi no iestādes Izpildvaldes.

2. Izmeklēšanas grupa izmeklē iespējamos pārkāpumus, ņemot vērā izmeklēšanā iesaistīto personu iesniegtos komentārus, un visus lietas materiālus ar saviem konstatējumiem iesniedz iestādes Izpildvaldei.

   Lai pildītu savus uzdevumus, izmeklēšanas grupa var izmantot pilnvaras pieprasīt informāciju saskaņā ar 16. pantu un veikt izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas saskaņā ar 17. un 18. pantu.

   Uzdevumu izpildes laikā izmeklēšanas grupai ir piekļuve visiem dokumentiem un informācijai, ko, veicot uzraudzības darbības, ir apkopojusi kopējā uzraudzības komanda.

3. Pabeidzot izmeklēšanu un pirms konstatējumu dokumentu iesniegšanas iestādes Izpildvaldei, izmeklēšanas grupa izmeklēšanā iesaistītajām personām dod iespēju tikt uzklausītām par izmeklētajiem jautājumiem. Izmeklēšanas grupa savus konstatējumus pamato tikai ar tiem faktiem, par kuriem izmeklēšanā iesaistītajām personām tika dota iespēja sniegt komentārus.

   Veicot izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu, pilnībā ievēro attiecīgo personu tiesības uz aizstāvību.

4. Iesniedzot lietas materiālus ar konstatējumiem iestādes Izpildvaldei, izmeklēšanas grupa par šo faktu informē izmeklēšanā iesaistītās personas. Izmeklēšanā iesaistītajām personām tiek dotas tiesības piekļūt lietas materiāliem, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz to komercnoslēpumu aizsardzību. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju, kas skar trešās personas.

5. Pamatojoties uz lietas materiāliem ar izmeklēšanas grupas konstatējumiem un ja to pieprasa attiecīgās personas, pēc izmeklēšanā iesaistīto personu uzklausīšanas saskaņā ar X. pantu Izpildvalde pieņem lēmumu par to, vai izmeklēšanā iesaistītās personas ir izdarījušas kādu no II pielikumā uzskaitītajiem pārkāpumiem, un apstiprinoša lēmuma gadījumā veic uzraudzības pasākumu saskaņā ar 20. pantu un piemēro administratīvu naudas sodu saskaņā ar 21. pantu.

6. Izmeklēšanas grupa nepiedalās Izpildvaldes apspriedēs un nekādā citā veidā neiesaistās Izpildvaldes lēmumu pieņemšanas procesā.

7. Komisija pieņem turpmākus procedūras noteikumus attiecībā uz pilnvarām piemērot administratīvus naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus, ieskaitot noteikumus par aizstāvības tiesībām, pagaidu noteikumus un noteikumus par administratīvo naudas sodu vai periodisko soda maksājumu iekasēšanu, un pieņem sīki izstrādātus noteikumus par sankciju piemērošanas un izpildes panākšanas noilguma termiņiem.

Pirmajā daļā minētos noteikumus pieņem ar deleģētajiem aktiem saskaņā ar 85. pantu.

8. Ja, pildot šajā regulā noteiktos pienākumus, iestāde konstatē, ka ir nopietnas pazīmes par iespējamiem faktiem, kas varētu liecināt par noziedzīgiem nodarījumiem, tā lietu nodod attiecīgajām valsts iestādēm kriminālvajāšanai. Turklāt iestāde atturas no administratīvu naudas sodu vai periodisku soda maksājumu piemērošanas gadījumos, kad kriminālprocesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem *res judicata* spēku jau ir ieguvis attaisnojošs vai notiesājošs spriedums, kas izriet no identiskiem faktiem vai faktiem, kuru būtība ir tāda pati.

26. pants

Pārskatīšana Eiropas Savienības Tiesā

Eiropas Savienības Tiesai ir neierobežota jurisdikcija pārskatīt iestādes lēmumus, ar kuriem piemēro administratīvu naudas sodu vai periodisku soda maksājumu. Tā var anulēt, samazināt vai palielināt uzlikto naudas sodu vai periodisko soda maksājumu.

27. pants

Valodu lietojums tiešā uzraudzībā

1. Iestāde un finanšu subjektu uzraudzītāji pieņem kārtību saziņai NILL/TFN uzraudzības sistēmā, ieskaitot valodas(-u) lietojumu.

2. Jebkuru dokumentu, ko iestādei iesniedz atlasīts atbildīgais subjekts vai jebkura cita fiziska vai juridiska persona, kurai atsevišķi tiek piemērotas iestādes uzraudzības procedūras, var sagatavot jebkurā no Savienības oficiālajām valodām, ko izvēlējies atlasītais atbildīgais subjekts vai attiecīgā fiziskā vai juridiskā persona.

3. Iestāde, atlasīti atbildīgie subjekti un jebkura cita juridiska vai fiziska persona, kurai atsevišķi tiek piemērotas iestādes uzraudzības procedūras, var vienoties rakstiskā saziņā, arī attiecībā uz iestādes uzraudzības lēmumiem, izmantot tikai vienu no Savienības oficiālajām valodām.

4. Atsaucot šādu vienošanos par vienas valodas izmantošanu, tiek ietekmēti tikai tie iestādes uzraudzības procedūras aspekti, kuri vēl nav īstenoti.

5. Ja mutiskās uzklausīšanas dalībnieki lūdz nodrošināt iespēju paust savu viedokli Savienības oficiālajā valodā, kas nav iestādes noteiktā uzraudzības procedūras valoda, par šo prasību pietiekami savlaicīgi informē iestādi, lai tā varētu veikt vajadzīgos pasākumus.

4. IEDAĻA

NEATLASĪTU ATBILDĪGO SUBJEKTU NETIEŠA UZRAUDZĪBA

28. pants

Uzraudzības konverģences stāvokļa novērtējumi

1. Iestāde periodiski novērtē dažas vai visas darbības, ko veic viens, vairāki vai visi finanšu subjektu uzraudzītāji, arī novērtē to instrumentus un resursus, lai nodrošinātu augsta līmeņa uzraudzības standartus un praksi. Novērtējumi ietver saskaņā ar 8. pantu izstrādātās NILL/TFN uzraudzības metodikas piemērošanas pārbaudi un vienā novērtēšanas ciklā aptver visus finanšu subjektu uzraudzītājus. Katra novērtēšanas cikla ilgumu nosaka iestāde, un tas nepārsniedz septiņus gadus.

2. Novērtējumus veic iestādes darbinieki, brīvprātīgi iesaistot to finanšu subjektu uzraudzītāju darbiniekus, kuriem netiek veikta pārbaude, pēc tam, kad šādai iesaistīšanai ir piekritusi Izpildvalde. Novērtējumos pienācīgi ņem vērā visus attiecīgos izvērtējumus, novērtējumus vai ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskas organizācijas un starpvaldību struktūras, kuras ir kompetentas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā.

3. Iestāde sagatavo ziņojumu, kurā izklāsta katra novērtējuma rezultātus. Minēto ziņojumu sagatavo iestādes darbinieki vai iestādes darbinieki kopā ar finanšu subjektu uzraudzītāju darbiniekiem, ja finanšu subjektu uzraudzītāju darbinieki pārbaudē bija iesaistīti *ad hoc* kārtībā. Ziņojumu pieņem Izpildvalde, ņemot vērā Valdes uzraudzības sastāva apsvērumus. Ziņojumā paskaidro un norāda visus īpašos turpmākos pasākumus, kas jāveic novērtējamajam finanšu subjektu uzraudzītājam vai uzraudzītājiem un kas novērtēšanas rezultātā tiek uzskatīti par atbilstīgiem, samērīgiem un vajadzīgiem. Turpmākos pasākumus var pieņemt pamatnostādņu un ieteikumu veidā saskaņā ar 43. pantu, ietverot ieteikumus, kas attiecīgi adresēti visiem vai vairākiem finanšu subjektu uzraudzītājiem vai jebkuram konkrētam finanšu subjektu uzraudzītājam.

4. Finanšu subjektu uzraudzītāji dara visu iespējamo, lai izpildītu īpašos turpmākos pasākumus, kas tiem adresēti novērtēšanas rezultātā.

29. pants

NILL novēršanas kolēģiju darba koordinēšana un atvieglošana

1. Iestāde atbilstīgi savām pilnvarām un neskarot attiecīgo finanšu subjektu uzraudzītāju pilnvaras saskaņā ar [PB: ievietot NILLN direktīvas (COM(2021) 423) nākamo numuru] 36. pantu, nodrošina, ka NILL novēršanas uzraudzības kolēģijas ir izveidotas un saskaņoti darbojas attiecībā uz neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem, kas darbojas vairākās dalībvalstīs saskaņā ar [PB: ievietot NILLN direktīvas (COM(2021) 423) nākamo numuru] 36. pantu. Šajā nolūkā iestāde var:

   a) izveidot kolēģijas, sasaukt un organizēt kolēģiju sanāksmes, ja šāda kolēģija nav izveidota, lai gan attiecīgie izveides nosacījumi, kas izklāstīti [PB: ievietot NILLN direktīvas (COM(2021) 423) nākamo numuru] 36. pantā, ir izpildīti;

b) palīdzēt organizēt kolēģiju sanāksmes, ja to pieprasa attiecīgie finanšu subjektu uzraudzītāji;

c) palīdzēt organizēt kopīgus uzraudzības plānus un kopīgas pārbaudes;

d) sadarbībā ar finanšu subjektu uzraudzītājiem apkopot un izplatīt visu atbilstīgo informāciju, lai atvieglotu kolēģijas darbu un darītu šādu informāciju pieejamu kolēģijā esošajām iestādēm;

e) veicināt efektīvas un iedarbīgas uzraudzības darbības, arī izvērtējot riskus, kuriem ir vai varētu būt pakļauti atbildīgie subjekti;

f) saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem uzdevumiem un pilnvarām pārraudzīt finanšu subjektu uzraudzītāju veiktos uzdevumus.

2. Piemērojot 1. punktu, iestādes darbiniekiem ir neierobežotas līdzdalības tiesības NILL novēršanas uzraudzības kolēģijās un viņi var piedalīties to darbībās, ieskaitot pārbaudes uz vietas, ko kopīgi veic divi vai vairāki finanšu subjektu uzraudzītāji.

30. pants

Pieprasījumi rīkoties ārkārtas apstākļos

1. Finanšu subjektu uzraudzītāji informē iestādi, ja kāda neatlasīta atbildīgā subjekta situācija attiecībā uz tā atbilstību piemērojamajām prasībām un tā pakļautību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas riskiem strauji un ievērojami pasliktinās, jo īpaši, ja šāda pasliktināšanās varētu būtiski kaitēt tās dalībvalsts reputācijai, kurā minētais subjekts darbojas, vairākām dalībvalstīm vai Savienībai kopumā.

2. Ja ir pazīmes, kas liecina par būtiskiem pārkāpumiem, ko izdarījis neatlasīts atbildīgais subjekts, iestāde var lūgt tā finanšu subjektu uzraudzītāju:

a) izmeklēt iespējamus Savienības tiesību aktu pārkāpumus un, ja šādi Savienības tiesību akti ir direktīvas vai ar tiem skaidri piešķir iespējas dalībvalstīm, valsts tiesību aktu pārkāpumus, ciktāl ar tiem transponē direktīvas vai īsteno iespējas, kas dalībvalstīm piešķirtas ar Savienības tiesību aktiem, jo šos pārkāpumus pieļāvis neatlasīts atbildīgais subjekts, un

b) apsvērt iespēju minētajam subjektam piemērot sankcijas par šādiem pārkāpumiem saskaņā ar tieši piemērojamiem Savienības tiesību aktiem vai valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē direktīvas.

Vajadzības gadījumā iestāde var arī pieprasīt, lai finanšu subjektu uzraudzītājs pieņemtu individuālu lēmumu, kas adresēts minētajam subjektam, tam pieprasot veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu saistības, kas noteiktas tieši piemērojamajos Savienības tiesību aktos vai valsts tiesību aktos, ciktāl ar tiem transponē direktīvas vai īsteno iespējas, kas dalībvalstīm piešķirtas ar Savienības tiesību aktiem, arī pārtraukt jebkādu darbību.

3. Attiecīgais finanšu subjektu uzraudzītājs izpilda jebkuru pieprasījumu, kas tam adresēts saskaņā ar 2. punktu, un pēc iespējas ātri, bet ne vēlāk kā desmit darba dienu laikā no šāda pieprasījuma paziņošanas dienas informē iestādi par pasākumiem, ko tas ir veicis vai plāno veikt, lai izpildītu minēto pieprasījumu.

4. Ja attiecīgas finanšu subjektu uzraudzītājs neizpilda 2. punktā minēto pieprasījumu un desmit dienu laikā no pieprasījuma paziņošanas dienas neinformē iestādi par

pasākumiem, ko tas ir veicis vai plāno veikt, lai izpildītu pieprasījumu, iestāde var pieprasīt Komisijai atļauju nodot iestādei 5. panta 2. punktā un 6. panta 1. punktā minētos attiecīgā finanšu subjektu uzraudzītāja uzdevumus un pilnvaras, kas saistītas ar neatlasītā atbildīgā subjekta tiešu uzraudzību.

5. Iestādes pieprasījumā iekļauj:

a) aprakstu par tieši piemērojamo prasību būtiskiem pārkāpumiem, kurus izdarījis konkrēts neatlasīts atbildīgais subjekts, un pamatojumu, ka šādi pārkāpumi ietilpst iestādes kompetences jomā saskaņā ar 2. punktu;

b) pamatojumu, kāpēc 3. punktā noteiktajā termiņā netika veiktas nekādas darbības, lai izpildītu 2. punktā minēto pieprasījumu finanšu subjektu uzraudzītājam;

c) pieprasītās attiecīgo uzdevumu un pilnvaru nodošanas termiņu, kas nepārsniedz trīs gadus;

d) to pasākumu aprakstu, kurus pēc attiecīgo uzdevumu un pilnvaru nodošanas iestāde plāno veikt attiecībā uz neatlasīto atbildīgo subjektu, lai novērstu 2. punktā minētos būtiskos pārkāpumus.

6. Komisija viena mēneša laikā pēc iestādes pieprasījuma saņemšanas pieņem lēmumu par to, vai atļaut attiecīgo uzdevumu un pilnvaru nodošanu vai iebilst pret to. Lēmumu paziņo iestādei, kas nekavējoties par to informē finanšu subjektu uzraudzītāju un neatlasīto atbildīgo subjektu.

7. Desmitajā darba dienā pēc tam, kad paziņots lēmums, ar ko atļauj nodot uzdevumus un pilnvaras attiecībā uz neatlasīto atbildīgo subjektu, 2. punktā minēto neatlasīto atbildīgo subjektu 5. panta 2. punktā minēto uzdevumu, kā arī 6. panta 1. punktā un 16.–22. pantā minēto pilnvaru īstenošanas nolūkā uzskata par atlasītu atbildīgo subjektu. Ar Komisijas lēmumu nosaka termiņu šo uzdevumu un pilnvaru īstenošanai, pēc kura beigām tos automātiski nodod atpakaļ attiecīgajam finanšu subjektu uzraudzītājam.

5. IEDAĻA

NEFINANŠU SEKTORA PĀRRAUDZĪBA

31. pants

Salīdzinošā izvērtēšana

1. Iestāde periodiski veic salīdzinošo izvērtēšanu par dažām vai visām nefinanšu subjektu uzraudzītāju darbībām, lai uzlabotu uzraudzības rezultātu konsekvenci un efektivitāti. Šajā nolūkā iestāde izstrādā metodes, kas nodrošina izvērtēto nefinanšu subjektu uzraudzītāju objektīvu novērtēšanu un salīdzināšanu. Plānojot un veicot salīdzinošo izvērtēšanu, ņem vērā esošo informāciju un jau pieejamos izvērtējumus par attiecīgo nefinanšu subjektu uzraudzītāju, ieskaitot jebkādu būtisku informāciju, kas iestādei sniegta saskaņā ar 11. pantu, novērtējumus vai ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskas organizācijas un starpvaldību struktūras, kuras ir kompetentas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai terorisma finansēšanas novēršanas jomā, un jebkādu būtisku informāciju no ieinteresētajām personām.

2. Šā panta piemērošanas nolūkā iestāde izveido *ad hoc* salīdzinošās izvērtēšanas komitejas, kurās darbojas iestādes darbinieki un nefinanšu subjektu uzraudzītāju pārstāvji. Salīdzinošās izvērtēšanas komitejas vada iestādes darbinieki. Iestādes priekšsēdētājs pēc uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus iesniedz priekšlikumu par salīdzinošās izvērtēšanas komitejas priekšsēdētāju un locekļiem, ko apstiprina Izpildvalde.

3. Veicot salīdzinošo izvērtēšanu, cita starpā tiek vērtēti šādi aspekti:

   a) nefinanšu subjektu uzraudzītāja pilnvaru, cilvēkresursu, finanšu un tehnisko resursu, neatkarības pakāpes, pārvaldības pasākumu un profesionālo standartu atbilstība, lai nodrošinātu [PB: ievietot NILLN direktīvas (COM(2021) 423) nākamo numuru] IV nodaļas efektīvu piemērošanu;

   b) Savienības tiesību aktu un uzraudzības prakses piemērošanas efektivitāte un piemērošanā panāktais konverģences līmenis, kā arī tas, cik lielā mērā uzraudzības prakse ir nodrošinājusi Savienības tiesību aktos izklāstīto mērķu sasniegšanu;

   c) tās paraugprakses piemērošana, kuru izstrādājuši nefinanšu subjektu uzraudzītāji un kuru labi būtu pieņemt citiem nefinanšu subjektu uzraudzītājiem;

   d) efektivitāte un konverģences līmenis, kas panākts attiecībā uz to noteikumu izpildes panākšanu, kuri pieņemti, īstenojot Savienības tiesību aktus, arī attiecībā uz administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, kas piemēroti atbildīgajām personām, ja minētie noteikumi nav tikuši ievēroti.

4. Iestāde sagatavo ziņojumu, kurā izklāsta salīdzinošās izvērtēšanas rezultātus. Salīdzinošās izvērtēšanas ziņojumu sagatavo salīdzinošās izvērtēšanas komiteja un pieņem Izpildvalde pēc tam, kad tā saņēmusi Valdes uzraudzības sastāva apsvērumus par piemērotās metodikas atbilstību citiem salīdzinošās izvērtēšanas ziņojumiem. Ziņojumā paskaidro un norāda turpmākos pasākumus, kas salīdzinošās izvērtēšanas rezultātā tiek uzskatīti par atbilstīgiem, samērīgiem un vajadzīgiem. Minētos turpmākos pasākumus var pieņemt pamatnostādņu un ieteikumu veidā saskaņā ar 3. pantu un atzinumu veidā saskaņā ar 44. pantu. Nefinanšu subjektu uzraudzītāji dara visu iespējamo, lai izpildītu visas pamatnostādnes un ieteikumus, kas izdoti saskaņā ar 43. pantu.

5. Iestāde savā tīmekļa vietnē publicē salīdzinošās izvērtēšanas konstatējumus un iesniedz Komisijai atzinumu, kurā, ņemot vērā salīdzinošās izvērtēšanas rezultātus vai jebkuru citu informāciju, ko iestāde ieguvusi, pildot savus uzdevumus, tā pauž uzskatu, ka no Savienības perspektīvas būtu jāturpina saskaņot Savienības noteikumus, kas piemērojami atbildīgajiem subjektiem nefinanšu sektorā vai nefinanšu subjektu uzraudzītājiem.

6. Divus gadus pēc salīdzinošās izvērtēšanas ziņojuma publicēšanas iestāde iesniedz paveiktā darba pārbaudes ziņojumu. Šo ziņojumu sagatavo salīdzinošās izvērtēšanas komiteja un pieņem Izpildvalde pēc tam, kad tā saņēmusi Valdes uzraudzības sastāva apsvērumus par tā atbilstību citiem salīdzinošās izvērtēšanas ziņojumiem. Paveiktā darba pārbaudes ziņojumā ir iekļauts novērtējums par to, cik atbilstīgas un efektīvas ir darbības, ko salīdzinošajā izvērtēšanā iesaistītie nefinanšu subjektu uzraudzītāji veikuši, reaģējot uz salīdzinošās izvērtēšanas ziņojumā norādītajiem turpmākajiem pasākumiem. Iestāde publicē paveiktā darba pārbaudes ziņojuma konstatējumus savā tīmekļa vietnē.

7. Šā panta piemērošanas nolūkā Izpildvalde ik pēc diviem gadiem pieņem salīdzinošās izvērtēšanas darba plānu, kurā atspoguļo atziņas, kas gūtas no iepriekšējiem salīdzinošās izvērtēšanas procesiem un diskusijām, kas notikušas Valdes uzraudzības sastāvā. Salīdzinošās izvērtēšanas darba plāns ir gada un daudzgadu darba programmas atsevišķa daļa, un to iekļauj vienotajā programmdokumentā. Steidzamības vai neparedzētu notikumu gadījumā iestāde var lemt par papildu salīdzinošās izvērtēšanas veikšanu.

8. Ja uzraudzību veic pašregulējuma struktūras, salīdzinošā izvērtēšana ietver novērtējumu par to pasākumu atbilstību un efektivitāti saskaņā ar [PB: ievietot NILLN direktīvas (COM(2021) 423) nākamo numuru] 38. pantu, kurus veic publiskā iestāde, kas ir atbildīga par šo struktūru pārraudzību, lai nodrošinātu, ka tās veic savu funkciju atbilstoši Savienības tiesību aktos noteiktajiem standartiem.

9. Ja pašregulējuma struktūras norāda, ka tās ir ieinteresētas piedalīties salīdzinošajā izvērtēšanā, šādu struktūru pārstāvjus, kuriem uzticētas uzraudzības funkcijas, var uzaicināt piedalīties šajā salīdzinošajā izvērtēšanā, katru gadījumu izskatot atsevišķi.

32. pants

Pilnvaras attiecībā uz uzraudzības iestādēm nefinanšu sektorā

1. Ja uzraudzības iestāde nefinanšu sektorā nav piemērojusi 1. panta 2. punktā minētos Savienības aktus vai valsts tiesību aktus vai ir piemērojusi tos tādā veidā, kas šķiet Savienības tiesību aktu pārkāpums, jo īpaši nenodrošinot, ka tās uzraudzībā vai pārraudzībā esošs subjekts ievēro minētajos tiesību aktos noteiktās prasības, iestāde rīkojas saskaņā ar šā panta 2., 3., 4., 6. un 7. punktā noteiktajām pilnvarām.

2. Pēc vienas vai vairāku nefinanšu sektora uzraudzības iestāžu, Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas, arī ja tā pamatā ir fizisku vai juridisku personu labi pamatota informācija, un pēc tam, kad tā ir informējusi attiecīgo uzraudzības iestādi nefinanšu sektorā, iestāde izklāsta, kā tā šajā gadījumā plāno rīkoties un attiecīgā gadījumā izmeklē iespējamos Savienības tiesību aktu pārkāpšanas vai nepiemērošanas gadījumus.

   Uzraudzības iestāde nekavējoties sniedz iestādei visu informāciju, ko iestāde uzskata par vajadzīgu izmeklēšanai, ieskaitot informāciju par to, kā 1. panta 2. punktā minētie Savienības akti vai valsts tiesību akti tiek piemēroti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

   Ja informācijas pieprasīšana no attiecīgās uzraudzības iestādes ir izrādījusies nepietiekama vai tiek uzskatīta par nepietiekamu, lai iegūtu informāciju, kas tiek uzskatīta par vajadzīgu Savienības tiesību aktu iespējamo pārkāpšanas vai nepiemērošanas gadījumu izmeklēšanai, iestāde pēc uzraudzības iestādes informēšanas var tieši adresēt pienācīgi pamatotu un argumentētu informācijas pieprasījumu citām uzraudzības iestādēm.

   Šāda pieprasījuma adresāts bez liekas kavēšanās sniedz iestādei skaidru, precīzu un pilnīgu informāciju.

3. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc izmeklēšanas sākšanas iestāde var sniegt ieteikumu attiecīgajai nefinanšu sektora uzraudzības iestādei, norādot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

Pirms šāda ieteikuma sniegšanas iestāde veic pārrunas ar attiecīgo uzraudzības iestādi, ja tā šādu rīcību uzskata par lietderīgu, lai novērstu Savienības tiesību aktu pārkāpumu, cenšoties panākt vienošanos par darbībām, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

Desmit darba dienu laikā pēc ieteikuma saņemšanas nefinanšu sektora uzraudzības iestāde informē iestādi par pasākumiem, ko tā veikusi vai paredz veikt, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

4. Ja viena mēneša laikā pēc iestādes ieteikuma saņemšanas nefinanšu sektora uzraudzības iestāde nav nodrošinājusi atbilstību Savienības tiesību aktiem, Komisija pēc iestādes informācijas saņemšanas vai savas iniciatīvas sniedz oficiālu atzinumu, pieprasot nefinanšu sektora uzraudzības iestādei veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību Savienības tiesību aktiem. Komisija oficiālajā atzinumā ņem vērā iestādes ieteikumu.

Šādu oficiālu atzinumu Komisija sniedz trīs mēnešu laikā pēc ieteikuma pieņemšanas. Komisija var pagarināt šo termiņu par vienu mēnesi.

Iestāde un uzraudzības iestādes nefinanšu sektorā sniedz Komisijai visu vajadzīgo informāciju.

5. Desmit darba dienu laikā pēc 5. punktā minētā oficiālā atzinuma saņemšanas nefinanšu sektora uzraudzības iestāde informē Komisiju un iestādi par pasākumiem, ko tā veikusi vai paredz veikt, lai izpildītu oficiālajā atzinumā noteiktās prasības.

6. Ja 4. punktā minētais oficiālais atzinums ir adresēts uzraudzības iestādei, kas ir publiska iestāde, kura pārrauga pašregulējuma struktūru, un ja šī uzraudzības iestāde nav izpildījusi oficiālā atzinuma prasības tajā noteiktajā termiņā, tad, lai savlaicīgi novērstu šādu neizpildi, iestāde var pieņemt atsevišķu pašregulējuma struktūrai adresētu lēmumu, pieprasot tai veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu pienākumus, kas tai noteikti Savienības tiesību aktos.

Iestādes lēmums atbilst Komisijas oficiālajam atzinumam, kas sniegts saskaņā ar 4. punktu.

7. Saskaņā ar 6. punktu pieņemtie lēmumi prevalē pār uzraudzības iestāžu iepriekš pieņemtiem lēmumiem par to pašu jautājumu.

Veicot pasākumus saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar 5. punktu sniegts oficiāls atzinums vai saskaņā ar 7. punktu pieņemts lēmums, uzraudzības iestādes attiecīgi ievēro oficiālo atzinumu vai lēmumu.

6. IEDAĻA

FINANŠU ZIŅU VĀKŠANAS VIENĪBU ATBALSTA UN KOORDINĀCIJAS MEHĀNISMS

33. pants

Kopīgu analīžu veikšana

1. Ja saskaņā ar [PB: ievietot NILLN direktīvas (COM(2021) 423) nākamo numuru] 25. pantu kādas dalībvalsts *FIU* konstatē iespējamu vajadzību veikt kopīgu analīzi ar vienu vai vairākām *FIU* citās dalībvalstīs, tā par to paziņo iestādei. Piecu dienu laikā

pēc sākotnējā paziņojuma saņemšanas iestāde informē *FIU* visās attiecīgajās dalībvalstīs un aicina tās piedalīties kopīgajā analīzē. Šajā nolūkā iestāde izmanto drošus saziņas kanālus. *FIU* visās attiecīgajās dalībvalstīs apsver iespēju piedalīties kopīgajā analīzē. Iestāde nodrošina, ka kopīgā analīze tiek sākta 20 dienu laikā pēc sākotnējā paziņojuma saņemšanas.

2. Jebkura *FIU*, kas atsakās piedalīties kopīgajā analīzē, piecu dienu laikā pēc uzaicinājuma saņemšanas iesniedz iestādei rakstisku paskaidrojumu par šādas rīcības iemesliem. Iestāde nekavējoties sniedz šādu paskaidrojumu finanšu ziņu vākšanas vienībai, kura konstatējusi vajadzību veikt kopīgu analīzi.

3. Ar kopīgajā analīzē iesaistīto *FIU* nepārprotamu piekrišanu iestādes darbiniekiem, kuri palīdz veikt kopīgo analīzi, piešķir piekļuvi visiem datiem, kas attiecas uz kopīgās analīzes priekšmetu, un tiesības apstrādāt minētos datus.

4. Iestāde nodrošina visus instrumentus un operatīvo atbalstu, kas saskaņā ar izstrādātajām metodēm un procedūrām vajadzīgs konkrētās kopīgās analīzes veikšanai. Proti, iestāde izveido īpašu un drošu saziņas kanālu kopīgās analīzes veikšanai un nodrošina atbilstošu tehnisko koordināciju, ieskaitot IT, budžeta un loģistikas atbalstu.

34. pants

Kopīgo analīžu metožu, procedūru un veikšanas pārskatīšana

1. Iestāde nodrošina, ka kopīgo analīžu veikšanai noteiktās metodes un procedūras tiek periodiski pārskatītas un vajadzības gadījumā atjauninātas.

2. Finanšu ziņu vākšanas vienības, kas piedalījušās vai bijušas citādi iesaistītas vienā vai vairākās kopīgās analīzēs, var sniegt atsauksmes par analīzes veikšanu, arī par iestādes sniegto operatīvo atbalstu kopīgās analīzes procesā, kā arī atsauksmes par ieviesto analīzes darba metožu un procedūru rezultātiem, pieejamajiem instrumentiem un koordināciju starp iesaistītajām *FIU*. Atsauksmes var atzīmēt kā konfidenciālas, un tādā gadījumā tās netiks darītas zināmas citām *FIU*.

3. Pamatojoties uz 2. punktā minētajām atsauksmēm vai pēc savas iniciatīvas, iestāde var sniegt pārbaudes ziņojumus par kopīgo analīžu veikšanu, ieskaitot konkrētus ierosinājumus par korekcijām kopīgo analīžu veikšanas metodēs un procedūrās, kā arī secinājumus par kopīgo analīžu rezultātiem. Pārbaudes ziņojuma procesuālos un darbības aspektus dara zināmus visām *FIU*, neizpaužot konfidenciālu vai ierobežotas pieejamības informāciju par konkrēto lietu. Secinājumus un ieteikumus par kopīgo analīžu veikšanu dara zināmus tām *FIU*, kas piedalījās attiecīgajās kopīgajās analīzēs, un visām pārējām *FIU*, ciktāl šajos secinājumos nav ietverta konfidenciāla vai ierobežotas pieejamības informācija.

35. pants

Valstu FIU delegāti

1. Katras dalībvalsts *FIU* var iestādei deleģēt vienu darbinieku. Valsts *FIU* delegāta pastāvīgā darba vieta atrodas iestādes mītnes vietā.

2. *FIU* delegātiem viņu iecelšanas brīdī un visā deleģējuma laikā ir deleģētājas *FIU* darbinieka statuss. Dalībvalstis ieceļ savu *FIU* delegātu, pamatojoties uz pierādītu

atbilstīgu un praktisku augsta līmeņa pieredzi *FIU* uzdevumu jomā. *FIU* delegāta algas un atalgojuma izmaksas sedz deleģētāja *FIU*.

3. *FIU* delegātu pilnvaru termiņš ir trīs gadi, un to var atjaunot vienu reizi ar deleģētājas *FIU* piekrišanu.

4. *FIU* delegāti atbalsta iestādi 5. panta 5. punktā noteikto uzdevumu izpildē. Šajā nolūkā valstu *FIU* delegātiem tiek piešķirta piekļuve iestādes datiem un informācijai, kas viņiem vajadzīga uzdevumu izpildei visā deleģējuma laikā.

5. Lai veiktu 4. punktā minētos uzdevumus, *FIU* delegātiem ar deleģētājas *FIU* piekrišanu var piešķirt piekļuvi visiem datiem, kas ir pieejami deleģētājai *FIU*.

6. Izpildvalde nosaka *FIU* delegātu tiesības un pienākumus attiecībā pret iestādi.

36. pants

Savstarpēja palīdzība FIU sadarbības jomā

1. Lai sekmētu *FIU* sadarbību un atbalstītu to darbu, iestāde organizē un veicina vismaz šādas darbības:

   a) mācību programmas, arī attiecībā uz tehnoloģisko inovāciju;

   b) personāla apmaiņu un norīkojumu shēmas, ieskaitot *FIU* personāla pārcelšanu no dalībvalsts uz iestādi;

   c) prakses apmaiņu starp *FIU*, ieskaitot speciālo zināšanu apmaiņu konkrētā jomā.

2. Jebkura *FIU* var iesniegt iestādei palīdzības pieprasījumu saistībā ar *FIU* uzdevumiem, norādot, kāda veida palīdzību var sniegt iestādes darbinieki, vienas vai vairāku *FIU* darbinieki vai to kombinācija. *FIU*, kas pieprasa palīdzību, nodrošina piekļuvi visai informācijai un datiem, kas vajadzīgi šādas palīdzības sniegšanai. Iestāde glabā un regulāri atjaunina informāciju par konkrētām kompetences jomām un *FIU* spēju sniegt savstarpēju palīdzību.

3. Iestāde dara visu iespējamo, lai sniegtu pieprasīto palīdzību, arī apsverot iespēju atbalstu sniegt, izmantojot savus cilvēkresursus, kā arī koordinējot un atvieglojot jebkāda veida palīdzību, ko brīvprātīgi sniedz citas *FIU*.

4. Iestādes priekšsēdētājs katra gada sākumā informē Valdi *FIU* sastāvā par cilvēkresursiem, ko iestāde var piešķirt iepriekšējā punktā minētās palīdzības sniegšanai. Ja 5. panta 5. punktā minēto uzdevumu izpildes dēļ mainās cilvēkresursu pieejamība, iestādes priekšsēdētājs par to informē Valdi *FIU* sastāvā.

37. pants

FIU.net

1. Iestāde nodrošina *FIU.net* pienācīgu un nepārtrauktu mitināšanu, pārvaldību, uzturēšanu un pilnveidošanu. Iestāde sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina, ka platformā *FIU.net* tiek izmantotas jaunākās pieejamās tehnoloģijas, pamatojoties uz izmaksu un ieguvumu analīzi.

2. Iestāde nodrošina *FIU.net* nepārtrauktu darbību un to pastāvīgi atjaunina. Ja tas ir nepieciešams, lai atbalstītu vai stiprinātu informācijas apmaiņu un sadarbību starp

FIU, un pamatojoties uz *FIU* vajadzībām, iestāde izstrādā un īsteno vai citādi dara pieejamas uzlabotas vai papildinātas *FIU.net* funkcijas.

3. Iestāde ir atbildīga par šādiem uzdevumiem saistībā ar *FIU.net*:

   a) nodrošināt vajadzīgo sistēmas drošības līmeni, arī īstenot atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai novērstu un mazinātu datu aizsardzības riskus;

   b) koordinēt, pārvaldīt un atbalstīt jebkādas testēšanas darbības;

   c) nodrošināt pietiekamus finanšu resursus;

   d) nodrošināt apmācību galalietotājiem par *FIU.net* izmantošanu tehniskām vajadzībām.

4. Lai veiktu 1., 2. un 3. punktā minētos uzdevumus, iestāde ir pilnvarota slēgt juridiski saistošus līgumus vai nolīgumus ar trešās puses pakalpojumu sniedzējiem.

5. Iestāde pieņem un īsteno pasākumus, kas vajadzīgi šajā pantā minēto uzdevumu izpildei, ieskaitot *FIU.net* drošības plānu, darbības nepārtrauktības plānu un negadījuma seku novēršanas plānu.

7. IEDAĻA

KOPĒJIE INSTRUMENTI

38. pants

Regulatīvi tehniskie standarti

1. Ja Eiropas Parlaments un Padome deleģē Komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvus tehniskos standartus, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai nodrošinātu konsekventu saskaņošanu jomās, kas īpaši noteiktas šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, iestāde var izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektus. Iestāde iesniedz izstrādātos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai pieņemšanai. Vienlaikus iestāde informēšanas nolūkā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

   Regulatīvi tehniskie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to saturu nosaka tikai to pamatā esošie leģislatīvie akti.

   Pirms to iesniegšanas Komisijai iestāde organizē regulatīvu tehnisko standartu projektu atklātu sabiedrisko apspriešanu un analizē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un analīze nav ļoti nesamērīga ar attiecīgo regulatīvu tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums.

   Trīs mēnešu laikā pēc regulatīva tehniskā standarta projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par tā pieņemšanu vai nepieņemšanu. Komisija savlaicīgi informē Eiropas Parlamentu un Padomi, ja pieņemšana nevar notikt trīs mēnešu laikā. Ja tas ir Savienības interesēs, Komisija var pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu daļēji vai ar grozījumiem.

   Ja Komisija ir iecerējusi nepieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu vai pieņemt to daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu

atpakaļ iestādei, paskaidrojot iemeslus, kāpēc tā to nepieņem, vai izskaidrojot tā grozījumu iemeslus.

Komisija savas vēstules kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Iestāde, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā un atkārtoti iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties šim sešu nedēļu laikposmam, iestāde nav iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus vai ir iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projektu, kurā grozījumi izdarīti neatbilstīgi Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, Komisija var pieņemt regulatīvu tehnisko standartu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem, vai noraidīt to.

Komisija nevar mainīt iestādes izstrādātā regulatīva tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

2. Ja iestāde neiesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, Komisija var pieprasīt šādu projektu, nosakot jaunu iesniegšanas termiņu. Iestāde savlaicīgi informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par to, ka tā neievēros jauno termiņu.

3. Vienīgi tad, ja iestāde neiesniedz regulatīva tehniskā standarta projektu Komisijai termiņos saskaņā ar 2. punktu, Komisija var pieņemt regulatīvu tehnisko standartu bez iestādes projekta, izmantojot deleģētu aktu.

Komisija organizē regulatīvu tehnisko standartu projektu atklātu sabiedrisko apspriešanu un analizē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un analīze nav nesamērīga ar attiecīgo regulatīvu tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums.

Komisija nekavējoties nosūta regulatīvu tehnisko standartu projektus Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija nosūta regulatīva tehniskā standarta projektu iestādei. Sešu nedēļu laikā iestāde var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā un iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja pēc ceturtajā daļā minētā sešu nedēļu laikposma iestāde nav iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus, Komisija var pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu.

Ja iestāde ir iesniegusi regulatīva tehniskā standarta projekta grozījumus sešās nedēļās, Komisija var veikt grozījumus regulatīva tehniskā standarta projektā, pamatojoties uz iestādes ierosinātajiem grozījumiem, vai pieņemt regulatīva tehniskā standarta projektu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem. Komisija nemaina iestādes izstrādāto regulatīva tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

4. Regulatīvus tehniskos standartus pieņem ar regulām vai lēmumiem. Vārdus "regulatīvs tehniskais standarts" iekļauj šādu regulu vai lēmumu nosaukumā. Minētos standartus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tie stājas spēkā dienā, kas paziņota šajā izdevumā.

39. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Šīs regulas 38. pantā minēto regulatīvu tehnisko standartu pieņemšanas pilnvaras Komisijai piešķir uz četriem gadiem no [PB: ievietot datumu = no šīs regulas spēkā stāšanās dienas]. Komisija izstrādā ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms minētā četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšanu automātiski pagarina uz tāda paša ilguma laikposmiem.

2. Līdzko Komisija pieņēmusi regulatīvu tehnisko standartu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt regulatīvus tehniskos standartus ir saistītas ar nosacījumiem, kas noteikti 38., 40. un 41. pantā.

40. pants

Iebildumi pret regulatīviem tehniskajiem standartiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu trīs mēnešos no dienas, kad Komisija ir paziņojusi par pieņemto regulatīvo tehnisko standartu. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

2. Ja, beidzoties 1. punktā minētajam laikposmam, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav iebilduši pret regulatīvu tehnisko standartu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā šajā izdevumā paziņotajā datumā.

   Regulatīvu tehnisko standartu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja Eiropas Parlaments un Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu nepaust iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā iebilst pret regulatīvu tehnisko standartu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar LESD 296. pantu iestāde, kas pauž iebildumus pret regulatīvu tehnisko standartu, norāda šādu iebildumu iemeslus.

41. pants

Regulatīvu tehnisko standartu projekta neapstiprināšana vai grozīšana

1. Ja Komisija neapstiprina regulatīva tehniskā standarta projektu vai veic tajā grozījumus, kā paredzēts 35. pantā, Komisija informē iestādi, Eiropas Parlamentu un Padomi, norādot iemeslus.

2. Attiecīgā gadījumā Eiropas Parlaments vai Padome mēneša laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma var aicināt atbildīgo komisāru kopā ar iestādes priekšsēdētāju uz Eiropas Parlamenta vai Padomes kompetentās komitejas *ad hoc* sanāksmi, lai izklāstītu un izskaidrotu atšķirīgos apsvērumus.

42. pants

Īstenošanas tehniskie standarti

1. Ja Eiropas Parlaments un Padome piešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras pieņemt īstenošanas tehniskos standartus ar īstenošanas aktiem saskaņā ar LESD 291. pantu jomās, kas īpaši noteiktas šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, iestāde var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus. Īstenošanas tehniskie standarti ir tehniski, tajos neietilpst stratēģiski vai politiski lēmumi, un to būtība ir noteikt minēto aktu piemērošanas nosacījumus. Iestāde iesniedz izstrādāto īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai pieņemšanai. Vienlaikus iestāde informēšanas nolūkā minētos tehniskos standartus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

   Pirms īstenošanas tehnisko standartu projektu iesniegšanas Komisijai iestāde organizē atklātu sabiedrisko apspriešanu un analizē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šāda apspriešana un analīze nav ļoti nesamērīga attiecībā pret konkrēto īstenošanas tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai attiecīgā jautājuma izskatīšanas steidzamību.

   Trīs mēnešu laikā pēc īstenošanas tehniskā standarta projekta saņemšanas Komisija pieņem lēmumu par tā pieņemšanu vai nepieņemšanu. Komisija minēto laikposmu var pagarināt par vienu mēnesi. Komisija savlaicīgi informē Eiropas Parlamentu un Padomi, ja pieņemšana nevar notikt trīs mēnešu laikā. Ja tas ir Savienības interesēs, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu projektu daļēji vai ar grozījumiem.

   Ja Komisija ir iecerējusi nepieņemt īstenošanas tehnisko standartu projektu vai pieņemt to daļēji vai ar grozījumiem, tā nosūta īstenošanas tehnisko standarta projektu atpakaļ iestādei, paskaidrojot iemeslus, kāpēc tā ir iecerējusi to nepieņemt, vai izskaidrojot savu grozījumu iemeslus. Komisija savas vēstules kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Iestāde, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus īstenošanas tehniskā standarta projektā un atkārtoti iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

   Ja, beidzoties ceturtajā daļā minētajam sešu nedēļu laikposmam, iestāde nav iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus vai ir iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projektu, kurā grozījumi izdarīti neatbilstīgi Komisijas ierosinātajiem grozījumiem, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem, vai noraidīt to.

   Komisija nemaina iestādes izstrādāto īstenošanas tehniskā standarta projekta saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā izklāstīts šajā pantā.

2. Ja iestāde neiesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu termiņā, kas noteikts 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, Komisija var pieprasīt šādu projektu, nosakot jaunu iesniegšanas termiņu. Iestāde savlaicīgi informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par to, ka tā neievēros jauno termiņu.

3. Vienīgi tad, ja iestāde neiesniedz īstenošanas tehniskā standarta projektu Komisijai termiņos saskaņā ar 2. punktu, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu bez iestādes projekta, izmantojot īstenošanas aktu.

Komisija organizē īstenošanas tehnisko standartu projekta atklātu sabiedrisko apspriešanu un analizē iespējamās saistītās izmaksas un ieguvumus, ja vien šādas apspriedes un analīze nav nesamērīga ar attiecīgo īstenošanas tehnisko standartu projektu darbības jomu un ietekmi vai ja tas nav īpaši steidzams jautājums.

Komisija nekavējoties nosūta īstenošanas tehniskā standarta projektu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija nosūta īstenošanas tehniskā standarta projektu iestādei. Iestāde sešu nedēļu laikā var veikt grozījumus īstenošanas tehniskā standarta projektā un iesniegt to Komisijai oficiāla atzinuma veidā. Iestāde sava oficiālā atzinuma kopiju nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Ja, beidzoties ceturtajā daļā minētajam sešu nedēļu laikposmam, iestāde nav iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus, Komisija var pieņemt īstenošanas tehnisko standartu.

Ja iestāde ir iesniegusi īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus šajā sešu nedēļu laikposmā, Komisija var veikt īstenošanas tehniskā standarta projekta grozījumus, pamatojoties uz iestādes ierosinātajiem grozījumiem, vai pieņemt īstenošanas tehnisko standartu ar grozījumiem, kurus tā uzskata par būtiskiem.

Komisija nemaina iestādes izstrādāto īstenošanas tehnisko standartu saturu bez iepriekšējas saskaņošanas ar iestādi, kā minēts šajā pantā.

4. Īstenošanas tehniskos standartus pieņem ar regulām vai lēmumiem. Vārdus "īstenošanas tehniskais standarts" iekļauj šādu regulu vai lēmumu nosaukumā. Minētos standartus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tie stājas spēkā dienā, kas paziņota šajā izdevumā.

43. pants

Pamatnostādnes un ieteikumi

1. Lai ieviestu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības un ar *FIU* darbībām saistītu praksi un nodrošinātu vispārēju, vienveidīgu un konsekventu Savienības tiesību aktu piemērošanu, iestāde izdod pamatnostādnes, kas adresētas visām uzraudzības iestādēm, finanšu ziņu vākšanas vienībām vai visiem atbildīgajiem subjektiem un izdod ieteikumus vienai vai vairākām uzraudzības iestādēm vai vienam vai vairākiem atbildīgajiem subjektiem.

2. Iestāde attiecīgā gadījumā veic atklātu sabiedrisko apspriešanu par pamatnostādnēm un ieteikumiem, ko tā sniedz, un analizē ar šādu pamatnostādņu un ieteikumu sniegšanu saistītās iespējamās izmaksas un ieguvumus. Minēto apspriešanu un analīzi veic tā, lai tā būtu samērīga ar pamatnostādņu vai ieteikumu darbības jomu, veidu un ietekmi. Ja iestāde neveic atklātu sabiedrisko apspriešanu, tā norāda iemeslus.

3. Uzraudzības iestādes un atbildīgie subjekti dara visu iespējamo, lai ievērotu šādas pamatnostādnes un ieteikumus.

Divu mēnešu laikā pēc pamatnostādņu vai ieteikumu izdošanas katra uzraudzības iestāde apstiprina, vai tā ievēro vai paredz ievērot šīs pamatnostādnes un ieteikumus. Ja uzraudzības iestāde neievēro vai neparedz ievērot attiecīgo pamatnostādni vai ieteikumu, tā par to paziņo iestādei, minot iemeslus.

Iestāde publisko informāciju par to, ka kāda uzraudzības iestāde neievēro vai neparedz ievērot minēto pamatnostādni vai ieteikumu. Iestāde, katru gadījumu izvērtējot atsevišķi, var arī pieņemt lēmumu publiskot uzraudzības iestādes norādītos iemeslus, kāpēc tā nav ievērojusi pamatnostādni vai ieteikumu. Pirms publiskošanas uzraudzības iestāde saņem attiecīgu paziņojumu.

Ja to pieprasa pamatnostādne vai ieteikums, atbildīgie subjekti sniedz skaidru un sīki izstrādātu ziņojumu par to, vai tie ievēro pamatnostādni vai ieteikumu.

44. pants

Atzinumi

1. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas iestāde var sniegt atzinumus Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par visiem ar tās kompetences jomu saistītajiem jautājumiem.
2. Panta 1. punktā minētais pieprasījums var ietvert sabiedrisku apspriešanu vai tehnisku analīzi.
3. Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieprasījuma iestāde var sniegt tehniskas konsultācijas Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai jomās, kas noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos.

III NODAĻA

IESTĀDES ORGANIZĀCIJA

45. pants

Administratīvā un pārvaldības struktūra

Iestādes struktūru veido:

1) Valde, kura veic 49. pantā noteiktos uzdevumus;
2) Izpildvalde, kura veic 53. pantā noteiktos uzdevumus;
3) iestādes priekšsēdētājs, kurš veic 57. pantā noteiktos uzdevumus;
4) izpilddirektors, kurš veic 59. pantā noteiktos uzdevumus;
5) Administratīvā pārskatīšanas padome, kura veic 62. pantā uzskaitītās funkcijas.

1. IEDAĻA

VALDE

46. pants

Valdes sastāvs

1. Valdei pārmaiņus ir uzraudzības sastāvs, kā noteikts 2. punktā, vai *FIU* sastāvs, kā noteikts 3. punktā.

2. Valdi uzraudzības sastāvā veido:

a) iestādes priekšsēdētājs ar balsstiesībām;

b) balsstiesīgi atbildīgo subjektu uzraudzības iestāžu vadītāji katrā dalībvalstī;

c) viens Komisijas pārstāvis bez balsstiesībām.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem uzraudzības iestāžu vadītājiem katrā dalībvalstī ir viena balss, un viņi vienojas par vienu kopīgu pārstāvi katrā sanāksmē un balsošanas procedūrā. Minētais kopīgais pārstāvis ir *ad hoc* balsstiesīgais loceklis šādā sanāksmē vai balsošanas procedūrā. Publiskās iestādes dalībvalstī var vienoties arī par vienu pastāvīgu kopīgu pārstāvi, kas būs pastāvīgs balsstiesīgais loceklis. Ja jautājumi, kas jāapspriež Valdei uzraudzības sastāvā, attiecas uz vairāku publisku iestāžu kompetenci, *ad hoc* vai pastāvīgam balsstiesīgajam loceklim var pievienoties ne vairāk kā divu citu publisku iestāžu pārstāvis bez balsstiesībām.

Katra publiskā iestāde, kurai saskaņā ar *ad hoc* vai pastāvīgu vienošanos ir balsstiesīgs loceklis, atbild par augsta līmeņa aizvietotāja izvirzīšanu amatam no tās darbinieku vidus, lai viņš varētu aizvietot otrajā daļā minēto Valdes balsstiesīgo locekli, ja minētā persona nevar ierasties.

3. Valdi *FIU* sastāvā veido:

a) iestādes priekšsēdētājs ar balsstiesībām;

b) *FIU* vadītāji ar balsstiesībām;

c) viens Komisijas pārstāvis bez balsstiesībām.

4. Valde pieņem lēmumu par novērotāju līdzdalību. Proti, valde *FIU* sastāvā novērotāja statusā uzņem *OLAF*, Eiropola, *Eurojust* un *EPPO* pārstāvi, ja sanāksmē apspriestie jautājumi ietilpst to attiecīgajās pilnvarās. Valde uzraudzības sastāvā uzņem Eiropas Centrālās bankas Uzraudzības valdes izvirzītu pārstāvi un pārstāvi no katras Eiropas uzraudzības iestādes, ja tiek apspriesti jautājumi, kas ietilpst to attiecīgajās pilnvarās.

5. Izpildvaldes locekļi var piedalīties abu Valdes sastāvu sanāksmēs bez balsstiesībām, ja tiek apspriesti viņu atbildības jomā esoši jautājumi, kā to noteicis iestādes priekšsēdētājs un kas minēti 55. panta 2. punktā.

47. pants

Valdes iekšējās komitejas

Valde pēc savas iniciatīvas vai pēc iestādes priekšsēdētāja lūguma var izveidot iekšējas komitejas tai uzticēto konkrēto uzdevumu veikšanai. Valde var paredzēt atsevišķu skaidri definētu uzdevumu un lēmumu deleģēšanu iekšējām komitejām, Izpildvaldei vai priekšsēdētājam. Valde var atsaukt šādu deleģēšanu jebkurā laikā.

48. pants

Valdes neatkarība

1. Pildot ar šo regulu tiem uzticētos uzdevumus, 46. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā un 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētie abu Valdes sastāvu locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības kopējās interesēs un nelūdz un

nepieņem Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru, valdību vai citu publiskā vai privātā sektora struktūru norādījumus.

2. Dalībvalstis, Savienības iestādes, aģentūras, biroji vai struktūras un citas publiskā vai privātā sektora struktūras necenšas ietekmēt Valdes locekļus, tiem pildot savus uzdevumus.

3. Valde savā reglamentā nosaka praktiskus pasākumus interešu konflikta novēršanai un pārvaldībai.

49. pants

Valdes uzdevumi

1. Valde uzraudzības sastāvā pieņem lēmumus saistībā ar 7.–10. pantā minētajiem uzdevumiem, kā arī visus lēmumus, kas šajā regulā skaidri paredzēti Valdei uzraudzības sastāvā.

2. Valde uzraudzības sastāvā var sniegt konsultācijas un atzinumus par visiem lēmumu projektiem, ko saskaņā ar II nodaļas 3. iedaļu sagatavojusi Izpildvalde attiecībā uz atlasītiem atbildīgajiem subjektiem.

3. Valde *FIU* sastāvā veic uzdevumus un pieņem lēmumus saskaņā ar II nodaļas 6. iedaļu.

4. Valde attiecīgajā sastāvā atkarībā no instrumenta priekšmeta pieņem iestādes izstrādātos regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektus, atzinumus, ieteikumus, pamatnostādnes un lēmumus, kas minēti II nodaļas 7. iedaļā. Ja konkrētais instruments attiecas gan uz *FIU*, gan ar uzraudzību saistītiem jautājumiem, to viens no otra neatkarīgi pieņem abi Valdes sastāvi. Regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektus, atzinumus, ieteikumus un pamatnostādnes pieņem, pamatojoties uz attiecīgās iekšējās komitejas priekšlikumu.

5. Ar Valdi jebkurā sastāvā apspriežas par lēmumu projektiem, kas jāpieņem Izpildvaldei saskaņā ar 53. panta 4. punkta a), c), e) un m) apakšpunktu. Ja Izpildvaldes turpmākais lēmums atšķiras no Valdes atzinuma, Izpildvalde rakstiski paskaidro iemeslus.

6. Valde pieņem un publisko savu reglamentu.

7. Neskarot 52. panta 3. un 4. punktu un 56. panta 1. un 2. punktu, iecēlējinstitūcijas pilnvaras attiecībā uz izpildvaldes priekšsēdētāju un pieciem pastāvīgajiem locekļiem visā viņu pilnvaru laikā īsteno Valde.

50. pants

Balsošanas noteikumi Valdē

1. Valde pieņem lēmumus ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Katram 47. panta 2. punktā noteiktajām balsstiesīgajam loceklim ir viena balss. Vienāda balsu sadalījuma gadījumā izšķirošā balss ir iestādes priekšsēdētājam.

2. Attiecībā uz šīs regulas 38., 42., 43. un 44. pantā minētajiem aktiem un atkāpjoties no 1. punkta, Valde pieņem lēmumus, pamatojoties uz tās locekļu kvalificētu balsu vairākumu, kā noteikts LES 16. panta 4. punktā.

Iestādes priekšsēdētājs nebalso par pirmajā daļā minētajiem lēmumiem un lēmumiem, kas saistīti ar 52. panta 4. punktā minēto Izpildvaldes darbības rezultātu izvērtēšanu.

3. Locekļi bez balsstiesībām un novērotāji nepiedalās Valdes uzraudzības sastāva diskusijās par atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem, ja vien 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos nav paredzēts citādi.

4. Šā panta 3. punktu nepiemēro Izpildvaldes locekļiem un Eiropas Centrālās bankas pārstāvim, kuru ieceļ tās Uzraudzības padome.

5. Iestādes priekšsēdētājam ir prerogatīva rīkot balsošanu jebkurā laikā. Neskarot minētās pilnvaras un iestādes lēmumu pieņemšanas procedūru efektivitāti, Valde, pieņemot lēmumus, cenšas panākt vienprātību.

51. pants

Valdes sanāksmes

1. Valdes sanāksmes sasauc iestādes priekšsēdētājs.

2. Valde rīko vismaz divas kārtējās sanāksmes gadā. Turklāt tā sanāk arī pēc priekšsēdētāja iniciatīvas, Komisijas pieprasījuma vai vismaz vienas trešdaļas tās locekļu pieprasījuma.

3. Valde var aicināt savās sanāksmēs novērotāja statusā piedalīties jebkuru personu, kuras viedoklis varētu to interesēt.

4. Atbilstīgi reglamentam Valdes locekļiem un viņu aizvietotājiem sanāksmēs var palīdzēt konsultanti vai eksperti.

5. Iestāde nodrošina Valdes sekretariātu.

6. Iestādes priekšsēdētājs un pieci Izpildvaldes pastāvīgie locekļi nepiedalās tajās Valdes sanāksmēs, kurās tiek apspriesti vai pieņemti lēmumi par viņu pilnvaru izpildi.

2. IEDAĻA

IZPILDVALDE

52. pants

Izpildvaldes sastāvs un iecelšana

1. Izpildvaldi veido:

   a) iestādes priekšsēdētājs;

   b) pieci uz pilnu slodzi strādājoši locekļi;

   c) Komisijas pārstāvis, ja Izpildvalde veic 53. panta 4. punkta a)–l) apakšpunktā minētos uzdevumus. Komisijas pārstāvim ir tiesības piedalīties debatēs un piekļuve dokumentiem, kas attiecas tikai uz šiem uzdevumiem.

2. Izpilddirektors piedalās Izpildvaldes sanāksmēs bez balsstiesībām.

3. Visus piecus 1. punkta b) apakšpunktā minētos Izpildvaldes locekļus izraugās atklātā atlases procedūrā, ko publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Locekļus ieceļ Valde, pamatojoties uz Komisijas izveidotu kandidātu sarakstu. Atlasē ievēro pieredzes, kvalifikācijas un, ciktāl iespējams, dzimumu un ģeogrāfiskā līdzsvara principus.

4. Visu piecu Izpildvaldes locekļu pilnvaru termiņš ir četri gadi. 12 mēnešu periodā pirms iestādes priekšsēdētāja un piecu Izpildvaldes locekļu četru gadu pilnvaru termiņa beigām Valde abos sastāvos vai mazākā komitejā, kas izraudzīta no Valdes locekļiem, ietverot Komisijas pārstāvi, veic Izpildvaldes darbības rezultātu novērtēšanu. Veicot šo novērtēšanu, ņem vērā Izpildvaldes locekļu darbības rezultātu izvērtējumu un iestādes turpmākos uzdevumus un risināmos jautājumus. Pamatojoties uz novērtējumu, Valde abos sastāvos var vienu reizi pagarināt pilnvaru termiņu.

5. Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie Izpildvaldes locekļi rīkojas neatkarīgi un objektīvi vienīgi Savienības kopējās interesēs un nelūdz un nepieņem Savienības iestāžu, Savienības decentralizēto aģentūru un citu Savienības struktūru, valdību vai citu publiskā vai privātā sektora struktūru norādījumus. Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras, kā arī dalībvalstu valdības un jebkuras citas struktūras respektē šo neatkarību.

6. Ja viens vai vairāki Izpildvaldes locekļi, izņemot iestādes priekšsēdētāju, vairs neatbilst savu pienākumu izpildes nosacījumiem vai ir vainīgi smagā pārkāpumā, Valde pēc Komisijas priekšlikuma var atcelt jebkuru Izpildvaldes locekli no amata.

7. Viena gada laikā pēc amata pilnvaru beigām bijušajiem Izpildvaldes locekļiem, arī iestādes priekšsēdētājam, ir aizliegts veikt algotu profesionālo darbību:

   a) atlasītā atbildīgajā subjektā;

   b) jebkurā citā subjektā, kurā pastāv vai varētu tikt uzskatīts, ka pastāv interešu konflikts.

   Šīs regulas 53. panta 4. punkta e) apakšpunktā minētajos noteikumos par interešu konfliktu novēršanu un pārvaldību attiecībā uz tās locekļiem, Izpildvalde precizē apstākļus, kādos pastāv vai varētu tikt uzskatīts, ka pastāv šāds interešu konflikts.

53. pants

Izpildvaldes uzdevumi

1. Izpildvalde ir atbildīga par to uzdevumu vispārējo plānošanu un izpildi, kas iestādei uzticēti saskaņā ar 5. pantu. Izpildvalde pieņem visus iestādes lēmumus, izņemot lēmumus, ko saskaņā ar 49. pantu pieņem Valde.

2. Izpildvalde pieņem visus lēmumus, kas adresēti atlasītiem atbildīgajiem subjektiem, pēc 15. pantā minētās atlasītā atbildīgā subjekta kopējās uzraudzības komandas priekšlikuma un ņemot vērā Valdes sniegto atzinumu par šo ierosināto lēmumu. Ja Izpildvaldes lēmums atšķiras no šāda atzinuma, tā rakstiski paskaidro iemeslus.

3. Izpildvalde pieņem visus lēmumus, kas adresēti atsevišķām publiskām iestādēm saskaņā ar 28., 31. un 32. pantu.

4. Turklāt Izpildvaldei ir arī šādi uzdevumi:

a) katru gadu līdz 30. novembrim, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, pieņemt vienotā programmdokumenta projektu un līdz nākamā gada 31. janvārim to nosūtīt Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai informācijai, ietverot arī jebkuru citu dokumenta atjaunināto versiju;

b) pieņemt iestādes gada budžeta projektu un veikt citas funkcijas attiecībā uz iestādes budžetu;

c) novērtēt un pieņemt konsolidēto gada pārskatu par iestādes darbībām, ieskaitot pārskatu par tās uzdevumu izpildi, un katru gadu līdz 1. jūlijam to nosūtīt Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai, kā arī publiskot konsolidēto gada darbības pārskatu;

d) pieņemt krāpšanas apkarošanas stratēģiju, kas ir samērīga ar krāpšanas riskiem, ņemot vērā īstenojamo pasākumu izmaksas un ieguvumus;

e) pieņemt noteikumus par interešu konfliktu novēršanu un pārvaldību attiecībā uz tās locekļiem, kā arī Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļiem;

f) pieņemt savu reglamentu;

g) attiecībā uz iestādes personālu īstenot pilnvaras, kas ar Civildienesta noteikumiem piešķirtas iecēlējinstitūcijai un ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību piešķirtas iestādei, kura ir pilnvarota slēgt darba līgumus (“iecēlējinstitūcijas pilnvaras”);

h) pieņemt atbilstīgus īstenošanas noteikumus Civildienesta noteikumu un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības piemērošanai saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. panta 2. punktu;

i) iecelt un no amata atcelt izpilddirektoru saskaņā ar 58. pantu;

j) iecelt grāmatvedi, kurš var būt Komisijas grāmatvedis un uz kuru attiecas Civildienesta noteikumi un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, un kurš savu pienākumu izpildē ir pilnīgi neatkarīgs;

k) nodrošināt atbilstošus turpmākos pasākumus saistībā ar konstatējumiem un ieteikumiem, kas izriet no iekšējās vai ārējās revīzijas ziņojumiem un izvērtējumiem, kā arī no *OLAF* veiktās izmeklēšanas;

l) pieņemt aģentūrai piemērojamos finanšu noteikumus;

m) pieņemt visus lēmumus par iestādes iekšējo struktūru izveidi un, ja nepieciešams, to izmaiņām.

5. Izpildvalde izraugās iestādes priekšsēdētāja vietnieku no tās balsstiesīgo locekļu vidus. Priekšsēdētāja vietnieks automātiski aizstāj priekšsēdētāju, ja tas nevar pildīt savus pienākumus.

6. Attiecībā uz 4. punkta h) apakšpunktā minētajām pilnvarām Izpildvalde saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. panta 2. punktu pieņem lēmumu, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 2. panta 1. punktu un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 6. pantu, attiecīgās iecēlējinstitūcijas pilnvaras deleģējot izpilddirektoram. Izpilddirektors ir pilnvarots šīs pilnvaras deleģēt tālāk.

7. Ārkārtas apstākļos Izpildvalde var ar lēmumu uz laiku apturēt iecēlējinstitūcijas pilnvaru deleģējumu izpilddirektoram un izpilddirektora tālāk deleģētās pilnvaras un īstenot tās pati vai deleģēt tās kādam no saviem locekļiem vai kādam darbiniekam, kas nav izpilddirektors.

54. pants

Gada un daudzgadu plānošana

1. Katru gadu līdz 30. novembrim Izpildvalde pieņem vienoto programmdokumentu, kurā ietverts daudzgadu plāns un gada darba programma, pamatojoties uz izpilddirektora iesniegtu projektu un ņemot vērā Komisijas atzinumu, un — attiecībā uz daudzgadu plānu — pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu. Izpildvalde to iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

   Programmdokuments kļūst galīgs pēc vispārējā budžeta galīgās pieņemšanas, un vajadzības gadījumā to attiecīgi koriģē.

2. Gada darba programma ietver sīki izklāstītus mērķus un gaidāmos rezultātus, tostarp snieguma rādītājus. Tā ietver arī finansējamo darbību aprakstu un norādi par katrai darbībai piešķirtajiem finanšu līdzekļiem un cilvēkresursiem, ievērojot tādus principus kā budžeta līdzekļu sadale un pārvaldība pa darbības jomām. Gada darba programma saskan ar 4. punktā minēto daudzgadu darba programmu. Tajā skaidri norāda, kādi uzdevumi ir pievienoti, mainīti vai svītroti salīdzinājumā ar iepriekšējo finanšu gadu.

3. Ja iestādei tiek uzticēts jauns uzdevums, Izpildvalde groza pieņemto gada darba programmu.

   Visus būtiskos grozījumus gada darba programmā pieņem tādā pašā kārtībā kā sākotnējo gada darba programmu. Izpildvalde var deleģēt izpilddirektoram pilnvaras veikt nebūtiskus grozījumus gada darba programmā.

4. Daudzgadu darba programmā izklāsta vispārējo stratēģisko plānu, tostarp mērķus, gaidāmos rezultātus un snieguma rādītājus. Tajā izklāsta arī resursu plānu, ietverot daudzgadu budžetu un personāla plānojumu.

   Resursu plānu atjaunina katru gadu. Stratēģisko plānu atjaunina pēc vajadzības.

55. pants

Balsošanas noteikumi Izpildvaldē

1. Izpildvalde pieņem lēmumus ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Katram Izpildvaldes loceklim ir viena balss. Vienāda balsu sadalījuma gadījumā izšķirošā balss ir iestādes priekšsēdētājam.

2. Komisijas pārstāvim ir balsstiesības ikreiz, kad tiek apspriesti un izlemti jautājumi, kas attiecas uz 53. panta 4. punkta a)–l) apakšpunktu. Pieņemot 53. panta 4. punkta f) un g) apakšpunktā minētos lēmumus, Komisijas pārstāvim ir viena balss. Lēmumus, kas minēti 53. panta 4. punkta b)–e) un h)–l) apakšpunktā, var pieņemt tikai tad, ja Komisijas pārstāvis sniedz pozitīvu balsojumu. Lai pieņemtu 53. panta 4. punkta a) apakšpunktā minētos lēmumus, Komisijas pārstāvja piekrišana ir vajadzīga tikai par tiem lēmuma elementiem, kas nav saistīti ar iestādes gada un daudzgadu darba programmu.

3. Izpildvaldes reglamentā balsošanas kārtību detalizē, jo īpaši norādot, ar kādiem nosacījumiem loceklis var darboties cita locekļa vārdā.

3. IEDAĻA

IESTĀDES PRIEKŠSĒDĒTĀJS

56. pants

Iestādes priekšsēdētāja iecelšana

1. Iestādes priekšsēdētāju izraugās, pamatojoties uz nopelniem, prasmēm, zināšanām, atzītu reputāciju un pieredzi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā, kā arī citu attiecīgu kvalifikāciju, atklātā atlases procedūrā, ko publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Komisija izveido divu kvalificētu iestādes priekšsēdētāja amata kandidātu sarakstu. Padome pēc Eiropas Parlamenta apstiprinājuma saņemšanas pieņem īstenošanas lēmumu par iestādes priekšsēdētāja iecelšanu.
2. Ja iestādes priekšsēdētājs vairs neatbilst savu pienākumu izpildes nosacījumiem vai ir vainīgs smagā pārkāpumā, Padome pēc jebkura Valdes sastāva priekšlikuma var pieņemt īstenošanas lēmumu par iestādes priekšsēdētāja atcelšanu no amata. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.
3. Ja priekšsēdētājs atkāpjas no amata vai nevar pildīt savus pienākumus kāda cita iemesla dēļ, priekšsēdētāja funkcijas veic priekšsēdētāja vietnieks.

57. pants

Iestādes priekšsēdētāja atbildība

1. Iestādes priekšsēdētājs pārstāv iestādi un ir atbildīgs par Valdes un Izpildvaldes darba sagatavošanu, kas ietver darba kārtības noteikšanu, visu sanāksmju sasaukšanu un vadīšanu, kā arī jautājumu iesniegšanu lēmumu pieņemšanai.
2. Visiem pieciem Izpildvaldes locekļiem uz viņu pilnvaru laiku priekšsēdētājs piešķir īpašas atbildības jomas iestādes uzdevumu ietvaros.

4. IEDAĻA

IZPILDDIREKTORS

58. pants

Izpilddirektora iecelšana

1. Izpilddirektoru pieņem darbā kā iestādes pagaidu darbinieku saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu.
2. Izpilddirektors veic savus pienākumus Savienības interesēs un neatkarīgi no jebkādām īpašām interesēm.
3. Izpilddirektors pārvalda iestādi. Izpilddirektors atskaitās Izpildvaldei. Neskarot Komisijas un Izpildvaldes pilnvaras, izpilddirektors, veicot savus pienākumus, ir neatkarīgs un nelūdz un nepieņem valdību vai citu struktūru norādījumus.

4. Izpilddirektoru izraugās, pamatojoties uz nopelniem un dokumentētām augsta līmeņa administratīvām, budžeta un vadības prasmēm, atklātā atlases procedūrā, ko publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un attiecīgā gadījumā citos preses izdevumos vai tīmekļa vietnēs. Komisija izveido divu kvalificētu izpilddirektora amata kandidātu sarakstu. Izpilddirektoru ieceļ Izpildvalde.

5. Izpilddirektora amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Deviņu mēnešu periodā pirms izpilddirektora pilnvaru termiņa beigām Izpildvalde veic novērtējumu, kurā ņem vērā izpilddirektora darbības rezultātu izvērtējumu un aģentūras turpmākos uzdevumus un risināmos jautājumus. Ņemot vērā pirmajā daļā minēto izvērtējumu, Izpildvalde var vienreiz pagarināt izpilddirektora pilnvaru termiņu.

   Izpilddirektoru var atcelt no amata Izpildvalde pēc Komisijas priekšlikuma.

6. Izpilddirektors, kura pilnvaru termiņš ir pagarināts, pagarinātā termiņa beigās nevar piedalīties citā atlases procedūrā uz to pašu amatu.

59. pants

Izpilddirektora uzdevumi

1. Izpilddirektors ir atbildīgs par iestādes ikdienas pārvaldību un cenšas iestādē nodrošināt dzimumu līdzsvaru. Proti, izpilddirektors ir atbildīgs par:

   a) Izpildvaldes pieņemto lēmumu īstenošanu;

   b) vienotā programmdokumenta projekta sagatavošanu un iesniegšanu Izpildvaldei pēc apspriešanās ar Komisiju;

   c) vienotā programmdokumenta īstenošanu un ziņošanu Izpildvaldei par tā īstenošanu;

   d) projekta konsolidētajam gada pārskatam par Iestādes darbībām sagatavošanu un tā iesniegšanu Izpildvaldei izvērtēšanai un pieņemšanai;

   e) rīcības plāna sagatavošanu turpmāko pasākumu veikšanai, ņemot vērā secinājumus iekšējās vai ārējās revīzijas ziņojumos un izvērtējumos, kā arī Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) veiktajā izmeklēšanā, un ziņošanu par plāna īstenošanas gaitu divreiz gadā Komisijai un regulāri Valdei un Izpildvaldei;

   f) Savienības finanšu interešu aizsargāšanu, piemērojot preventīvus pasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādām citām nelikumīgām darbībām, neskarot *OLAF* kompetenci izmeklēšanas jomā, un veicot efektīvas pārbaudes, kā arī gadījumā, ja tiek atklāti pārkāpumi, atgūstot nepareizi izmaksātās summas un vajadzības gadījumā uzliekot iedarbīgas, samērīgas un atturošas administratīvas, tostarp finansiālas, sankcijas;

   g) Iestādes stratēģijas krāpšanas apkarošanai sagatavošanu un tās iesniegšanu Izpildvaldei apstiprināšanai;

   h) iestādei piemērojamo finanšu noteikumu projekta sagatavošanu;

   i) iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes projekta sagatavošanu un tās budžeta izpildi;

j) IT drošības stratēģijas sagatavošanu un īstenošanu, nodrošinot pienācīgu riska pārvaldību visiem IT infrastruktūras objektiem, sistēmām un pakalpojumiem, kurus izstrādā vai iepērk iestāde, kā arī pietiekamu IT drošības finansējumu;

k) iestādes gada darba programmas īstenošanu Izpildvaldes uzraudzībā;

l) iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes projekta kā iestādes vienotā programmdokumenta daļas sagatavošanu saskaņā ar 66. pantu un iestādes budžeta izpildi saskaņā ar 67. pantu;

m) ziņojuma projekta sagatavošanu, kurā aprakstītas visas iestādes darbības, iekļaujot iedaļu par finanšu un administratīviem jautājumiem.

2. Izpilddirektors veic citus vajadzīgos pasākumus, proti, pieņem iekšējus administratīvus norādījumus un publicē paziņojumus, lai nodrošinātu iestādes darbību saskaņā ar šo regulu.

3. Izpilddirektors izlemj, vai ir nepieciešams izvietot vienu vai vairākus darbiniekus vienā vai vairākās dalībvalstīs, lai iestādes uzdevumu izpilde būtu efektīva un produktīva. Pirms lēmuma pieņemšanas par vietējā biroja izveidi izpilddirektors saņem Komisijas, Izpildvaldes un attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) iepriekšēju piekrišanu. Lēmumā norāda darbības, kas vietējā birojā jāveic tā, lai izvairītos no nevajadzīgām izmaksām un iestādes administratīvo funkciju dublēšanās. Ar attiecīgo(-ajām) dalībvalsti(-īm) noslēdz mītnes nolīgumu.

5. IEDAĻA

ADMINISTRATĪVĀ PĀRSKATĪŠANAS PADOME

60. pants

Administratīvās pārskatīšanas padomes izveide un sastāvs

1. Iestāde izveido Administratīvo pārskatīšanas padomi, lai tā veiktu to lēmumu iekšēju administratīvu pārskatīšanu, ko iestāde pieņēmusi, īstenojot 20., 21. un 22. pantā uzskaitītās pilnvaras. Iekšējās administratīvās pārskatīšanas darbības joma attiecas uz šādu lēmumu procesuālo un materiāltiesisko atbilstību šai regulai.

2. Administratīvajā pārskatīšanas padomē ir piecas personas ar labu reputāciju, kuras var apliecināt atbilstīgas zināšanas un profesionālo pieredzi, ieskaitot uzraudzības pieredzi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā, izņemot iestādes pašreizējo personālu, kā arī NILL/TFN uzraudzības iestāžu un finanšu ziņu vākšanas vienību vai citu valsts vai Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru pašreizējo personālu, kas ir iesaistīts ar šo regulu iestādei uzticēto uzdevumu izpildē. Administratīvajai pārskatīšanas padomei ir pietiekami resursi un kompetence, lai novērtētu iestādes pilnvaru īstenošanu saskaņā ar šo regulu.

3. Administratīvā pārskatīšanas padome lēmumus pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, ko veido vismaz trīs no tās pieciem locekļiem.

61. pants

Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļi

1. Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļus un divus aizvietotājus ieceļ Valde uzraudzības sastāvā uz piecu gadu termiņu (ko var pagarināt vienu reizi) pēc tam, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēts uzaicinājums paust ieinteresētību. Tiem nav saistoši nekādi norādījumi.

2. Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļi rīkojas neatkarīgi un sabiedrības interesēs un neveic nekādus citus pienākumus iestādē. Šajā nolūkā viņi iesniedz publisku saistību deklarāciju un publisku deklarāciju par jebkādām tiešām vai netiešām interesēm, kuras varētu uzskatīt par tādām, kas ietekmē viņu neatkarību, vai par šādu interešu neesamību.

3. Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļus viņu pilnvaru termiņa laikā neatceļ no amata un neizņem no kvalificēto kandidātu saraksta, ja vien šādai rīcībai nav nopietna pamata un Valde uzraudzības sastāvā, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, nepieņem attiecīgu lēmumu.

62. pants

Pārskatāmie lēmumi

1. Pieprasījumu pārskatīt lēmumus, ko iestāde pieņēmusi saskaņā ar 6. panta 1. punktu, 20., 21. un 22. pantu, Administratīvajai pārskatīšanas padomei var iesniegt jebkura fiziska vai juridiska persona, kurai attiecīgais lēmums ir adresēts vai kuru tas skar tieši un individuāli.

2. Katru pārskatīšanas pieprasījumu, ieskaitot tā pamatojumu, noformē rakstiski un iesniedz iestādei attiecīgi viena mēneša laikā no dienas, kad šis lēmums paziņots personai, kas pieprasījusi pārskatīšanu, vai, ja tas nav noticis, viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums šai personai kļuvis zināms.

3. Pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par pārskatīšanas pieņemamību, Administratīvā pārskatīšanas padome sniedz atzinumu laikposmā, kas atbilst jautājuma steidzamībai, bet ne vēlāk kā divus mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas, un nodod šo lietu Izpildvaldei jauna lēmuma projekta sagatavošanai. Izpildvalde ņem vērā Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinumu un nekavējoties pieņem jaunu lēmuma. Ar jauno lēmumu atceļ sākotnējo lēmumu vai aizstāj to ar identiska satura lēmumu vai ar grozītu lēmumu.

4. Saskaņā ar 2. punktu iesniegts pārskatīšanas pieprasījums neaptur lēmuma piemērošanu. Tomēr, ja Izpildvalde uzskata, ka apstākļi to prasa, tā pēc Administratīvās pārskatīšanas padomes priekšlikuma var apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu.

5. Saskaņā ar šo pantu veiktās darbības, proti, Administratīvās pārskatīšanas padomes atzinuma sniegšana un Izpildvaldes jaunā lēmuma pieņemšana, tiek pamatotas un darītas zināmas pusēm.

6. Iestāde pieņem lēmumu, ar ko nosaka Administratīvās pārskatīšanas padomes reglamentu.

63. pants

Izslēgšana un iebildumi

1. Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļi nepiedalās pārskatīšanas procesos, ja viņi tajos ir personīgi ieinteresēti, ja viņi jau iepriekš ir bijuši tajos iesaistīti kā vienas procesā iesaistītās puses pārstāvji vai arī ja viņi piedalījušies pārskatītā lēmuma pieņemšanā.

2. Ja kāda 1. punktā minētā iemesla dēļ vai kāda cita iemesla dēļ kāds no Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļiem uzskata, ka viņam nebūtu jāpiedalās pārskatīšanas procesā, viņš par to attiecīgi informē Administratīvo pārskatīšanas padomi.

3. Jebkura pārskatīšanas procesā iesaistītā puse var paust iebildumus pret kādu no Administratīvās pārskatīšanas padomes locekļiem jebkura 1. punktā minētā iemesla dēļ vai ja ir radušās aizdomas par šā locekļa neobjektivitāti. Šādu iebildumu nepieņem, ja, apzinoties iebilduma iemeslu, pārskatīšanas procesā iesaistītā puse ir veikusi kādu procesuālu darbību. Nevienu iebildumu nevar pamatot ar padomes locekļu valstspiederību.

4. Administratīvā pārskatīšanas padome lemj par rīcību 2. un 3. punktā minētajos gadījumos bez attiecīgā locekļa līdzdalības. Lai pieņemtu šādu lēmumu, attiecīgo Administratīvās pārskatīšanas padomes locekli aizstāj viņa/viņas aizvietotājs.

IV NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

64. pants

Budžets

1. Katram finanšu gadam, kas atbilst kalendārajam gadam, tiek sagatavota visu iestādes ieņēmumu un izdevumu tāme, ko atspoguļo iestādes budžetā.

2. Iestādes budžeta ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.

3. Neskarot citus resursus, iestādes ieņēmumus veido šādu elementu kombinācija:

   a) Savienības ieguldījums, kas iekļauts Eiropas Savienības vispārējā budžetā;

   b) maksas, ko par 5. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajiem uzdevumiem maksā atlasīti un neatlasīti atbildīgie subjekti saskaņā ar 65. pantu;

   c) visas brīvprātīgās dalībvalstu finanšu iemaksas.

4. Iestādes izdevumi ietver darbinieku atalgojumu, administratīvos un infrastruktūras izdevumus un darbības izmaksas.

65. pants

Maksas, kas tiek iekasētas no atlasītiem un neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem

1. Iestāde iekasē gada uzraudzības maksu no visiem atlasītiem atbildīgajiem subjektiem, kas minēti 13. pantā, un neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem, kas atbilst 12. panta 1. punktā minētajiem kritērijiem un neatbilst 13. panta 1. punktā minētajiem kritērijiem vienā dalībvalstī. Maksas sedz izdevumus, kas iestādei radušies saistībā ar uzraudzības uzdevumiem, kuri minēti II nodaļas 3. un 4. iedaļā. Minētās maksas nepārsniedz ar šiem uzdevumiem saistītos izdevumus. Ja šie kritēriji attiecīgajā gadā netiek pilnībā ievēroti, tad, aprēķinot maksas diviem nākamajiem gadiem, veic vajadzīgās korekcijas.

2. No katra 1. punktā minētā atbildīgā subjekta iekasētās maksas apmēru aprēķina saskaņā ar kārtību, kas noteikta 6. punktā minētajā deleģētajā aktā.

3. Maksas aprēķina augstākajā konsolidācijas līmenī Savienībā.

4. Konkrēta kalendārā gada uzraudzības maksas aprēķina pamatā ir izdevumi, kas attiecas uz to atlasīto un neatlasīto atbildīgo subjektu tiešu un netiešu uzraudzību, kuriem attiecīgajā gadā piemēro maksas. Iestāde var pieprasīt ar gada uzraudzības maksu saistītus avansa maksājumus, kas balstīti uz pamatotu tāmi. Pirms lēmuma pieņemšanas par galīgo maksu iestāde sazinās ar attiecīgo finanšu subjektu uzraudzītāju, lai nodrošinātu, ka uzraudzība joprojām ir izmaksu ziņā lietderīga un pamatota attiecībā uz visiem finanšu sektora atbildīgajiem subjektiem. Iestāde sniedz attiecīgajiem finanšu sektora atbildīgajiem subjektiem informāciju par to, kas ir pamatā gada uzraudzības maksas aprēķinam. Dalībvalstis nodrošina, ka pienākums maksāt šajā pantā noteiktās maksas ir izpildāms saskaņā ar valsts tiesību aktiem un ka attiecīgās maksas tiek samaksātas pilnībā.

5. Šis pants neskar finanšu subjektu uzraudzītāju tiesības iekasēt maksas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un — ciktāl uzraudzības uzdevumi nav uzticēti iestādei vai attiecībā uz izmaksām, kas rodas, īstenojot sadarbību ar iestādi, palīdzot iestādei un rīkojoties tās uzdevumā, — saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.

6. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētu aktu saskaņā ar 86. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot metodiku tās maksas apmēra aprēķināšanai, ko iekasē no katra atlasīta un neatlasīta atbildīgā subjekta, kuram piemēro maksas saskaņā ar 1. punktu, un šo maksu iekasēšanas procedūru. Izstrādājot maksu atsevišķās summas noteikšanas metodiku, Komisija ņem vērā šādus aspektus:

   a) atbildīgo subjektu kopējais gada apgrozījums vai tam atbilstošs ienākumu veids augstākajā konsolidācijas līmenī Savienībā saskaņā ar attiecīgajiem grāmatvedības standartiem;

   b) atbildīgo subjektu NILL/TFN objektīvā riska profila klasifikācija saskaņā ar 12. panta 5. punktā minēto metodiku;

   c) atbildīgā subjekta nozīme vienas vai vairāku dalībvalstu vai visas Savienības finanšu sistēmas vai ekonomikas stabilitātei;

   d) maksas apmērs, kas jāiekasē no jebkura neatlasīta atbildīgā subjekta proporcionāli tā ienākumiem vai apgrozījumam, kas minēts a) apakšpunktā un nepārsniedz 1/5 no maksas apmēra, kas jāiekasē no jebkura atlasīta atbildīgā subjekta attiecībā pret tādu pašu ienākumu vai apgrozījuma līmeni.

Pirmajā daļā minēto deleģēto aktu Komisija pieņem līdz 2025. gada 1. janvārim.

66. pants

Budžeta izveide

1. Izpilddirektors katru gadu sagatavo iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam, ietverot štatu sarakstu, un nosūta to Izpildvaldei.
2. Izpildvalde, pamatojoties uz minēto projektu, pieņem provizorisku iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam.
3. Iestādes ieņēmumu un izdevumu tāmes galīgo projektu līdz katra gada 31. janvārim nosūta Komisijai.
4. Tāmi kopā ar Eiropas Savienības vispārējā budžeta projektu Komisija nosūta budžeta lēmējinstitūcijai.
5. Ņemot vērā tāmi, Komisija Savienības vispārējā budžeta projektā iekļauj aplēses, ko tā uzskata par vajadzīgām attiecībā uz štatu sarakstu, un no vispārējā budžeta iemaksājamās subsīdijas apjomu, un iesniedz tās budžeta lēmējinstitūcijai saskaņā ar LESD 313. un 314. pantu.
6. Budžeta lēmējinstitūcija apstiprina iemaksu apropriācijas iestādei.
7. Budžeta lēmējinstitūcija pieņem iestādes štatu sarakstu.
8. Iestādes budžetu pieņem izpildvalde. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc Savienības vispārējā budžeta galīgās pieņemšanas. Vajadzības gadījumā to attiecīgi koriģē.

67. pants

Budžeta izpilde

1. Izpilddirektors izpilda iestādes budžetu, ievērojot saimnieciskuma, lietderības, efektivitātes un pareizas finanšu pārvaldības principus.
2. Ik gadu izpilddirektors nosūta budžeta lēmējinstitūcijai visu informāciju, kas attiecas uz izvērtēšanas procedūru rezultātā iegūtajiem konstatējumiem.

68. pants

Pārskatu sniegšana un budžeta izpildes apstiprināšana

1. Līdz nākamā finanšu gada (N+1 gada) 1. martam iestādes grāmatvedis nosūta Komisijas grāmatvedim un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus par finanšu gadu (N gadu).
2. Līdz nākamā finanšu gada 31. martam iestāde nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai ziņojumu par budžeta un finanšu pārvaldību.

   Līdz nākamā finanšu gada 31. martam Komisijas grāmatvedis nosūta Revīzijas palātai ar Komisijas pārskatiem konsolidētos provizoriskos iestādes pārskatus.

3. Saņemot Revīzijas palātas apsvērumus par iestādes provizoriskajiem pārskatiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046[23] 246. pantu, Izpildvalde sniedz atzinumu par iestādes galīgajiem pārskatiem.

4. Grāmatvedis galīgos pārskatus kopā ar Izpildvaldes atzinumu līdz N+1 gada 1. jūlijam nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

5. Saiti uz tīmekļa vietnes lapām, kurās pieejami iestādes galīgie pārskati, līdz N+1 gada 15. novembrim publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

6. Izpilddirektors līdz N+1 gada 30. septembrim nosūta Revīzijas palātai atbildi par tās apsvērumiem. Šo atbildi izpilddirektors nosūta arī Izpildvaldei.

7. Saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 261. panta 3. punktu izpilddirektors pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma iesniedz tam jebkādu informāciju, kas nepieciešama, lai bez kavējumiem piemērotu N finanšu gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru.

8. Pēc Padomes ieteikuma, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, Eiropas Parlaments līdz N+2 gada 15. maijam sniedz izpilddirektoram apstiprinājumu par N gada budžeta izpildi.

69. pants

Finanšu noteikumi

Iestādei piemērojamos finanšu noteikumus pieņem Izpildvalde pēc apspriešanās ar Komisiju. Tie neatšķiras no Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/715, izņemot gadījumus, kad tas īpaši nepieciešams iestādes darbībai un Komisija ir devusi iepriekšēju piekrišanu.

70. pants

Krāpšanas apkarošanas pasākumi

1. Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanas mērķiem iestādei bez ierobežojumiem piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013, kā arī Regulas (ES) 2019/715 86. pantu.

2. Iestāde pievienojas iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic *OLAF*, un nekavējoties pieņem atbilstīgus noteikumus attiecībā uz visu iestādes personālu.

3. Finansēšanas lēmumi, nolīgumi un no tiem izrietošie īstenošanas instrumenti skaidri nosaka, ka Revīzijas palāta un *OLAF* vajadzības gadījumā var veikt iestādes izmaksāto līdzekļu saņēmēju pārbaudes uz vietas.

[23] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

71. pants

IT drošība

1. Iestāde izveido iekšēju IT pārvaldību izpilddirektora līmenī, kas izveido un pārvalda IT budžetu un nodrošina regulāru ziņošanu Izpildvaldei par atbilstību piemērojamiem IT drošības noteikumiem un standartiem.

2. Aģentūra nodrošina, ka vismaz 10 % no tās IT izdevumiem tiek pārredzamā veidā piešķirti tiešai IT drošībai. Ieguldījumu ES iestāžu, struktūru un aģentūru datorapdraudējumu reaģēšanas vienībā (*CERT-EU*) var ieskaitīt šajos minimālajos izdevumos.

3. Izmantojot *CERT-EU* pakalpojumus, izveido atbilstīgu IT drošības uzraudzības, atklāšanas un reaģēšanas dienestu. Par būtiskiem incidentiem jāziņo *CERT-EU*, kā arī Komisijai 24 stundu laikā pēc atklāšanas.

72. pants

Pārskatatbildība un ziņošana

1. Par šīs regulas īstenošanu iestāde atbild Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Iestāde katru gadu iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par to uzdevumu izpildi, kuri tai uzticēti ar šo regulu, ieskaitot informāciju par plānoto struktūras attīstību un 66. pantā minēto uzraudzības maksu apmēru. Iestādes priekšsēdētājs šo ziņojumu publiski iesniedz Eiropas Parlamentam.

3. Pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma iestādes priekšsēdētājs piedalās Eiropas Parlamenta kompetento komiteju rīkotā uzklausīšanā par tai uzticēto uzdevumu izpildi.

4. Iestāde mutiski vai rakstiski atbild uz jautājumiem, ko tai uzdod Eiropas Parlaments.

V NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

PERSONĀLS

73. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Visos jautājumos, kas nav aplūkoti šajā regulā, iestādes personālam piemēro Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kā arī pēc Savienības iestāžu vienošanās pieņemtos noteikumus, kuri nodrošina Civildienesta noteikumu un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības stāšanos spēkā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, iestādes priekšsēdētājs un visi pieci 53. pantā minētie Izpildvaldes locekļi attiecībā uz atalgojumu un pensionēšanās vecumu, kā definēts

Padomes Regulā (ES) 2016/300[24], ir attiecīgi vienādā līmenī ar Vispārējās tiesas locekli un sekretāru. Attiecībā uz aspektiem, kas nav noteikti šajā regulā vai Regulā (ES) 2016/300, pēc analoģijas tiek piemēroti Civildienesta noteikumi un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība.

3. Izpildvalde, vienojoties ar Komisiju, pieņem nepieciešamos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantā paredzēto kārtību.

4. Iestāde var izmantot norīkotus valstu ekspertus vai citu personālu, ko iestāde nenodarbina, to vidū *FIU* delegātus.

5. Izpildvalde pieņem noteikumus attiecībā uz darbiniekiem no dalībvalstīm, kuri norīkojami darbam iestādē, un vajadzības gadījumā atjaunina tos. Minētie noteikumi jo īpaši ietver finanšu pasākumus attiecībā uz šiem norīkojumiem, ieskaitot apdrošināšanu un apmācību. Šajos noteikumos ņem vērā to, ka personāls ir norīkots un tiks izvietots kā iestādes personāls. Tajos paredz noteikumus par izvietošanas nosacījumiem. Attiecīgā gadījumā Izpildvalde cenšas panākt saskaņotību ar noteikumiem, kas piemērojami štata darbinieku komandējumu izdevumu atlīdzināšanai.

74. pants

Privilēģijas un imunitāte

Uz iestādi un tās personālu attiecas Protokols (Nr. 7) par privilēģijām un imunitāti, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un LESD.

75. pants

Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums

1. Uz Valdes un Izpildvaldes locekļiem un visiem iestādes darbiniekiem, to vidū dalībvalstu norīkotajiem pagaidu ierēdņiem un visām citām personām, kas uz līguma pamata veic uzdevumus iestādes labā, pat pēc pienākumu veikšanas beigām attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības saskaņā ar LESD 339. pantu un [PB: ievietot NILLN direktīvas (COM(2021) 423) nākamo numuru] 50. pantu.

2. Izpildvalde nodrošina, lai fiziskām personām, kas tieši vai netieši, pastāvīgi vai laiku pa laikam sniedz pakalpojumus saistībā ar iestādes uzdevumiem, to vidū ierēdņiem un citām personām, kuras šajā nolūkā pilnvarojusi Izpildvalde vai iecēlušas publiskās iestādes un finanšu ziņu vākšanas vienības, tiktu piemērotas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības, kas līdzvērtīgas 1. punktā noteiktajām.

3. Lai veiktu ar šo regulu uzticētos uzdevumus, iestādei ir atļauts, ievērojot 1. panta 2. punktā minētajos aktos noteiktos ierobežojumus un nosacījumus, apmainīties ar informāciju ar valstu vai Savienības iestādēm un struktūrām gadījumos, kad minētajos aktos paredzēts, ka finanšu subjektu uzraudzītāji drīkst atklāt informāciju šīm iestādēm un struktūrām, vai kad dalībvalstis var paredzēt šādu atklāšanu saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.

[24] Padomes Regula (ES) 2016/300 (2016. gada 29. februāris), ar ko nosaka atalgojumu augstas pakāpes amatpersonām ES iestādēs (OV L 58, 4.3.2016., 1. lpp.).

4. Iestāde nosaka 1. un 2. punktā minēto konfidencialitātes noteikumu īstenošanas praktisko kārtību.

5. Iestāde piemēro Komisijas Lēmumu (ES, Euratom) 2015/444[25].

76. pants.

Drošības noteikumi par klasificētas informācijas un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību

1. Iestāde pieņem pati savus drošības noteikumus, kas ir līdzvērtīgi Komisijas drošības noteikumiem par Eiropas Savienības klasificētas informācijas (ESKI) un sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību, kā noteikts Komisijas Lēmumā (ES, Euratom) 2015/443[26] un Lēmumā (ES, Euratom) 2015/444. Iestādes drošības noteikumi cita starpā ietver noteikumus par šādas informācijas apmaiņu, apstrādi un glabāšanu. Izpildvalde pieņem iestādes drošības noteikumus pēc Komisijas apstiprinājuma saņemšanas.

2. Attiecībā uz jebkuru administratīvu vienošanos par klasificētas informācijas apmaiņu ar trešās valsts attiecīgajām iestādēm vai, ja šādas vienošanās nav, par jebkuru ārkārtēju ESKI *ad hoc* izpaušanu minētajām iestādēm ir nepieciešams Komisijas iepriekšējs apstiprinājums.

2. IEDAĻA

SADARBĪBA

77. pants

Sadarbība ar Eiropas uzraudzības iestādēm un Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju

1. Iestāde izveido un uztur ciešu sadarbību ar Eiropas Banku iestādi, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi.

2. Izstrādājot 43. pantā minētās pamatnostādnes un ieteikumus, kuriem ir būtiska ietekme uz personas datu aizsardzību, iestāde cieši sadarbojas ar Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, kas izveidota ar Regulu (ES) 2016/679, lai izvairītos no dublēšanas, nekonsekvences un juridiskās nenoteiktības datu aizsardzības jomā.

78. pants

Sadarbība ar iestādēm, kas nav NILL/TFN iestādes

1. Ja tas vajadzīgs 5. pantā uzskaitīto uzdevumu izpildei, iestāde attiecīgā gadījumā sadarbojas ar iestādēm, kas nav NILL/TFN iestādes.

2. Vajadzības gadījumā iestāde noslēdz saprašanās memorandu ar 1. punktā minētajām iestādēm, vispārīgi izklāstot, kā tās sadarbosies un apmainīsies ar informāciju, veicot uzraudzības uzdevumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecībā uz atlasītiem atbildīgajiem subjektiem.

---

[25] Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/444 (2015. gada 13. marts) par drošības noteikumiem ES klasificētas informācijas aizsardzībai (OV L 72, 17.3.2015., 53. lpp.).

[26] Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/443 (2015. gada 13. marts) par drošību Komisijā (OV L 72, 17.3.2015., 41. lpp.).

3. Iestāde nodrošina efektīvu sadarbību un informācijas apmaiņu starp visiem finanšu subjektu uzraudzītājiem NILL/TFN uzraudzības sistēmā un attiecīgajām 1. punktā minētajām iestādēm, kas nav NILL/TFN iestādes, arī attiecībā uz piekļuvi visai informācijai un datiem centrālajā NILL/TFN datubāzē, kas minēta 11. pantā.

79. pants

Sadarbība publiskā un privātā sektora partnerību (PPP) kontekstā

Ja tas ir būtiski II nodaļas 3. un 6. iedaļā minēto uzdevumu izpildei, iestāde var piedalīties pašreizējos sadarbības pasākumos, ko vienā vai vairākās dalībvalstīs izveidojušas uzraudzības iestādes vai finanšu ziņu vākšanas vienības, ja šādi pasākumi cita starpā ietver sadarbību un informācijas apmaiņu starp iepriekš minētajām iestādēm un atlasītiem atbildīgajiem subjektiem. Iestādes līdzdalība ir atkarīga no tās valsts iestādes piekrišanas, kas izveidojusi šādu pasākumu.

80. pants

Sadarbība ar OLAF, Eiropolu, Eurojust un EPPO

1. Iestāde var slēgt sadarbības vienošanās ar Savienības iestādēm, Savienības decentralizētajām aģentūrām un citām Savienības struktūrām, kas darbojas tiesībaizsardzības un tiesu iestāžu sadarbības jomā. Minētās vienošanās var būt stratēģiskas vai tehniskas, un to īpašais mērķis ir veicināt sadarbību un informācijas apmaiņu starp vienošanās pusēm. Sadarbības vienošanās nevar izmantot par pamatu, lai atļautu personas datu apmaiņu, un tās nav saistošas Savienībai vai tās dalībvalstīm.

2. Iestāde izveido un uztur ciešas attiecības ar *OLAF*, Eiropolu, *Eurojust* un *EPPO*. Šajā nolūkā iestāde ar *OLAF*, Eiropolu, *Eurojust* un *EPPO* noslēdz atsevišķas vienošanās, kurās sīki izklāstīti to sadarbības nosacījumi. Šo attiecību īpašais mērķis ir nodrošināt stratēģiskās informācijas un tendenču apmaiņu saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas draudiem, ar kuriem saskaras Savienība.

81. pants

Sadarbība ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām

1. Lai sasniegtu šajā regulā izklāstītos mērķus un neskarot dalībvalstu un Savienības iestāžu attiecīgās kompetences, iestāde var veidot kontaktus un slēgt administratīvas vienošanās ar trešo valstu NILL/TFN iestādēm, kurām ir regulatīva, uzraudzības un ar *FIU* saistīta kompetence nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā, kā arī ar starptautiskām organizācijām un trešo valstu pārvaldes iestādēm. Šīs vienošanās nerada juridiskus pienākumus Savienībai un tās dalībvalstīm, kā arī neliedz dalībvalstīm un to kompetentajām iestādēm slēgt divpusējas vienošanās ar minētajām trešām valstīm.

2. Lai Savienībā ieviestu konsekventu, efektīvu un konstruktīvu praksi un stiprinātu starptautisko koordināciju un sadarbību cīņā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu, iestāde var izstrādāt administratīvās vienošanās paraugu. Publiskās iestādes un finanšu ziņu vākšanas vienības dara visu iespējamo, lai šis vienošanās paraugs tiktu ievērots.

3. Gadījumos, kad vairāku Savienības publisko iestāžu un *FIU* mijiedarbība ar trešo valstu iestādēm attiecas uz jautājumiem, kas ietilpst iestādes uzdevumu jomā, kā noteikts 5. pantā, iestāde uzņemas vadošo lomu šādas mijiedarbības veicināšanā, ja tas ir vajadzīgs. Šī iestādes loma neskar kompetento iestāžu regulāro mijiedarbību ar trešo valstu iestādēm.

4. Iestāde saskaņā ar pilnvarām, kas tai noteiktas šajā regulā un 1. panta 2. punktā minētajos leģislatīvajos aktos, veicina vienotu, kopēju, konsekventu un efektīvu Savienības interešu pārstāvību starptautiskos forumos, arī palīdzot Komisijai veikt tās uzdevumus saistībā ar Komisijas dalību Finanšu darījumu darba grupā un sniedzot atbalstu Egmonta grupas finanšu ziņu vākšanas vienībām to darbā un mērķu sasniegšanā.

3. IEDAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

82. pants

Piekļuve dokumentiem

1. Iestādē glabātajiem dokumentiem piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.

2. Par lēmumiem, kurus iestāde pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību ombudam vai celt prasību Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar attiecīgi LESD 228. un 263. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

3. Tiesības piekļūt dokumentiem neattiecas uz konfidenciālu informāciju, kas ir:

   a) iestādes, finanšu subjektu uzraudzītāju vai atbildīgo subjektu informācija vai dati, kuri iegūti, veicot 5. panta 2. punktā un II nodaļas 3. iedaļā minētos uzdevumus un darbības;

   b) visi iestādes un finanšu ziņu vākšanas vienību darbības dati vai ar šādiem darbības datiem saistītā informācija, kas ir iestādes rīcībā, veicot 5. panta 5. punktā un II nodaļas 6. iedaļā minētos uzdevumus un darbības.

4. Šā panta 3. punkta a) apakšpunktā minēto konfidenciālo informāciju, kas attiecas uz kādu uzraudzības procedūru, var pilnībā vai daļēji izpaust atbildīgajiem subjektiem, kuri ir šīs uzraudzības procedūras puses, ievērojot fizisko un juridisko personu (kas nav attiecīgā puse) likumīgās intereses attiecībā uz to komercnoslēpumu aizsardzību. Šāda piekļuve neattiecas uz iestādes un finanšu subjektu uzraudzītāju iekšējiem dokumentiem vai saraksti starp tām.

5. Izpildvalde pieņem praktiskus pasākumus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanai un noteikumus par tādas informācijas izpaušanu, kas saistīta ar uzraudzības procedūrām.

83. pants

Vispārējais valodu lietojums

1. Iestādei piemēro Padomes Regulu Nr. 1.

2. Izpildvalde lemj par valodu iekšējo lietojumu iestādē, kas atbilst saskaņā ar 27. pantu pieņemtajam valodu lietojumam tiešā uzraudzībā.

3. Tulkošanas pakalpojumus, kuri nepieciešami iestādes darbībai, nodrošina Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs, kas izveidots ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2965/94[27].

84. pants

Datu aizsardzība

1. Personas datu apstrādi, pamatojoties uz šo regulu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas nolūkā, kā minēts [PB: ievietot NILLN direktīvas (COM(2021)423) nākamo numuru] 53. pantā un [PB: ievietot NILLN regulas (COM(2021) 420) nākamo numuru] 55. pantā, uzskata par nepieciešamu, lai pildītu uzdevumu, ko iestāde veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālās pilnvaras, kas iestādei piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 5. pantu un Regulas (ES) 2016/679 6. pantu.

   Izstrādājot 43. pantā minētās pamatnostādnes un ieteikumus, kuriem ir būtiska ietekme uz personas datu aizsardzību, iestāde pēc Komisijas atļaujas saņemšanas apspriežas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas izveidots ar Regulu (ES) 2018/1725. Kā novērotājus šādu pamatnostādņu un ieteikumu izstrādes procesā iestāde var uzaicināt arī valstu datu aizsardzības iestādes.

2. Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 25. pantu iestāde pieņem iekšējos noteikumus, kas var ierobežot datu subjektu tiesību piemērošanu, ja šādi ierobežojumi ir nepieciešami [NILLN direktīvas] 53. pantā un [NILLN regulas] 55. pantā minēto uzdevumu izpildei.

85. pants

Iestādes atbildība

1. Ārpuslīgumiskās atbildības gadījumā iestāde saskaņā ar vispārējiem principiem, kas dalībvalstu tiesību aktos ir kopīgi, atlīdzina jebkurus zaudējumus, kuri radušies tās darbības rezultātā vai kurus izraisījis tās personāls, veicot savus pienākumus. Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir visi strīdi, kas saistīti ar šādu zaudējumu atlīdzināšanu.

2. Iestādes personāla personīgo finanšu atbildību un disciplināro atbildību pret iestādi reglamentē attiecīgi noteikumi, kuri attiecas uz iestādes personālu.

86. pants

Deleģētie akti

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

---

[27] Padomes Regula (EK) Nr. 2965/94 (1994. gada 28. novembris), ar ko izveido Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centru (OV L 314, 7.12.1994., 1. lpp.).

2. Pilnvaras pieņemt 25. un 65. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no [PB: ievietot datumu = 6 mēneši no šīs regulas spēkā stāšanās dienas].

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 25. un 65. pantā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 25. un 65. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja mēneša laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par vienu mēnesi.

87. pants

Mītnes nolīgums un darbības nosacījumi

1. Vajadzīgos pasākumus attiecībā uz iestādes izvietošanu dalībvalstī, kurā atrodas tās mītne, un ēkām, kas jānodrošina šai dalībvalstij, kā arī konkrētos noteikumus, kas šajā dalībvalstī piemērojami iestādes darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka mītnes nolīgumā starp iestādi un dalībvalsti, kuru tās noslēdz pēc Izpildvaldes apstiprinājuma saņemšanas.

2. Iestādes uzņēmēja dalībvalsts nodrošina labākos iespējamos apstākļus iestādes pienācīgai darbībai, ieskaitot uz Eiropu vērstu daudzvalodu izglītību un piemērotus transporta savienojumus.

88. pants

Izvērtēšana un pārskatīšana

3. Līdz 2029. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija saskaņā ar savām pamatnostādnēm novērtē iestādes sniegumu attiecībā uz tās mērķiem, pilnvarām, uzdevumiem un atrašanās vietu(-ām). Izvērtēšanā jo īpaši ņem vērā:

   a) iespējamo vajadzību mainīt iestādes pilnvaras un šādu izmaiņu finansiālo ietekmi;

   b) visu iestādes uzraudzības darbību un uzdevumu ietekmi uz Savienības kopējām interesēm un jo īpaši šādu aspektu efektivitāti:

      i) uzraudzības uzdevumi un darbības, kas saistītas ar atlasītu atbildīgo subjektu tiešu uzraudzību;

      ii) neatlasītu atbildīgo subjektu netieša uzraudzība;

iii) citu atbildīgo subjektu netieša pārraudzība;

c) to darbību ietekmi, kas saistītas ar *FIU* atbalstu un koordināciju un jo īpaši ar *FIU* veikto pārrobežu darbību un darījumu kopīgo analīžu koordināciju;

d) iestādes taisnīgumu, objektivitāti un autonomiju;

e) pārvaldības pasākumu piemērotību, ieskaitot Izpildvaldes sastāvu un balsošanas kārtību tajā, kā arī tās attiecības ar Valdi;

f) iestādes izmaksu lietderību, vajadzības gadījumā atsevišķi attiecībā uz tās atšķirīgajiem finansējuma avotiem;

g) tiesību aizsardzības mehānisma efektivitāti attiecībā pret iestādes lēmumiem un iestādei piemērojamo neatkarības un pārskatatbildības kārtību;

h) sadarbības un informācijas apmaiņas pasākumu efektivitāti starp iestādi un iestādēm, kas nav NILL novēršanas iestādes;

i) mijiedarbību starp iestādi un citām Savienības uzraudzības iestādēm un struktūrām, to vidū EBI, Eiropolu, *Eurojust, OLAF* un *EPPO*;

j) iestādes uzraudzības un sankciju piemērošanas pilnvaru efektivitāti;

k) uzraudzības iestāžu nodrošināto uzraudzības prakses efektivitāti un konverģenci, kā arī iestādes lomu tajā.

4. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā izvērtē arī to, vai:

a) iestādes resursi ir pietiekami, lai tā pildītu savus pienākumus;

b) ir lietderīgi uzticēt papildu uzraudzības uzdevumus attiecībā uz nefinanšu sektora atbildīgajiem subjektiem, vajadzības gadījumā precizējot subjektu veidus, attiecībā uz kuriem būtu jāveic papildu uzraudzības uzdevumi;

c) ir lietderīgi uzticēt papildu uzdevumus *FIU* atbalsta un koordinācijas jomā;

d) ir lietderīgi piešķirt iestādei papildu sankciju piemērošanas pilnvaras.

5. Pēc katra otrā izvērtējuma tiek novērtēti iestādes sasniegtie rezultāti attiecībā uz tās mērķiem, pilnvarām un uzdevumiem, kā arī tas, vai iestādes darbības turpināšana joprojām ir pamatota, ņemot vērā šos mērķus, pilnvaras un uzdevumus.

6. Ziņojumu un attiecīgajā gadījumā tam pievienotus priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

89. pants

***Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1093**/2010*

Regulu (ES) Nr. 1093/2010 groza šādi:

1) regulas 1. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta otro daļu svītro;

b) panta 5. punkta h) apakšpunktu svītro;

2) regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1.a punktu svītro;

b) panta 2. punkta iii) apakšpunktu svītro;

3) regulas 8. panta 1. punkta l) apakšpunktu svītro;

4) regulas 9.a un 9.b pantu svītro;

5) regulas 17. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, ja kompetentā iestāde nepilda šā panta 4. punktā minēto oficiālo atzinumu tajā noteiktajā termiņā un ja savlaicīgi ir jānovērš šāda neizpilde, lai saglabātu vai atjaunotu neitrālus konkurences apstākļus tirgū vai nodrošinātu finanšu sistēmas pienācīgu darbību un integritāti, gadījumos, kad finanšu iestādēm ir tieši piemērojamas attiecīgās prasības saskaņā ar šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajiem leģislatīvajiem aktiem, iestāde var pieņemt atsevišķu finanšu iestādei [?] adresētu lēmumu, pieprasot veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp jebkādas darbības pārtraukšanu.

Iestādes lēmums atbilst Komisijas oficiālajam atzinumam, kas sniegts saskaņā ar 4. punktu.”;

6) regulas 19. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Neskarot LESD 258. pantā noteiktās Komisijas pilnvaras, gadījumā, ja kompetentā iestāde nepilda iestādes lēmumu un tādējādi nenodrošina, ka finanšu iestāde panāk atbilstību prasībām, kas tai ir tieši piemērojamas, pamatojoties uz šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajiem leģislatīvajiem aktiem, iestāde pieņem atsevišķu minētajai finanšu iestādei adresētu lēmumu, pieprasot veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai tā izpildītu Savienības tiesību aktos paredzētos pienākumus, tostarp jebkādas darbības pārtraukšanu.”;

7) regulas 33. panta 1. punkta otro daļu svītro;

8) regulas 40. panta 1. punktam pievieno šādu g) apakšpunktu:

“g) viens pārstāvis no Iestādes nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai, kam nav balsstiesību.”;

9) regulas 81. panta 2b. punktu svītro.

90. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1094/2010

Regulu (ES) Nr. 1094/2010 groza šādi:

1) regulas 1. panta 2. punkta otro daļu svītro;

2) regulas 40. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“f) viens pārstāvis no Iestādes nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai, kam nav balsstiesību.”;

3) regulas 54. panta 2.a punktu svītro.

91. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1095/2010

Regulu (ES) Nr. 1095/2010 groza šādi:

1) regulas 1. panta 2. punkta otro daļu svītro;

2) regulas 40. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“f) viens pārstāvis no Iestādes nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai, kam nav balsstiesību.”;

3) regulas 54. panta 2.a punktu svītro.

92. pants

Iestādes darbības sākšana

Komisija ir atbildīga par iestādes izveidi un sākotnējo darbību līdz dienai, kad iestāde sāk darboties, proti, 2024. gada 1. janvārim, kā noteikts 93. pantā. Šajā nolūkā:

a) Komisija var iecelt Komisijas ierēdni, lai viņš darbotos kā pagaidu izpilddirektors un pildītu izpilddirektoram noteiktos pienākumus, līdz brīdim, kad iestāde ir spējīga pati izpildīt savu budžetu un izpilddirektors, ko saskaņā ar 58. pantu iecēlusi Izpildvalde, ir uzsācis pildīt savus pienākumus;

b) atkāpjoties no 53. panta 4. punkta un līdz 58. pantā minētā lēmuma pieņemšanai pagaidu izpilddirektors īsteno iecēlējinstitūcijas pilnvaras;

c) Komisija var piedāvāt iestādei palīdzību, jo īpaši norīkojot Komisijas ierēdņus veikt iestādes darbības, par kurām atbild pagaidu izpilddirektors vai izpilddirektors;

d) pagaidu izpilddirektors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz ar iestādes budžetā iekļautajām apropriācijām, pēc tam, kad šos maksājumus ir apstiprinājusi Izpildvalde, un pēc iestādes štatu saraksta pieņemšanas var slēgt līgumus, ieskaitot darba līgumus.

93. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2024. gada 1. janvāra.

Tomēr regulas 1., 4., 38., 42., 43., 44., 46., 56., 58., 86. un 87. pantu piemēro no 2023. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Projekts Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai (turpmāk "iestāde")

1.2. Attiecīgās politikas jomas

Politikas joma: finanšu stabilitāte, finanšu pakalpojumi un kapitāla tirgu savienība

Darbība: finanšu stabilitāte

1.3. Priekšlikums attiecas uz:

✓jaunu darbību

☐ jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu / sagatavošanas darbību[1]

☐ esošas darbības pagarināšanu

☐ vienas vai vairāku darbību apvienošanu, veidojot citu/jaunu darbību

1.4. Mērķi

1.4.1. Vispārīgie mērķi

2. Ekonomika cilvēku labā

1.4.2. Konkrētie mērķi

Konkrētais mērķis Nr. 1.2

Finanšu stabilitāte tiek saglabāta un uzlabota ar efektīviem uzraudzības un krīzes pārvarēšanas mehānismiem, ar satricinājumu absorbēšanas un risku dažādošanas līdzekļiem, un ir ieviesta visaptveroša pieeja cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu darbību finansēšanu.

[1] Kā paredzēts Finanšu regulas 58. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas paredzamā ietekme uz labuma guvējiem/mērķgrupām.

Uzraudzības jomā iestāde plāno uzlabot Eiropas Savienībā īstenotās NILL/TFN uzraudzības vispārējo kvalitāti, daļēji pašai tieši uzraugot ierobežotu skaitu riskantāko pārrobežu finanšu sektora subjektu (un, iespējams, dažus citus subjektus, attiecībā uz kuriem tā ārkārtas apstākļos var pārņemt uzraudzības pienākumus) un daļēji pārraugot un koordinējot valstu uzraudzītājus gan attiecībā uz finanšu, gan nefinanšu sektora atbildīgajiem subjektiem saskaņā ar ES tiesību aktiem NILL/TFN jomā.

Finanšu ziņu vākšanas vienību (*FIU*) jomā iestāde veicinās lielāku efektivitāti un sadarbību starp *FIU*, arī pieņemot saskaņotas veidnes ziņošanai un informācijas apmaiņai, veicot analīzes kopā ar *FIU* un pārņemot esošās informācijas apmaiņas infrastruktūras — *FIU.net* — mitināšanu.

Abiem šiem mērķiem būtu netieši jāveicina to nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas darbību apjoma pieaugums Eiropas Savienībā, ko vai nu atklāj, vai novērš ar preventīviem pasākumiem un lielāku atklāšanas iespējamību.

1.4.4. Snieguma rādītāji

Norādīt, pēc kādiem rādītājiem seko līdzi progresam un sasniegumiem.

Vispārējie rādītāji

• Ierosinātā budžeta attiecība pret pieņemto galīgo budžetu (gadā)

Uzraudzītāju netieša uzraudzība un koordinācija

• Pieņemto tehnisko standartu skaits salīdzinājumā ar izstrādājamo standartu skaitu

• Komisijai apstiprināšanai termiņā iesniegto tehnisko standartu projektu skaits

• Ierosināto, bet Komisijas noraidīto tehnisko standartu skaits

• Pieņemto nesaistošo ieteikumu skaits salīdzinājumā ar izstrādājamo standartu skaitu

• Uzraudzītāju apmācības stundu skaits

• To darbinieku skaits, kuri piedalās apmaiņas programmās / norīkošanā uz citu darba vietu

• Veikto salīdzinošo izvērtējumu skaits

• Konstatēto un novērsto konverģences šķēršļu skaits

• Jauni praktiski rīki un instrumenti konverģences veicināšanai

• Aizpildīto datubāzu skaits

Noteiktu atbildīgo subjektu tieša uzraudzība

• Pārbaužu uz vietas un īpašu izmeklēšanu skaits

• Ar uzraudzītajiem subjektiem notikušo sanāksmju skaits

• Uzraudzītajiem subjektiem adresēto lēmumu skaits

• Uzraudzītajiem subjektiem piemēroto sankciju skaits

• Uzraudzīto uzņēmumu iesniegto sūdzību/apelāciju skaits

Finanšu ziņu vākšanas vienību koordinācija un atbalsts

• Veikto kopīgo analīžu skaits

• Pieņemto tehnisko standartu skaits

• Finanšu ziņu vākšanas vienībām adresētu norādījumu/ieteikumu apjoms

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās vajadzības un sīki izstrādāts iniciatīvas izvēršanas grafiks

Kā analizēts šim tiesību akta priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā, divas galvenās problēmas, ko ar šo iniciatīvu paredzēts risināt, ir nekonsekventa NILL/TFN uzraudzība iekšējā tirgū un nepietiekama koordinācija un informācijas apmaiņa starp finanšu ziņu vākšanas vienībām. Attiecībā uz uzraudzību izpildes panākšanas efektivitāte dažādās dalībvalstīs atšķiras resursu un prakses atšķirību dēļ. Finanšu ziņu vākšanas vienībām pašlaik trūkst vienotu metožu un saskaņotu veidņu, un tas kavē kopīgu analīžu veikšanu, kā rezultātā netiek optimāli atklāti darījumi un darbības, kas varētu būt saistītas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu.

1.5.2. Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, lielāka efektivitāte vai papildināmība). Šajā punktā "Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība" nozīmē vērtību, kas rodas Savienības iesaistīšanās rezultātā un papildina vērtību, kura rastos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.

Komisijas pieņemtajā 2019. gada NILL novēršanas dokumentu kopumā tika uzsvērts, kā noziedznieki spēja izmantot atšķirības starp dalībvalstu NILL/TFN režīmiem. Ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas (NILL/TF) pārrobežu raksturu, šo noziegumu novēršanā būtiska nozīme ir labai sadarbībai starp valstu uzraudzītājiem un finanšu ziņu vākšanas vienībām. Daudzi subjekti, uz kuriem attiecas NILL pienākumi, veic pārrobežu darbības, un valstu uzraudzītāju un finanšu ziņu vākšanas vienību atšķirīgās pieejas traucē tiem izveidot optimālu NILL/TFN praksi grupas līmenī. Lai risinātu šos pārrobežu jautājumus un maksimāli palielinātu ES finanšu sistēmas spēju novērst un atklāt NILL/TF, ir vajadzīga lielāka koordinācija ES līmenī, ietverot tiešu ES uzraudzību attiecībā uz riskantākajiem subjektiem.

Priekšlikums par ES Iestādi NILL novēršanai (*AMLA*) tiek pieņemts kopā ar priekšlikumu par ES NILL/TFN noteikumu kopumu ES regulas veidā. Kopā šo divu iniciatīvu mērķis ir ievērojami palielināt NILL/TFN uzraudzības konverģenci un izpildes panākšanu dalībvalstīs, kā arī pastiprināt uzraudzības intensitāti, jo īpaši izveidojot ES līmeņa uzraudzību riskantākajiem pārrobežu subjektiem. Labāka pārrobežu sadarbība starp finanšu ziņu vākšanas vienībām un uzlabota iekšzemes prakse paraugprakses vispārināšanas rezultātā būs piemērota reakcija uz NILL un TF pārrobežu raksturu.

1.5.3. Līdzīgas iepriekšējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Attiecīgā iepriekšējā pieredze ietver visu trīs Eiropas finanšu pakalpojumu uzraudzības iestāžu (EUI), banku vienotā uzraudzības mehānisma (VUM, nevis ES aģentūras, bet gan Eiropas Centrālās bankas filiāles) un Eiropas Prokuratūras izveidi.

Ņemot vērā Eiropas uzraudzības iestāžu pieredzi, ir konstatēts, ka apvienotos resursus no ES budžeta un tieši no dalībvalstīm, izmantojot valstu uzraudzītājus, ir sarežģīti pārvaldīt un tas

var radīt slogu uzraudzītājiem no mazākām dalībvalstīm; tas var arī apdraudēt iestādes neatkarību. Tāpēc netiek ierosināts iestādei nodrošināt tiešu finansējumu no dalībvalstīm.

Ņemot vērā pieredzi ar VUM, ir konstatēts, ka tieši uzraudzītu subjektu uzraudzību var efektīvi veikt, izmantojot kopējās uzraudzības komandas, ko vada tieši uzraudzīta subjekta dalībvalstī esošas ES uzraudzītāja personāls, kā arī iesaistot valsts uzraudzītāja personālu. Šis modelis ir piemērots iestādes tiešās uzraudzības darbībai.

Pamatojoties uz *EPPO* pieredzi, ir konstatēts, ka var būt vajadzīgs ilgs laiks, lai jaunā struktūra iegūtu administratīvu un budžeta autonomiju, un šajā laikposmā tas ir jāplāno ar Komisijas atbalstu, izmantojot arī norīkotu pagaidu izpilddirektoru.

1.5.4. Saderība ar daudzgadu finanšu shēmu un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Būs jāizveido jauna budžeta pozīcija, kas atbildīs jaunas ES aģentūras izveidei. Turklāt daudzgadu finanšu shēma 2021.–2027. gadam būs jāplāno tā, lai tiktu nodrošināti šo tiesību aktu īstenošanai vajadzīgie resursi.

1.5.5. Dažādo pieejamo finansēšanas iespēju, arī pārdales iespējas, novērtējums

Gadījumos, kad ES struktūra tieši uzrauga privātā sektora subjektus, bieži vien šādu uzraudzību finansē no uzraudzīto subjektu samaksātajām maksām. Tas attiecas uz VUM un uz ES centrālo darījumu partneru, darījumu reģistru un kredītreitingu aģentūru uzraudzību, ko veic EVTI (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde). VUM gadījumā šādas maksas atbalsta ne tikai tieši uzraudzītas bankas, bet arī visas bankas, kas pārsniedz noteiktas lieluma un darbības robežvērtības, un ne visas šīs bankas tieši uzrauga vienotais uzraudzības mehānisms.

Ar šo regulas projektu atceļ Regulas (ES) 2019/2175 noteikumu, ar kuru noteiktas kompetences NILL/TFN jomā tika piešķirtas Eiropas Banku iestādei (EBI), grozot tās dibināšanas regulu (Regulu (ES) Nr. 1093/2010), un tās pašas kompetences no jauna piešķir iestādei. Minētajai regulai bija pievienots tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskats, ar kuru Eiropas Banku iestādei tika piešķirti četri pagaidu darbinieki un četri līgumdarbinieki, kā arī atbilstošais nepieciešamais ieguldījums 529 000 EUR apmērā, kas, ņemot vērā EUI finansēšanas modeli, veidoja 40 % izmaksu (pārējos 60 % izmaksu sedza dalībvalstu kompetentās iestādes). Tiek ierosināts šo budžetu pārdalīt no Eiropas Banku iestādes, to piešķirot *AMLA*.

FIU.net ir ES finanšu ziņu vākšanas vienību komunikācijas tīkls, ko pašlaik mitina Eiropols, bet ko drīzumā (līdz 2021. gada septembrim) paredzēts īslaicīgi nodot Komisijai, līdz tiks izveidota iestāde; tas izriet no Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja 2019. gada decembra lēmuma, saskaņā ar kuru *FIU.net* mitināšana, ko veic Eiropols, pārsniedz Eiropola pilnvaras attiecībā uz personas datu apstrādi. Gada izmaksas, kas saistītas ar *FIU.net* mitināšanu Komisijā pēc tam, kad būs pabeigta tīkla nodošana no Eiropola Komisijai, budžetā ir paredzētas 2 miljonu EUR apmērā un tiks attiecinātas uz Komisijas FISMA ĢD. Tiek ierosināts šo darbību finansēt no ES budžeta, jo izmaksas vairs nesegs Komisija. Tomēr kopējā ietekme uz ES budžetu nebūs pilnīgi neitrāla, jo *AMLA* turpinās pilnveidot *FIU.net*, kā rezultātā pieaugs gada izmaksas, sasniedzot summu, kas līdzvērtīga 3 miljoniem EUR 2021. gada cenās.

1.6. Priekšlikuma/iniciatīvas ilgums un finansiālā ietekme

✓ **Ierobežots ilgums**

☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.

☐ Finansiālā ietekme no GGGG. līdz GGGG. gadam

✓**Beztermiņa**

☐ Īstenošana ar uzsākšanas periodu no 2023. līdz 2025. gadam,

pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi[2]

✓ Komisijas īstenota **tieša pārvaldība**:

☐ ko veic izpildaģentūras

☐ Dalīta pārvaldība kopā ar dalībvalstīm

✓**Netieša pārvaldība**, kurā budžeta izpildes uzdevumi uzticēti:

☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);

☐EIB un Eiropas Investīciju fondam;

✓70. un 71. pantā minētajām struktūrām;

☐ publisko tiesību subjektiem;

☐ privāttiesību subjektiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju uzdevumus, tādā mērā, kādā tiem ir pienācīgas finanšu garantijas;

☐ dalībvalstu privāttiesību subjektiem, kuriem ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuri sniedz pienācīgas finanšu garantijas;

☐ personām, kurām saskaņā ar LES V sadaļu uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.

Piezīmes

Nav

[2] Sīkāku informāciju par pārvaldības veidiem un atsauces uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/LV/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Pārraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt biežumu un nosacījumus.

Saskaņā ar esošajās aģentūrās praktizēto standarta kārtību *AMLA* regulāri sagatavo ziņojumus par savu darbību (tajā skaitā iekšējos ziņojumus augstākajai vadībai, ziņojumus valdēm un gada pārskatu), un Revīzijas palāta un Komisijas Iekšējās revīzijas dienests veic revīzijas par tās resursu izmantošanu un darbības rezultātiem.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēmas

2.2.1. Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma apgūšanas mehānismu, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums

Pārvaldības un kontroles sistēmas ir paredzētas *AMLA* izveides regulas projekta IV nodaļā. Iestāde nodrošinās, ka visās iekšējās kontroles sistēmas jomās tiek ievēroti attiecīgie standarti. Turklāt katru finanšu gadu Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma sniedz apstiprinājumu katrai ES aģentūrai par tās budžeta izpildi; šī procedūra attieksies arī uz *AMLA*.

2.2.2. Informācija par apzinātajiem riskiem un to mazināšanai izveidotajām iekšējās kontroles sistēmām

Iekšējās kontroles sistēmas izveide būs *AMLA* prioritāte tūlīt pēc tās izveides.

Riski, kas jau apzināti pirms *AMLA* izveides regulas projekta pieņemšanas, ir šādi:

— netiek laikus iekasētas maksas, ko atbildīgie subjekti maksā iestādei,

— *AMLA* tieši uzraudzītajos atbildīgajos subjektos šīs uzraudzības laikā tiek konstatēti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas gadījumi.

2.2.3. Kontroles izmaksu lietderības (kontroles izmaksu attiecība pret attiecīgo pārvaldīto līdzekļu vērtību) aplēse un pamatojums un gaidāmā kļūdu riska līmeņa novērtējums (maksājumu izdarīšanas brīdī un slēgšanas brīdī)

Šeit veiktās aplēses ir balstītas uz FISMA ĢD pieredzi, kas gūta, pārraugot trīs Eiropas uzraudzības iestādes finanšu pakalpojumu jomā (EBI, EAAPI un EVTI), kuras visas ir decentralizētas regulatīvās aģentūras, kādai paredzēts būt arī topošajai *AMLA*.

Kontroles izmaksas: aģentūru uzraudzība

Vēsturiski FISMA ĢD izmaksas saistībā ar iestādes vispārējo uzraudzību tiek lēstas 0,5 % apmērā no tai veiktajām ikgadējām iemaksām. Šādas izmaksas citu starpā ietver izmaksas, kas saistītas ar gada darba programmas un budžeta novērtēšanu, FISMA ĢD pārstāvju dalību valdēs, uzraudzības padomēs un saistītajos sagatavošanas darbos.

Kontroles izmaksas: ikgadējo iemaksu veikšana

Kontroles izmaksas, kas ir cieši saistītas ar iestādei veikto ikgadējo maksājumu apstrādi, ir balstītas uz metodiku, ko izmanto, lai aprēķinātu izmaksas, kas saistītas ar citiem finanšu darījumiem FISMA ģenerāldirektorātā. Tās veido nelielu un nenozīmīgu veikto maksājumu daļu.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Precizēt esošos vai plānotos preventīvos un aizsardzības pasākumus, piemēram, tos, ka iekļauti krāpšanas apkarošanas stratēģijā.

Krāpšanas, korupcijas un citu nelikumīgu darbību apkarošanas mērķiem uz *AMLA* bez ierobežojumiem attiecinās noteikumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*).

Iestādei būs īpaša krāpšanas apkarošanas stratēģija un no tās izrietošs rīcības plāns. Tās darbībām krāpšanas apkarošanas jomā jāatbilst noteikumiem un norādījumiem, kas paredzēti Finanšu regulā (krāpšanas apkarošanas pasākumi pareizas finanšu pārvaldības ietvaros), *OLAF* krāpšanas novēršanas politikai, noteikumiem, kas paredzēti Komisijas krāpšanas apkarošanas stratēģijā — pastiprināta rīcība ES budžeta aizsardzībai (COM(2019) 196 final), kā arī noteikumiem, kas izklāstīti vienotajā pieejā par ES decentralizētajām aģentūrām (2012. gada jūlijs) un ar to saistītajā ceļvedī.

Turklāt ierosinātajā regulā, ar ko izveido *AMLA*, ir izklāstīti noteikumi par iestādes budžeta izpildi un kontroli, kā arī piemērojamie finanšu noteikumi, ieskaitot tos, kuru mērķis ir novērst krāpšanu un pārkāpumus. Tās turpmākajos iekšējos finanšu noteikumos šie aspekti tiks izklāstīti sīkāk.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr.	Dif./nedif[1].	no EBTA valstīm[2]	no kandidātvalstīm[3]	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
7	20.020101.01-C1-PMO(FISMA) 20.020601.01-C1-FISMA	Nedif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ
1	03.020106-C1-FISMA	Dif.	JĀ	NĒ	NĒ	NĒ
1	03.100200-C1-FISMA	Dif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ

- Jaunveidojamās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas

[1] Dif. — diferencētās apropriācijas, nedif. — nediferencētās apropriācijas.
[2] EBTA — Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.
[3] Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

shēmas izdevumu kategorija	Nr.	Dif./nedif.	no EBTA valstīm	no kandidātvalstīm	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
1	03.10.GG.GG: ES Iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai	Dif.	NĒ	NĒ	NĒ	NĒ

3.2. Aplēstā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz izdevumiem

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata): pašreizējās cenās

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Nr.	1. Vienotais tirgus, inovācija un digitālā joma

03.10.GG.GG: ES Iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai (*AMLA*)			2023	2024	2025	2026	2027	**KOPĀ 2021.–2027. g. DFS**
1. sadaļa	Saistības	(1)	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	**41,776**
	Maksājumi	(2)	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	**41,776**
2. sadaļa	Saistības	(1a)	0,252	3,974	4,742	1,726	1,761	**12,455**
	Maksājumi	(2a)	0,252	3,974	4,742	1,726	1,761	**12,455**
3. sadaļa	Saistības	(3a)		4,245	6,522	4,030	4,110	**18,907**
	Maksājumi	(3b)		4,245	6,522	4,030	4,110	**18,907**
KOPĀ apropriācijas *AMLA*	Saistības	= 1 + 1a + 3a	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**
	Maksājumi	= 2 + 2a + 3b	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata): pašreizējās cenās

Sīkāka informācija par saistību apropriāciju pārdales avotiem			2023	2024	2025	2026	2027	**KOPĀ 2021.–2027. g. DFS**
03.02.01.06: finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus īstenošana un attīstība (pašreizējās cenās) — par *FIU.net*	Saistības	4			1,000	2,000	2,000	**5,000**
03.10.02: Eiropas Banku iestāde (EBI)	Saistības	5		0,550	0,561	0,573	0,584	**2,268**
Rezerve 1. izdevumu kategorijā	Saistības	6	1,061	15,158	28,851	10,277	10,523	**65,870**
KOPĀ pārdale	Saistības	= 4 +5 + 6	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	**7**	Administratīvie izdevumi

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata): 2021. gada salīdzināmajās cenās

		2023	2024	2025	2026	2027	**KOPĀ 2021.-2027. g. DFS**
ĢD: FISMA							
• Ierēdņi		1,216	1,216				**2,432**
• Līgumdarbinieki		0,328	0,328				**0,656**
• Pārējie administratīvie izdevumi: komandējumi		0,040	0,090				**0,130**
KOPĀ FISMA ĢD	Apropriācijas	1,584	1,634				**3,218**

KOPĀ apropriācijas daudzgadu finanšu shēmas **7. IZDEVUMU KATEGORIJĀ**	(Saistību summa = maksājumu summa)	1,584	1,634				**3,218**

Vajadzīgās administratīvās apropriācijas tiks nodrošinātas no apropriācijām, kas jau piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata):

		2023[1]	2024	2025	2026	2027	**KOPĀ 2021.–2027. g. DFS**
KOPĀ apropriācijas	Saistības	**2,645**	**17,342**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**76,356**

[1] Aptuvenā vērtība 2023. un 2024. gadā, ņemot vērā atšķirīgās bāzes (norādītas iepriekš), kas jāpiemēro 1. un 7. kategorijas izdevumiem.

daudzgadu finanšu shēmas **1.–7. IZDEVUMU KATEGORIJĀ**	Maksājumi	**2,645**	**17,342**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**76,356**

3.2.2. Aplēstā ietekme uz AMLA *apropriācijām*

☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas darbības apropriācijas

✓ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas darbības apropriācijas:

Saistību apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata): pašreizējās cenās

Norādīt mērķus un iznākumus ⇩			2023		2024		2025		2026		2027		**KOPĀ 2021.–2027. g. DFS**
	IZNĀKUMI												
	Veids[1]	Vidējās izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Kopējās izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1[2]…													
– Datubāzes un IT sistēmas (ieskaitot pārejas izmaksas)	Datubāze/IT					2,918		3,951		3,312		3,379	13,560
– Tulkojums	Tulkojums					0,265		0,406		0,110		0,113	0,894
– Komandējumi	Komandēju					1,062		1,624		0,442		0,450	3,578
– Juridiskā pārstāvība	Ārējais konsultants							0,541		0,166		0,168	0,875
KOPĒJĀS IZMAKSAS						**4,245**		**6,522**		**4,030**		**4,110**	**18,907**

[1] Iznākumi ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros utt.).

[2] Kā aprakstīts 1.4.2. punktā "Konkrētie mērķi".

3.2.3. Aplēstā ietekme uz AMLA *cilvēkresursiem*

3.2.3.1. Kopsavilkums

☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas administratīvās apropriācijas

✓ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas administratīvās apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata): pašreizējās cenās (tikai Savienības finansētā daļa)

	2023	2024	2025	2026	2027	**KOPĀ 2021.–2027. g. DFS**
Pagaidu darbinieki (AD pakāpe)	0,518	5,682	14,354	5,362	5,468	**31,384**
Pagaidu darbinieki (AST pakāpe)		0,462	2,493	0,962	0,982	**4,899**
Līgumdarbinieki	0,291	1,186	1,815	0,308	0,315	**3,915**
Norīkotie valstu eksperti		0,159	0,486	0,462	0,471	**1,578**
KOPĀ	**0,809**	**7,489**	**19,148**	**7,094**	**7,236**	**41,776**

Personāla vajadzības (*FTE*): Savienības finansēto un no maksām vai nodevām finansēto amata vietu kopējais skaits

	2023	2024	2025	2026[1]	2027	**KOPĀ[2]**
Pagaidu darbinieki (AD pakāpe)	8	58	155	180	180	**180**
Pagaidu darbinieki (AST pakāpe)		7	30	30	30	**30**

[1] **No 2026. gada 192 no kopējām 250 amata vietām (t. i., 77 %) tiks finansētas no maksām/nodevām; šajā skaitā ietilpst 164 pagaidu darbinieki (141 AD un 23 AST), 25 līgumdarbinieki un 3 norīkotie valstu eksperti**

[2] **Kopā pie paredzētā pilna darbinieku skaita.**

Līgumdarbinieki	10	30	30	30	30	**30**
Norīkotie valstu eksperti		5	10	10	10	**10**

KOPĀ	**18**	**100**	**225**	**250**	**250**	**250**

Tiek pieņemts, ka visi 2023. gadā pieņemtie darbinieki strādās 6 mēnešus un darbā pieņemšanas procedūra tiks sākta pirms aģentūras juridiskās izveides, lai uzreiz pēc tās varētu parakstīt līgumus. Tāpat tiek pieņemts, ka 20 pagaidu darbinieki, kas sāks darbu 2024. gadā, strādās visu gadu un darbā pieņemšanas procedūra tiks veikta 2023. gadā. Tiek pieņemts, ka visi pārējie papildu darbinieki tiks pieņemti darbā visa gada laikā un saistītās izmaksas attiecīgi veidos vidēji 50 % no visām amata vietām. Tādējādi tiek pieņemts, ka pilns darbinieku skaits tiks sasniegts līdz 2026. gada vidum.

Informācija par darbinieku pārcelšanu no Eiropas Banku iestādes

Personāla vajadzības (*FTE*)

	2023	2024	2025	2026	2027	**KOPĀ**
Pagaidu darbinieki (AD pakāpe)		4	4	4	4	**4**
Pagaidu darbinieki (AST pakāpe)						
Līgumdarbinieki		4	4	4	4	**4**
Norīkotie valstu eksperti						

KOPĀ		**8**	**8**			**8**

Piešķīrums Eiropas Banku iestādes personāla komplektēšanai (štatu sarakstā ietvertās amata vietas un piešķīrumi līgumdarbiniekiem) tiks samazināts par četriem pagaidu darbiniekiem (AD7) un četriem līgumdarbiniekiem (IV funkciju grupa), jo nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas uzdevumus, kas saistībā ar EUI pārskatīšanu tika uzticēti Eiropas Banku iestādei, veiks *AMLA*.

3.2.3.2. Aplēstās cilvēkresursu vajadzības atbildīgajam ĢD

☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgi cilvēkresursi.

✓ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgi šādi cilvēkresursi:

Aplēse izsakāma veselos skaitļos (vai maksimāli ar vienu zīmi aiz komata)

		2023	2024	2025	2026	**2027**
•Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)						
20 01 02 01 un 20 01 02 02 (galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)		8	8			
20 01 02 03 (delegācijas)						
01 01 01 01 (netiešā pētniecība)						
10 01 05 01 (tiešā pētniecība)						
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu *FTE*)[1]						
20 02 01 (*AC*, *END*, *INT*, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)		4	4			
20 02 03 (*AC*, *AL*, *END*, *INT* un JED delegācijās)						
Budžeta pozīcijas (norādīt)[2]	– Galvenajā mītnē[3]					
	– Delegācijās					
01 01 01 02 (*AC*, *END*, *INT* — netiešā pētniecība)						
10 01 05 02 (*AC*, *END*, *INT* — tiešā pētniecība)						
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)						
KOPĀ		**12**	**12**			

[1] *AC* — līgumdarbinieki, *AL* — vietējie darbinieki, *END* — norīkotie valstu eksperti, *INT* — aģentūru darbinieki, JED — jaunākie eksperti delegācijās.

[2] Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo apakšsummu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām *BA* pozīcijām).

[3] Galvenokārt ES kohēzijas politikas fondiem, Eiropas Lauksaimniecības fondam lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondam (EJZAF).

Vajadzīgie cilvēkresursi tiks nodrošināti, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	FISMA ĢD būs jāizveido "darba grupa" 12 darbinieku sastāvā (no kuriem 8 būs ierēdņi vai pagaidu darbinieki un 4 — līgumdarbinieki), lai nodrošinātu ES Iestādes nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanai (*AMLA*) ātru izveidi un darbības uzsākšanu. Darba grupa palīdzēs ātri pieņemt darbā *AMLA* darbiniekus un izveidot administratīvās, loģistikas, cilvēkresursu, budžeta un finanšu procedūras, kā arī sistēmas, kas vajadzīgas, lai *AMLA* paredzētajā laikā būtu pieejams nepieciešamais finansējums no maksām/nodevām. Ja šī darba grupa netiks izveidota, nebūs iespējams līdz 2026. gada sākumam pilnībā izveidot *AMLA* un nodrošināt, ka tā ir gatava veikt visus savus uzraudzības, kā arī koordinācijas uzdevumus.
Ārštata darbinieki	FISMA ĢD būs jāizveido "darba grupa" 12 darbinieku sastāvā (no kuriem 8 būs ierēdņi vai pagaidu darbinieki un 4 — līgumdarbinieki), lai nodrošinātu ES Iestādes nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanai (*AMLA*) ātru izveidi un darbības uzsākšanu. Darba grupa palīdzēs ātri pieņemt darbā *AMLA* darbiniekus un izveidot administratīvās, loģistikas, cilvēkresursu, budžeta un finanšu procedūras, kā arī sistēmas, kas vajadzīgas, lai *AMLA* paredzētajā laikā būtu pieejams nepieciešamais finansējums no maksām/nodevām. Ja šī darba grupa netiks izveidota, nebūs iespējams līdz 2026. gada sākumam pilnībā izveidot *AMLA* un nodrošināt, ka tā ir gatava veikt visus savus uzraudzības, kā arī koordinācijas uzdevumus.

FTE vienību izmaksu aprēķina apraksts jāiekļauj V pielikuma 3. iedaļā.

3.2.4. Saderība ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu

☐ Priekšlikums/iniciatīva atbilst pašreizējai daudzgadu finanšu shēmai.

✓ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā.

Aprakstīt, kas jāpārplāno, norādot attiecīgās budžeta pozīcijas un atbilstošās summas. Būs jāizveido jauna budžeta pozīcija, kas atbildīs jaunas ES aģentūras izveidei. Turklāt daudzgadu finanšu shēma 2021.–2027. gadam būs jāplāno tā, lai tiktu nodrošināti šo tiesību aktu īstenošanai vajadzīgie resursi. Proti, kā izklāstīts iepriekš, ierosinātais papildu budžets tiks finansēts, pārdalot nelielu Savienības ieguldījuma (un amata vietu) daļu no Eiropas Banku iestādes (EBI) un nelielu daļu no Vienotā tirgus programmai paredzētā piešķīruma (saistībā ar IT sistēmas *FIU.net* mitināšanas izmaksām) un galvenokārt izmantojot 1. izdevumu kategorijas rezervi.

☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma[1].

Aprakstīt, kas jādara, precizējot attiecīgās izdevumu kategorijas, budžeta pozīcijas un atbilstošās summas.

3.2.5. Trešo personu iemaksas

☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu.

✓ Priekšlikums/iniciatīva paredz šādu līdzfinansējumu:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	2023	2024	2025	2026	2027	Kopā 2021.–2027. gads
Maksas no tieši uzraudzītiem subjektiem un maksas/nodevas par finanšu iestāžu netiešu uzraudzību[2]				36,179	39,302	75,481
KOPĀ līdzfinansētās apropriācijas				36,179	39,302	75,481

Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

✓ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.

☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:

☐ pašu resursus

[1] Sk. 12. un 13. pantu Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 2093/2020 (2020. gada 17. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam.

[2] **Pilnas personāla izmaksas (tostarp saistītās II sadaļas izmaksas un pensiju iemaksas) un darbības izmaksas, kas izriet no tiešas uzraudzības darbībām un finanšu iestāžu netiešas uzraudzības.**

☐ citus ieņēmumus

☐ Atzīmējiet, ja ieņēmumi ir piešķirti izdevumu pozīcijām

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta ieņēmumu pozīcija	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme[3]						
		Gads **N**	Gads **N+1**	Gads **N+2**	Gads **N+3**	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
……. pants								

Attiecībā uz dažādiem piešķirtajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgās budžeta izdevumu pozīcijas.

Norādīt, pēc kādas metodes aprēķināta ietekme uz ieņēmumiem.

[3] Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 20 % apmērā.

PIELIKUMS: PIEŅĒMUMI

1. Vispārējie pieņēmumi

AMLA

I sadaļa. Personāla izdevumi

Personāla izdevumu aprēķinā, kura pamatā ir noteiktais vajadzīgais darbinieku skaits, kā paskaidrots tālāk, ir izmantoti šādi konkrēti pieņēmumi:

- Iestādes juridiskās izveides datums būs tūlīt pēc šīs regulas stāšanās spēkā (iespējams, 2023. gada sākumā), bet 2023. gadā iestāde vēl neveiks nekādus darbības uzdevumus, bet tikai administratīvos, kas saistīti ar tās izveidi. 2023. gadā darbā pieņemtais personāls (18 darbinieki) būs tikai administratīvie un cilvēkresursu darbinieki.
- Visu atlasīto subjektu tieša uzraudzība tiks sākta 2026. gadā, tāpēc visiem 100 tiešās uzraudzības darbiniekiem pilnā sastāvā jābūt nodrošinātiem līdz 2025. gada beigām.
- Līdz 2025. gada vidum tiks pabeigts tiešas uzraudzības subjektu atlases un maksu/nodevu noteikšanas process (to subjektu saraksts, kuriem piemēros maksas/nodevas, būs lielāks nekā tiešas uzraudzības subjektu saraksts). Sākot no 2026. gada, iestādes darbību galvenokārt finansēs no maksām/nodevām.
- Attiecībā uz operatīvajām darbībām, kas nav tieša uzraudzība, iestāde savas funkcijas sāks pildīt 2024. gadā un trīs gadu laikā nokomplektēs visu personālu, pilnu darbinieku skaitu sasniedzot līdz 2026. gada beigām. 2026. gadā darbā pieņemtais personāls darbosies nefinanšu sektora iestāžu tiešas uzraudzības un *FIU* atbalsta jomā. Tādējādi 2027. gads būs pirmais gads, kurā iestādei būs pilnībā nokomplektēts personāls visam gadam.
- 2023., 2024., 2025. un 2026. gadā pieņemto jauno darbinieku izmaksas tiks aprēķinātas par 6 mēnešiem, ņemot vērā paredzamo laiku, kas vajadzīgs papildu darbinieku pieņemšanai darbā, tomēr 20 jauniem darbiniekiem, kas sāks darbu 2024. gada sākumā, izmaksas tiks aprēķinātas par pilniem 12 mēnešiem, jo darbā pieņemšanas procedūra tiks veikta 2023. gadā.
- Vidējās gada izmaksas saistībā ar pagaidu darbinieku 2021. gadā ir 152 000 EUR, ar līgumdarbinieku — 82 000 EUR un ar norīkoto valsts ekspertu — 86 000 EUR; visas šīs summas ietver tā dēvētās *habillage* izmaksas 25 000 EUR apmērā saskaņā ar II sadaļu (ēkas, IT u. c.), un šie skaitļi ir indeksēti par 2 % gadā, sākot no 2023. gada, lai tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskatu varētu sniegt pašreizējās cenās.
- Netiek piemērots ne pozitīvs, ne negatīvs korekcijas koeficients, jo iestādes mītnes vieta nav zināma (Komisijas priekšlikumā par jaunas aģentūras izveidi atrašanās vieta parasti nav norādīta).
- Darba devēja pensiju iemaksas par pagaidu darbiniekiem un līgumdarbiniekiem ir balstītas uz standarta pamatalgām, kas iekļautas standarta vidējās gada izmaksās 2021. gadam, t. i., attiecīgi 96 724 EUR un 54 200 EUR, šos skaitļus tāpat no 2023. gada indeksējot par 2 % gadā, lai noteiktu pašreizējās cenas.

II sadaļa. Infrastruktūras un darbības izdevumi

Izmaksu pamatā ir darbinieku skaita reizinājums ar nostrādātā gada proporciju un standarta *habillage* izmaksām, t. i., 25 000 EUR plus 2500 EUR vienam darbiniekam[4], lai segtu citus administratīvos izdevumus, summas norādot gan 2021. gada cenās, gan indeksējot, lai noteiktu pašreizējās cenas.

Tomēr faktiskās darbības pirmajā gadā (2024. gadā) būs jāīrē biroja telpas, kas būs pietiekami lielas aģentūras personālam pilnā sastāvā. Tāpēc papildus standarta *habillage* aprēķinam (25 000 EUR, kas reizināti ar 82,5 *FTE*) budžetā ir paredzēti papildu 2 miljoni EUR (pašreizējās cenās) īres un iespējamo ēku aprīkošanas izmaksu segšanai.

Komisija

Ņemot vērā neseno pieredzi jaunu aģentūru izveidē un lai efektīvi un ātri izveidotu iestādi, 2023. un 2024. gadā būs vajadzīga noteikta termiņa darba grupa 12 personu sastāvā (8 AD ierēdņi un 4 līgumdarbinieki), ieskaitot Komisijas norīkotu pagaidu izpilddirektoru un speciālistus cilvēkresursu, IT, finanšu un iepirkuma jomās. Šīs personas tiks nodrošinātas, veicot darbinieku iekšēju pārcelšanu Eiropas Komisijā. Darba grupas īstermiņa rakstura dēļ dažiem tās dalībniekiem (šajā aplēsē četriem) vajadzēs būt līgumdarbiniekiem. Būs vajadzīgi komandējumi, jo īpaši no 2024. gada, kad iestāde sāks darbību savā mītnes vietā. Minētās darba grupas personāla vidējās izmaksas 2021. gadā ir 152 000 EUR vienam ierēdnim (likme, kas ietver ēku un IT izmaksas — tā saukto *habillage*) un 82 000 EUR vienam līgumdarbiniekam.

2. Specifiska informācija

Personāla līmeņi

Iestādes kopējais plānotais darbinieku skaits pie pilna resursu nodrošinājuma, kā norādīts šim priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma 5. pielikumā, ir 250, no kuriem 100 darbinieki būs iesaistīti noteiktu atbildīgo subjektu tiešā uzraudzībā. Tomēr, ja iestāde atradīsies netālu no kādas esošas ES aģentūras, ar kuru tā varēs kopīgi veikt atbalsta funkcijas, kopējais darbinieku skaits varētu būt nedaudz mazāks par 250; tādā gadījumā šis tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskats likumdošanas procesa laikā būtu jāgroza.

Tiešā uzraudzībā iesaistīto 100 darbinieku skaita pamatā ir iestādes tiešā uzraudzībā esošo subjektu aplēstais skaits diapazonā no 12 līdz 20 un katrā tieši uzraudzītajā subjektā strādājošo iestādes darbinieku vidējais skaits robežās no 5 līdz 8. Gandrīz visi 100 darbinieki atradīsies dalībvalstīs, nevis iestādes mītnes vietā, jo viņi vadīs kopējās uzraudzības komandas, kurās piedalīsies valstu NILL/TFN uzraudzītāju darbinieki.

Attiecībā uz visiem 150 darbiniekiem, kas nav iesaistīti tiešā uzraudzībā, šis ir minimālais skaits, kas nepieciešams, lai veiktu visus iestādes uzdevumus. Tas būtiski atpaliek no visu trīs EUI vidējā darbinieku skaita 2020. gadā. Iestādes 150 plānotos netiešās uzraudzības darbiniekus var iedalīt šādās darbības grupās:

- Izpildvaldes locekļi, izpilddirektors un priekšsēdētājs (7 *FTE*);
- centrālās administrācijas un atbalsta personāls (budžeta, iepirkuma, cilvēkresursu, IT speciālisti, juristi u. c.);

– netieša uzraudzība (valsts uzraudzītāju koordinācija un pārraudzība) finanšu sektorā;

– netieša uzraudzība (valsts uzraudzītāju koordinācija un pārraudzība) nefinanšu sektorā;

[4] Eiropas uzraudzības iestāžu 2021. gada budžetā norādītās II sadaļas izmaksas, izņemot ēkas un IKT, ir robežās no 1700 EUR līdz gandrīz 5000 EUR vienam darbiniekam.

- *FIU* darba koordinācija un atbalsts.

Priekšlikumā regulai, ar ko izveido iestādi, ir noteikts, ka Izpildvaldē ir pieci locekļi un priekšsēdētājs; viņi nebūs iestādes pastāvīgie darbinieki, bet gan neatkarīgas uz pilnu slodzi nodarbinātas amatpersonas. Pamatojoties uz EUI pieredzi, var aplēst, ka nepieciešamais centrālās administrācijas un atbalsta darbinieku skaits ir 20 (vai mazāk, ja atbalsta pakalpojumi tiek sniegti kopā ar citu aģentūru). Atlikušo 123 darbinieku konkrēto sadalījumu starp pārējām darbībām uzticēs pašai iestādei, bet tiek lēsts, ka aptuveni 70 *FTE* strādās finanšu sektora netiešas uzraudzības jomā (tas attiecas uz maksām/nodevām — skatīt turpmāk).

III sadaļa. Izmaksas: darbības izdevumi

Izmaksas tiek aprēķinātas, ievērojot šādus vispārējus pieņēmumus:

- tiek lēsts, ka tulkošanas izmaksas, darbojoties ar pilnu jaudu, nedaudz pārsniegs 0,5 miljonus EUR gadā; summa ir norādīta 2021. gada cenās un tiks indeksēta, lai iegūtu pašreizējās cenas. Pieņem, ka 2024. un 2025. gadam pieņemtās likmes būs attiecīgi 50 % un 75 % no šīs summas;
- pārejas IT izmaksas ietver vienreizējās IT izmaksas saistībā ar IT sistēmu nodošanu *AMLA* un citas ar IT darbības uzsākšanu saistītās *AMLA* izmaksas, kas atbilstoši pieņēmumiem 2023. gadā būs 1 miljons EUR un 2024. gadā — 400 000 EUR (abas summas norādītas 2021. gada cenās);
- uz vietas veiktas uzraudzības izmaksas ir 2500 EUR par vienu personu vienā apmeklējumā. Komandējumu budžets 2 miljonu EUR apmērā (2021. gada cenās), darbojoties ar pilnu jaudu (t. i., no 2027. gada), aptver 800 atsevišķus komandējumus (2024. gada komandējumu budžets ir 50 % šīs pilnas darbības summas, un 2025. gada budžets — 75 % no tās);
- tiesvedības izdevumi ir saistīti ar ārējo konsultantu izmantošanu tiesvedībā ar tieši uzraudzītiem subjektiem par tiem adresētiem lēmumiem, ar subjektiem, kuriem piemēro maksas/nodevas, par maksu/nodevu līmeni, un ar valstu uzraudzītājiem gadījumos, kad iestāde konstatē nepilnības kāda subjekta uzraudzībā un ierosina nodot uzraudzības kompetenci iestādei. Aplēstie ikgadējie tiesvedības izdevumi ir 0,75 miljoni EUR, darbojoties ar pilnu jaudu (2021. gada cenās).

Iestāde no EBI pārņems NILL novēršanas datubāzi, kuru EBI bija pilnvarota izveidot saskaņā ar Regulu (ES) 2019/2175 (EUI pārskatīšanas regula), kā minēts EBI regulas 9.a pantā (sk. tiesību akta priekšlikuma finanšu pārskata 1.5.5. punktu), ar kuru Eiropas Banku iestādei pirmo reizi tika piešķirtas kompetences NILL novēršanas jomā; iestāde pārņems arī visas astoņas amata vietas, kas minētajos tiesību aktos piešķirtas Eiropas Banku iestādei NILL novēršanas nolūkā. Summa, kas Eiropas Banku iestādei tika paredzēta Komisijas priekšlikuma par minēto papildu pilnvaru piešķiršanu EBI (COM(2018) 646 final) finanšu pārskatā, bija 0,53 miljoni EUR gadā no Savienības budžeta bez noteikta termiņa (40 % no kopējām izmaksām, ņemot vērā EUI jaukto finansējumu). Šis finansējums (atbilstoši indeksēts) tiks nodots *AMLA*.

Tāpat *AMLA* no Komisijas pārņems *FIU* informācijas apmaiņas sistēmas *FIU.net* mitināšanu. 2021. gadā šā tīkla mitināšana no Eiropola tiek nodota Komisijai, taču ir paredzēts, ka Komisija mitināšanu veiks īslaicīgi, līdz iestāde varēs pārņemt pastāvīgā mitinātāja funkcijas. *FIU.net* mitināšanas izmaksas neatkarīgi no izmaksām, kas saistītas ar nodošanu, galvenokārt ietver IT izmaksas (drošas aparatūras un programmatūras uzturēšana sensitīvas informācijas

pārrobežu apmaiņai starp *FIU*). *FIU.net* mitināšanas gada izmaksas, kamēr tīklu mitina Komisija, ir aptuveni 2 miljoni EUR, bet tā ir piesardzīga aplēse, kas paredzēta, lai pagaidām tikai garantētu sistēmas drošību. Iestādei būs jāizstrādā papildu funkcijas, lai nodrošinātu efektīvus rīkus informācijas apmaiņai starp *FIU*, un tādējādi *FIU.net* sistēmas aplēstais budžets šajā gadījumā ir 3 miljoni EUR (2021. gada cenās), no kuriem aptuveni 2 miljoni EUR (pašreizējās cenās) ir ES budžeta ietaupījums, ko radīs *FIU.net* nodošana no Komisijas *AMLA*, sākot no 2025. gada vidus (pirmais gads, kad ir reāli iespējama *FIU.net* nodošana no Komisijas iestādei).

Ieņēmumi no maksām/nodevām

Iestādes darbības, kas tiks finansētas no maksām/nodevām, ir izmaksas, kas saistītas ar tiešu un netiešu uzraudzību finanšu sektorā. Attiecībā uz I un II sadaļu kopējais aplēstais šajās divās darbībās iesaistīto darbinieku skaits, iestādei darbojoties ar pilnu jaudu, ir 192 *FTE*. Attiecībā uz III sadaļu visas izmaksas, kas tiek uzskatītas par pieskaitāmām šai kategorijai, ir III sadaļas izmaksas, izņemot *FIU.net* darbību un 20 % no tulkošanas, komandējumu un tiesvedības izmaksām. Visu gadu darbojoties ar pilnu jaudu, šīs izmaksas sasniedz 4,9 miljonus EUR no 9 miljoniem EUR, kas paredzēti III sadaļā (abas summas norādītas pašreizējās cenās). Kopumā atbilstoši šīm aplēsēm ieņēmumi no maksām pilnas darbības gadā ir aptuveni 40 miljoni EUR, kas atbilst aptuveni 75 % no iestādes izdevumiem, nedaudz vairāk par 13,3 miljoniem EUR izdevumu atstājot Savienības budžetā.

Faktiskās darbības pirmajā un otrajā gadā (2024. un 2025. gadā) tiek plānoti nulles ieņēmumi no maksām/nodevām, jo iestāde vēl nevarēs iekasēt maksas un piemērot nodevas; to subjektu atlase, kuriem tiks piemērotas maksas/nodevas, ilgs pusotru iestādes darbības gadu, subjektu saraksts tiks publicēts 2025. gada augustā, un rēķini par 2026. gada *ex ante* iemaksām tiks izsūtīti tūlīt pēc tam. Šo pieņēmumu kopējā ietekme ir tāda, ka iestādes izmaksas Savienības budžetā (izņemot izmaksas saistībā ar Komisijas pagaidu darba grupu, kas būs vajadzīga, lai izveidotu iestādi) 2023. gadā sasniegs aptuveni 1 miljonu EUR, 2024. gadā — gandrīz 16 miljonus EUR, 2025. gadā — 30 miljonus EUR, 2026. gadā tās samazināsies līdz 12,8 miljoniem EUR un, sākot no 2027. gada, nedaudz pārsniegs 13 miljonus EUR.

Maksas/nodevas, kas atbilst attiecināmajiem izdevumiem N gadā, tiks iekasētas N-1 gadā, pamatojoties uz N gada budžeta projektu. Ja aplēstie tiešās uzraudzības izdevumi vienā gadā ir lielāki vai mazāki par budžetā paredzētajiem, nākamajā gadā iekasētās maksas/nodevas būtu attiecīgi jāpielāgo.

Attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kuriem piemēro maksas/nodevas, priekšlikumā regulai, ar ko izveido iestādi, nefinanšu sektora atbildīgie subjekti ir izslēgti un maksas/nodevas piemērotas tikai atsevišķiem finanšu sektora subjektiem, kas jānosaka Komisijas deleģētajā aktā.

Šajā tabulā ir apkopota plānotā dinamika saistībā ar iestādes ieņēmumiem no maksām/nodevām.

ES Iestādes nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanai (*AMLA*) finansējums no maksām un nodevām			2024	2025	2026	2027	**KOPĀ 2023.–2027. gads**
1. sadaļa (ieskaitot darba devēja pensiju iemaksas)	Saistības	(1)			26,033	28,573	**54,606**
	Maksājumi	(2)			26,033	28,573	**54,606**

2. sadaļa	Saistības	(1a)			5,343	5,830	**11,173**
	Maksājumi	(2a)			5,343	5,830	**11,173**
3. sadaļa	Saistības	(3a)			4,803	4,899	**9,702**
	Maksājumi	(3b)			4,803	4,899	**9,702**
KOPĀ no maksām un nodevām finansētās apropriācijas *AMLA*	Saistības	= 1 + 1a + 3a			36,179	39,302	**75,481**
	Maksājumi	= 2 + 2a + 3b			36,179	39,302	**75,481**